

DICCIONARIO
GRIEGO-ESPAÑOL

VI/V a.C. **Aeschylus** tragicus (A.)
Smyth, H.W. «The commentary on Aeschylus Prometheus in the Codex Neapolitanus», HSPh 32, 1921 (Sch.A.Pr. ... S.) pp.1-98.

Smyth 1921.pdf

THE COMMENTARY ON AESCHYLUS' PROMETHEUS IN THE CODEX NEAPOLITANUS

BY HERBERT WEIR SMYTH

MS. ii. F. 31 in the Biblioteca Nazionale at Naples, commonly called the Farnesianus from its former owner, Cardinal Alessandro Farnese, contains the recension of five plays of Aeschylus by Demetrius Triclinius together with marginal scholia and interlinear glosses. The contents of the MS. are disposed as follows according to the pagination indicated at the upper right hand corner of each recto.¹

1-3^v. Introductory matter on Metre.²

1. ἐπιτομή τῶν ἐννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου 'Ηφαιστίωνος.

2. ἡμέτερον Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου (ιστέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα . . . συμβαίνει τὰ πάθη).

3. τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς κειμένων τῆς βίβλου (ἐπειδὴ περ οἱ πάλοι . . . οὐδὲν δὲ τῶν ἐγκειμένων ἴσασιν).

3^v-4^v Γένος Αἰσχύλου καὶ βίος διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου. 4^v Argument to the *Prometheus*; 5^r-42^v

¹ Another system, which disregards the matter preceding the *Prometheus*, is discovered in the numerals placed underneath the end of the last verse on each recto.

² The epitome appears in Ambros. 30, 480, 738, Laur. 31. 4 (a copy of Vat. 1294 before its beginning was lost), Laur. conv. 8, Mutin. ii. C. 8, Neapol. ii. D. 2, Paris. 2713, 2881, Salam. 1. 2. 13, Urb. 142, Vat. 897, and in the princeps of Aristophanes. The two Triclinian tractates are found in conjunction in Ambros. 480, Angel. 14, Baroc. 74, Dresden. Da 21, Da 22, Laur. conv. 8, Monac. 104, Paris. 2713, Salam. 1. 2. 13, Ven. Marc. 478, Vrat. D(Boeckh's Pindar ii. 13-15), Vrat. Rehdergeranus 298, in a MS. (293) in the collection of the Marquis de Rosanbo (Omont. Cat. des man. grecs des départ. p. 70), and in the Aldine Aristophanes. The first of the two appears also in Ambr. 40, and Neapol. ii. D. 2 (without naming Triclinius), the second also in Ambros. 30. 480, 903, Vat. 897. The Tractatus Harleianus 5635 (Gaisford's *Hephaestion* 1. 317), which was ascribed by Westphal, *Metrik* 1². 136, to Triclinius, certainly contains Triclinian matter; as do also Ven. Marc. 263 and 531. On the frequent occurrence of these treatises, see Studemund *Jahrb.* 96 (1867) 610, *Anecd. Var.* 1. 91, *Ind. Lect. Vrat.* 1887-88, p. 7, n. 3. Triclinius' teaching concerning the quantity of α, ι, υ has been investigated by F. Kuhn, "Symbolae ad doctrinae περὶ δειχρόνων historiam pertinentes" in *Breslauer Philol. Abhandl.* 6 (1892) 98-115.

Aeschylus, *Prometheus* 791-805

Codex Neapolitanus fol. 32r

Prometheus; 42^v Argument to the *Septem* by Thomas Magister; 43^v–79^v *Septem*; 79^v–81^r Argument to *Persae* by Thomas Magister; 81^r–116^v *Persae*; 117^r Argument to *Agamemnon*; 117^v–158^v *Agamemnon* (entire); 158^v Argument to *Eumenides*; 159^r–173^v *Eumenides* 1–581, 173^v–176^v *Eum.* 647–777, 177^r–182^v *Eum.* 808–1047.¹

With the exception of *Pers.* 599–612 (101^r) and 613–628 (101^v), which have been copied, without scholia and glosses, by another scribe, the MS. is, in general, written in one and the same hand,² uniformly elegant but exceedingly minute in the case of scholia and glosses. All the other plays contained in the MS. are perfectly preserved together with the commentary: the folios containing the *Prometheus*, however, have suffered very considerable damage, especially in the lower portion of each leaf, e.g. vv. 12, 13, 29, 124. Not until fol. 9^r does even the text appear complete, while the marginal commentary shows gaps on nearly every page until the middle of the play. At times only a few letters are visible of an entire scholium. The transcription has been attended by difficulties, not only because of the lacunae, which can only then be conjecturally filled when the loss is relatively small, but also because of the blurred or otherwise defective state of many passages in the photographic copy. That many of these difficulties have been successfully solved is due, in large measure, to the fact that I have been able to avail myself of the palaeographical knowledge of Dr. Earnest Cary, a scholar honorably known for his familiarity with the MSS. of Aristophanes. My pupil, Mr. H. J. Leon, holder of a Harvard Travelling Fellowship on the Sheldon Foundation, has compared the galley-proofs with the original in numerous doubtful passages. For the assistance rendered him by Signori Martini and Bassi I desire to express my grateful acknowledgments. Mr. T. W. Allen, of Queen's College, Oxford, has given me the benefit of his reading of several passages. But the state of the MS. is such that all hope of the restoration of the original must be abandoned at very many places. Where the MS. is torn or illegible, my supplements are indicated by < >; but this method has not been scrupulously followed in the case of single letters the restoration of which was open to no possible doubt. Late spellings and divers minor errors in the lemmata have been left

¹ The lines are numbered according to the edition of Dindorf.

² Glosses by another hand occur, in the *Prometheus*, on vv. 75, 143, 221, 853.

unchanged, but minute fidelity in the transcription of scholia and glosses has not been attempted in the case of inconsistencies where the scribe shows now the normal spelling or accentuation, now divergent forms apparently due to carelessness.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη

Προμηθεὺς ὡς φιλανθρώπου ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ δῆθεν ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν· οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὀκεάνειαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανός, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσει καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα· καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔῃ τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος <τοῦ> Ὀκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτόν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, <καί> ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἑπαφόν· θρασυστομοῦντι <δὲ> Προμηθεῖ κατὰ τοῦ Διὸς ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς <ὕφ' οὗ> τέξεται <παιδός> καὶ ἄλλα βλάβημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς <Διὸς πέμψαντος> ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν εἰ μὴ τὰ μέλλοντα <συμβῆσθαι τῷ Διὶ> εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον βροντῇ καταρρα<γεί>σα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον· ὄρος. ἡ δὲ ἐπιγραφή τοῦτου Π<ρομηθεὺς δεσμώτης> . . . Κράτος καὶ Βία . . . Ὀκ<ε>ανός

. . . μέτρ<ων>? ταῦτα ἡμέτερά ἐστι Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου καὶ τᾶλλα ὅσα ἔχουσι ἐν ἀρχ<ῇ> στρ<οφῶν>?

† ἡ εἰσθε<ς> τοῦ παρόντος> δράματος ἐκ συστημ<ατικῆς> ἐστι περιό<δου>· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πς', <ὧν τε>λ<ευταῖος> "ὄτ' ὡς τρώπῳ τῇσδ' ἐκ<κ>υλισθῇσῃ τέχνης." ἐπὶ ταῖς ἀποθέ<ε>σι παρά<γ>ραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κο<ρωνίς> ἀναχωρησάντων τῶν ὑποκρι<τῶν>

Τοῦ αὐτοῦ Μαγίστρου σχόλια

Ι Τηλουρὸν τὸ ὑψηλὸν <μα>κ<ρ>ὸν> ἀφ' οὗ τῆλε καὶ <μακρ>ὰν ὁρᾶν τις δύναται· ἢ τὸ μακρό<θεν> ὁρώμενον. λέγει δὲ τὸν Καύκασον

† ἐμοὶ τηλουρὸν δοκεῖ λέγειν, οὐχὶ τὸν Καύκασον μακρὸν καὶ ὑψηλὸν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν εἴπε τὸ πέδον· πέδον γὰρ ἡ ἐπίπεδος γῆ· ἀλλὰ τὴν παρακειμένην αὐτῷ ἀπὸ τῶν βορειοτέρων μερῶν ἔρημον γῆν, ἐπίπεδόν τε οὖσαν καὶ εἰς

ἄπειρον μῆκος ἐκτεταμένην. ὅτι δὲ τοῦτό ἐστι δηλοῦ διὰ τῶν ἐξῆς. χθονὸς οὖν πέδον λέγει περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν τὴν ἐπίπεδον καὶ μακρὰν τῶν Σκυθῶν

χθονὸς μὲν] ἦγουν εἰς τὴν γῆν τὴν ἐπίπεδον καὶ μακράν τηλου-
ρόν] ὑψηλόν, μακρόν ἤκομεν] ἤλθομεν

Post vers. τὸ προοίμιον συμβουλευτικὸν ἢ προστακτικόν

2 Σκύθην] Σκυθικόν οἶμον] τὸν ἄβατον] εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει διὰ
τὸ τραχὺ καὶ ἀπωκισμένον

3 Ὑφαιστει] ὦ μέλειν] διὰ φροντίδος ἔχειν ἐπιτολὰς] τὰς
ἐντολὰς

4 πατὴρ] ὁ Ζεὺς ἐφείτο] ἐνετέλλετο τόνδε] τὸν Προμηθεά

5 ὑψηλοκρήμυνος] ταῖς ὑψηλοῦς κρημνοῦς ἐχούσαις

Τὸν λεωργόν· τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόντα διὰ τοῦ πυρός. ἢ τὸν
ἄξιον ἔργον καὶ παρανάλωμα λίθων γενέσθαι ὡς κλέπτην καὶ θεῶν παρήκοον
τὸν λεωργόν] τὸν τοῖς λαοῖς δεδωκότα τὰ ἔργα ὀχμάσαι] δῆσαι,
προσπῆξαι

6 Ἀδάμας ἐστὶ λίθος οὕτω στερρὸς ὥς μὴ δύνασθαι <ὕπὸ τοῦ σιδήρου>
τμηθῆναι· αἵματι δὲ τρ(ά)γου· ἢ λέοντος μαλάσσεται καὶ <οὐ> τέμνεται· ὁ
μὲν γὰρ ξηρότ(η)τά· ἐστὶ καὶ πόρους ἔχων several lines obliterated
ἀδαμαντίναις] ἦγουν σιδηραῖς, στερραῖς πέδαισιν] δέσμασι ἀρρή-
κτοις] στερραῖς

7 τὸ σὸν γὰρ] πρὸς τὸ ἐρεθίσαι τὸν Ὑφαιστον τοῦτο λέγει ἄνθος]
καλλῶπισμα παντέχνου] δι' οὗ πᾶσαι γίνονται τέχναι σέλας] ἦγουν
τὸ πῦρ περιφραστικῶς σέλας] τὸ

8 θνητοῖσι] τοῖς ἀνθρώποις ὥπασεν] παρέσχεν τοιαῶδε] τοι-
αύτης

9 σφε] αὐτόν δίκην] τιμωρίαν

10 διδασθῆ] ἦγουν μάθη τυραννίδα] τὴν ἐξουσίαν

11 στέργειν] τιμᾶν φιλανθρώπου]. . . μείον [? δριμεία] ἢ λέξις

14 Ante vers. κατασκευή αἶτολμος] ἀπρόθυμος

15 βίῃ] βιαίως ἐπιρρηματικῶς φάραγγι] ἦτοι τῷ ὄρει δυσχειμέρῳ]
κακὸν ἐχούση χειμῶνα διὰ τὸ χιόνι <ἀεὶ καλύπτεσθαι?>

16 Ante vers. βάσις τῶνδε] ὧν εἴπατε τόλμαν] ἐπιχείρησιν
σχέθειν] τόλμαν λαμβάνειν

17 Ante vers. γνωμικόν ἐξωριάζειν] ἀθετεῖν καὶ ἔξω ὥρας καὶ
φροντίδος ποιεῖσθαι πατρὸς] ἦτοι τοῦ Διὸς· οὗτος γὰρ πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε

18 Ante vers. † προκατάστασις καὶ διήγησις ὧν μέλλουσι ποιήσιν αὐτῷ

Πῶς φασι τὸν Προμηθέα υἱὸν τῆς Θέμιδος, δέον ἀντιστρόφως λέγειν. ἐκ γὰρ προμηθείας καὶ σκέψεως <τὸ> δίκαιον εὐρηται· καὶ φαμεν ὅτι αἷτιον τὸ δίκαιον τοῦ προμηθεύσθαι· διὰ τοῦτο καὶ τὸν Προμηθέα Δίκης υἱὸν λέγομεν· ἐπεὶ καὶ ὁ κλινοποιὸς πρῶτον ἔννοιαν λαμβάνει τῆς ἀνθρώπου ἀναπαύσεως· εἴτα ἐπιχειρεῖ καὶ κλίνην ποιῆσαι· καὶ ἔστι <τῷ> μὲν ἔργῳ πρώτη (sic) ἡ κλίνη, <τῇ δὲ δι>ανοίᾳ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπαυσις τῆς] ἀποστροφῇ τὸ σχῆμα ὀρθοβούλου] τῆς ὀρθᾶ καὶ ἀληθῆ βουλευομένης αἰπυμῆτα] μεγαλόβουλε

19 δυσλύτοις] ἥγουν ἰσχυροῖς χαλκέμασιν] ἥγουν σιδηροῖς δεσμοῖς

20 προσπασσαλεύσω] προσηλώσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ] τῷ τῶν ἀνθρώπων ἀποτυγχάνοντι πάγῳ] πάγος τὸ ὅρος καὶ ὁ πα<γε>τὸς ἀπὸ τοῦ <π>γγν>ύω πάγῳ] ὅρει

21 ἔν] ὅπου φωνήν] ἀκούση δηλονότι τοῦ] τινός

22 ὅψει] θεάσῃ

Σταθεύειν φασὶν Ἄττικοι <τὸ κατὰ> μικρὸν κάεσθαι, ἀπὸ τοῦ <ἴστημι στή>σω καὶ τοῦ αἴθω . . . εὔω τὸ <φ>λογίζω> σταθευτός] φλογιζόμενος φοῖβη φλογί] λαμπρᾷ, καυστικῇ, τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ

23 χροιάς] τοῦ εἶδους ἀμείψεις] μεταβαλεῖς ἥτοι μέλας ἔσῃ ἄνθος] τὴν λαμπρότητα ἀσμένῳ] χαίροντι

24 ἡ ποικιλείμων νύξ] ἡ ποικίλον ἐνδυμα ἔχουσα διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις φάος] ἥτοι τὴν ἡμέραν

25 πάχνην] δρόσον ἐφ'αν] πρωινήν σκεδᾷ] σκεδάσει κατ' ἀντιχρονισμόν

26 τοῦ παρόντος] τοῦ ἐνισταμένου σοι ἀχθηδὼν] τὸ βάρος

27 τρύσει] δαμάσει ὁ λωφῆσων] ὁ παύσων σε τούτου· ἔστι δὲ . . . οὐ πέφυκε] οὐκ ἐγεννήθη πῶ] ἀκμήν

28 τοιαῦτ'] <ἐν ᾗ>θεὶ <ὁ λό>γος ἀπηρύω] ἥγουν ἀπέλαυσας

30 ὥπασας] παρέσχες δίκης πέρα] ἐπέκεινα τοῦ δικαίου. ὁ γὰρ οὐκ ἐβούλετο Ζεὺς ἄδικόν τε ἦν καὶ παράνομον

31 ἀνθ' ὧν] ἀντὶ τούτου

Δέον ἀτερπῶς εἰπ<εῖν>, ἀτερπῇ> πρὸς τὴν πέτραν ἐπήνεγκε. τὸ δὲ φρουρήσεις ἀ<ντὶ τοῦ φυ>λάξεις καὶ περὶ αὐτὴν <μενείν> ἀτερπῇ] ἀηδὴ φρουρήσεις] φυλάξεις

32 ὀρθοστάδην] ὀρθὸς ἱστάμενος

33 ὀδυρμούς] φωνὰς γοεράς ἀνωφελείς] δέον ἀνωφελεῖ εἰπεῖν, ἀνωφελείς εἶπε πρὸς τὸ γόους

34 φθέγγῃ] λέξεις δυσπαράιτητοι φρένες] ἀμετάτρεπτοι καὶ δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν ἔχουσαι· παραίτησις γὰρ ἡ συγγνώμη

35 τραχὺς] ἀκαμπής, σκ[λ]ηρὸς, ἀπηνής νέον] νεωστὶ κρατῇ] καθὰ καὶ Ζεὺς

36 εἶεν] ἔστω ταῦτα οὕτως κατοικτίζῃ] κατελεεῖς μάτην] ματαίως καὶ ἀκαίρως

37 ἔχθιστον] μισητόν στυγείς] μισεῖς

38 θνητοῖσι] τοῖς ἀνθρώποις γέρας] ἦτοι τὸ πῦρ

Γέρας: ἦτοι τὸ πῦρ· τοῦτο γὰρ ἀνατέθεται Ἡφαίστῳ . . . πάλιν ἐπεγείρει . . .

39 τὸ συγγενές] ἦτοι ἡ συγγένεια δεινὸν] μέγα πρὸς οἶκτον ἐγείραί τινα ὁμιλία] ἡ πρώην συναναστροφή Post vers. ὠραῖον

40 σύμφημ'] συνομολογῶ ἀνηκουστῇν] παρακοῦειν πατρός] τοῦ Διὸς

41 οἶόν τε] πῶς οἶόν τε τοῦτο] τὸ παρακοῦειν δειμαίνεις] φοβῇ πλέον] τῆς συγγενείας

42 νηλῆς] ἀπηνής, ἀνηλεής καὶ θράσους] ἤγουν θρασὺς πλέως] πεπληρωμένος

43 ἄκος γὰρ] ναὶ τοιοῦτός εἰμι. | ὠφέλεια, θεραπεία

44 ὠφελούντα] . . . τοῦτον

45 μισηθείσα] ὑπ' <ἐμοῦ> χειρωναξία] . . . βάνανσος τέχνη· λέγει δὲ τὴν . . .

46 νιν] αὐτὴν στυγείς] μισεῖς

47 παρόντων] τῷ Προμηθεῖ τέχνη] ἡ σή

48 ἔμπας] ναὶ ὅμως τίς] τῶν θεῶν ὠφέλε] εἶθε ἐμελλεν λαχεῖν] κληρώσασθαι

49 Εἰπόντος Ἡφαίστου περὶ τῆς αὐτοῦ τέχνης ὡς εἶθε ταύτην ἔλαχεν ἕτερος, τὸ Κράτος φησὶν ὡς ἅπαντα ἐπράχθη καὶ ἐγεγονε τοῖς θεοῖς πλήν τοῦ κοιρανεῖν καὶ ἄρχειν· τουτέστιν ἅπαντα δέδοται τοῖς θεοῖς, ὅπλα μὲν Ἄρει, Ἀρτέμιδι δὲ τόξα, Ἀπόλλωνι δὲ μουσική, σοὶ δὲ ἦν ἔχεις τέχνην, καὶ ἕτερα ἑτέροις· τὸ δὲ βασιλεύειν μόνο<ς> ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο· ἐπεὶ οὖν <οὕτω> ταῦτ' ἔχει, ἀνάγκη <καὶ σοὶ> ἦν περ ἔλαχες <τέχνην> <στέργειν> καὶ τὰ παρὰ <τοῦ Διὸς> ἐπιτε<τα>γμένα σοι <ἐκτελεῖν> ἐπράχθη] ἐγεγονε, ἐδόθη τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ Διὸς πλήν θεοῖσι] χωρὶς τοῦ κοιρανεῖν] ἄρχειν

50 οὔτις ἐστὶ πλὴν] οὐδεὶς ἄλλος· ἀλλὰ πάντες δοῦλοι αὐτοῦ
 51 ἔγνωκα] γινώσκω ὅτι οὕτως ἔχει ταῦτα τοῖσδε] τοῖς πραχθείσι
 52 ἐπείξῃ] σπουδάσεις περιβαλεῖν] περιθίβει
 53 ἐλινύοντα] βραδύνοντα προσδερχθῇ] θεάσεται πατήρ]

ὁ Ζεὺς

54 ψάλλια] τὰ δεσμά δέρκεσθαι] ὥστε βλέπεσθαι πάρα]
 πάρεσι

55 νυν] αὐτὰ ἀμφι] περὶ χερσὶν] αὐτοῦ ἐγκρατεῖ σθένει]
 ἰσχυροτάτῃ δυνάμει

56 ῥαίστηρι] ἐν σφύρα θείνῃ] τύπτε πασσάλειν] προσήλου
 πρὸς] ἐν ταῖς

57 περαίνεται] τελείται ματᾶ] ματαιιάζει

58 ἄρασσε] πληττε μᾶλλον] ἤγουν μείζον μηδαμῇ χάλα] ἐν
 οὐδενὶ μέρει τῶν δεσμῶν ὕφесιν δίδου

59 δεινὸς] ἐπιτήδειος

60 <ἄρ>ηρεν] ἤρμостαι

61 τήνδε] τὴν ἐτέραν νυν] δῆ

62 σοφιστῆς] ἀπατεῶν νωθέστερος] ἤγουν ἐλάττων, φαυλότερος

Ἵνα μάθῃ: τουτ<έστιν ἵνα γνῶ> ὥς εἰ καὶ τὸν Δία ἀπα<τᾶ καὶ σοφί<ε<ται>, ἀλλ' οὐδὲν τι τελῆσαι <δύναται>, ἐλάττων τούτου τυγχάνων. ἡ <οὔτω> νόει· Ἵνα μάθῃ νωθέστερον καὶ ἀμελέστερον καὶ ῥαθυμότερον ἔχειν πρὸς τὸ τὸν Δία σοφίζεσθαι. τουτέστιν ἵνα <παντελῶς> ἀφίστα[τ]αι <τοῦ> ποιεῖν τοιαῦτα πρὸς αὐτόν. ἀν<τὶ δὲ τοῦ> εἰπεῖν εἶναι, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὡν εἰπών, ὅπερ ἐστὶ κρείττον.

† σοφὸς ὀφείλων εἰπεῖν ἐλάττων τοῦ Διός, ὁ δὲ σοφιστῆς εἶπε διὰ τὸ ἀπατῆσαι τὸν Δία ἐν τῇ διανομῇ τοῦ βοδὸς ὥς εἴρηται· οὐ γὰρ ἂν ἔχῃ καλῶς ἀπατεῶνα τὸν Δία λέγειν, ἵνα οὗτος εἴῃ ἐκείνου νωθέστερος

63 οὐδεὶς ἐνδίκως] οὕτως αὐτὸν ἀσφαλῶς προσήλωσα

64 ἀδαμαντίνου] σιδηρᾶς ἢ στερροτάτης νυν] δῆ σφηνὸς] τοῦ
 ἥλου γνάθον] ἥτοι τὸ στόμα αὐθάδη] ἀπηνῆ καὶ θρασεῖαν ὥς
 ἀκμαίαν καὶ ὀξείαν

65 διαμπὰξ] διόλου πασσάλειν] διαπέρα ἐρρωμένως] ἰσχυρῶς

66 αἰ αἰ] φεῦ Προμηθεῦ] ὦ ὑπερστένω] στενάζω πόνων]
 μόχθων

67 αἰ] δῆ κατοκνεῖς] ὀκνηρῶς διάκεισαι πρὸς τὸ ἔργον

68 ὅπως] σκόπει οἰκτιεῖς ποτε] ὅταν σε ὁ Ζεὺς οὕτως ἔχοντα ἰδὼν
 τιμωρήσεται

- 69 θέαμα] θεωρίαν δυσθέατον] δυσθεώρητον
 70 κυρῶντα] ἐπιτυ[γ]χάνοντα ἐπαξίων] τῶν ἀξίων
 71 ἀμφί] περὶ μασχαλιστήρας] διαζώσματα
 72 δρῶν]. πράττειν ἀνάγκη] ἐστί ἐγκέλευ'] πρόσταττε
 ἄγαν] λίαν
 73 ἦ] ὄντως κελεύσω] προστάξω κάπιθούξω γε πρὸς] καὶ
 πρὸς τούτῳ ἐπεμβριμήσομαι
 74 Ἐπειδὴ περ ἄνω περὶ τὰς πλευράς> μασχαλιστήρας <εἰς> ἐβίβαλεν>, ἔδει δὲ καὶ πρὸς τοὺς πόδας τοῦτο> ποιῆσαι <διὰ> το . . . φησιν <ὡς ἐπειδὴ> ἄνω κα . . . προσ<ἤλω?> . . . χώρειν . . . (uncertain how many lines are lost) κίρκωσον] κρίκοις περιβάλλε διὰ τὸ μέτρον βίβ.] ἰσχύι
 75 πέπρακται] ἐπράχθη (by another hand] οὐ μακρῶ] ἀλλὰ συντόμως
 76 ἔρρωμένως] ἰσχυρῶς θεῖνε] τύπτε διατόρους] διαπεπερασμένους τοῖς ἥλοις, ἢ μεγάλας
 77 Supra vers. ὁ ἐ<ξεταστὴς καὶ εὐθύνας ἐπάξω>ν, εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπός
 78 ὁμοῖα] ὅμοια Ἀττικῶς γηρύεται] βοᾷ
 79 μαλθακίζου] ταπεινός, μαλθακός γίνου αὐθαδίαν] Ἰωνικὴ ἢ συστολή
 80 ἡμέτερον> † τραχύτητα γράφε μὴ θρασύτητα. τοῦτο <γὰρ ἔχει> τὸ α μακρόν, ἐκείνο δὲ βραχὺ 'πίπλησσε] ὀνειδιστικῶς πρόφερε
 81 στείχωμεν] ἀπέλθωμεν κώλοισιν] τοῖς ποσίν, ἢ τοῖς μέλεσι πᾶσιν, τουτέστιν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ προσήλθεται ἀμφίβληστρο'] δεσμά· ἀμφίβληστρον δὲ τὸ δίκτυον
 82 ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε] ἤγουν τούτοις συνὼν τοῖς δεσμοῖς θρασύνου καὶ μεῖζον τῶν θεῶν φρόνει
 83 συλῶν] κλέπτων ἐφημέροισι] τοῖς θνητοῖς προστίθει] πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχουσι καὶ τοῦτο δίδου αὐτοῖς
 84 οἱοί τε] δυνατοί θνητοί] οἱ ἄνθρωποι ἀπαντλήσαι] ἐλευθερώσαι σε
 85 ψευδανύμω] ἤγουν ψευδῶς δαίμονες] οἱ θεοί
 86 ἡμε . . . σύ>νταξιν· τοιαύτη γὰρ <ἐστι καὶ> τὸ παρ' Ὀμήρῳ χρεῶ <βουλῆς> ἐμέ τε καὶ σέ· <δοτικὴν γὰρ> ἔδει εἰπεῖν· νῦν δὲ <πρὸς> αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε πρὸς <τὸ ἐπ>αγόμενον· συνάγεται γὰρ . . . αὐτὸν δεῖ

προμηθεύσασθαι . . . καλοῦσιν] ὀνομάζουσιν δεῖ] χρεία ἐστὶ προμη-
θέως] ἤγουν προμηθεύσασθαι

87 τρόπῳ] μηχανῇ ἐκκυλισθήσῃ] ἐκπεσῇ, ἐλευθερωθήσῃ τέχνης]
ἦτοι τῶν δεσμῶν

88 <† ὦ διὸς αἰ>θῆρ: <ῆ> μονοστρο<φικῇ αὐτῇ περιόδῳ> στίχων καὶ
<κώλων ἐστὶ> <μ>ά, ὦν οἱ <α' β' γ'> δ' ε' <λαμβικοὶ τρί>μετροὶ ἀκα-
τάληκτοι· <τὸ σ' δί>μετρον ἀκατάληκτον. <οἱ ἐξῆς ζ'> ἀναπαιστικοί, τὸ
δ' ("δεσμὸν ἀεικῇ") μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα·
τὸ ζ'> μόνον καταληκτικὸν <έφθ>μιμέρες, δ καλεῖται <παροι>μιακόν. οἱ
ἐξῆς ιγ' <λαμβικ>οὶ αὖθις τρίμετροι . . . (several lines lost)

διὸς] ἔνδοξος αἰθῆρ] πῦρ πνοαί] τὸν ἀέρα λέγει ταχύπτε-
ροι πνοαί] ἤγουν ταχεῖαι· ἡ αἰ τάχος τοῖς πτεροῖς τῶν ὀρνέων παρέχουσαι

89 ποταμῶν τε πηγαί] διὰ τούτων τὸ ὕδωρ καλεῖ ποντίων] θαλασ-
σίων

90 ἀνῆριθμον] ἄπειρον γέλασμα] διάχυμα, πλάτος ἀνῆριθμον
γέλασμα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελῶντων· οἱ γὰρ γελῶντες ἐξήπλωνται
παμμήτορ τε γῇ] ἡ πάντων μήτηρ καὶ τροφός, ζῶων τε λέγω καὶ σπερμάτων
καὶ ἀνθρώπων

91 πανόπτην] τὸν πάντ' ἐφορῶντα. "Ὀμηρος "Ἡλιος "ὅς πάντ' ἐφορᾷς
καὶ πάντ' ἐπακούεις" (Γ 277) κύκλον ἡλίου] ἤγουν τὸν ἥλιον περιφρα-
στικῶς

92 ἴδεσθε] θεάσασθε θεός] ὦν δηλονότι

93 δέρχθηθ'] ἴδετε αἰκίαισιν] τιμωρίαις

94 διακναιόμενος] διακοπτόμενος καὶ προσταλαιπωρῶν μυριετῇ]
τὸν πολυετῇ

95 ἀθλεύσω] μετ' ἄθλου καὶ κακότητος διάξω

96 ταγὸς] ὁ ἡγεμὼν ἤγουν ὁ Ζεὺς μακάρων] τῶν θεῶν ἐξεῦρ']
ἐμνηχανήσατο

97 δεσμὸν] ἤγουν τιμωρίαν ἀεικῇ] ἀπρεπῇ

98 τὸ παρὸν] τὸ ἐνιστάμενον ἐπερχόμενον] τὸ μέλλον

99 πῇ] ποῦ ἢ ἐν ποίῳ καιρῷ ποτε] ἄρα μόχθων] πόνων ἦτοι
τῆς τιμωρίας

100 τέρμα] τέλος χρῇ] ἀπόκειται ἐπιτεῖλαι] φανῆναι

101 καίτοι] ἐπιδιόρθωσις τὸ σχῆμα φημι] τοῦτο προυξεπίστα-
μαι] προγινώσκω

102 Σκε<θρῶς>] the scholion of five lines is obliterated except for a
few words σκεθρῶς] ἀκριβῶς ποταίνιον] ἀπροσδόκητον, ἄγνωστον, νέον

103 Ante vers. γνωμικόν πῆμ'] πάθος ἤξει] ἐπέλθοι πεπρω-
μένην] τὴν μεμοιρασμένην παρὰ τῶν Μοιρῶν χρή] πρέπει

104 αἶσαν] μοῖραν φέρειν] ἐμέ ὡς ῥᾶστα] λίαν εὐκόλως

105 ἀνάγκης] τῆς βίας ἦτοι τῆς μοίρας ἀδῆριτον] ἄμαχον σθένος]
ἦγουν ἡ δύναμις

106 'Αλλ' οὔτε σιγᾶν: <ἔξεστί μοι τάσδε> τὰς τύχας λέγειν <τε καὶ
σιγᾶν>· σιγᾶν μὲν ὅτι μὴ <βουλομένου> τοῦ Διὸς τὸ πῦρ ἔκλεψα, <λέγειν δέ>
ὅτι τοῖς βροτοῖς γέρα παρέσχον καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐφίλανθρωπευ<σάμην>
δοὺς τε τὸ πῦρ καὶ πᾶ<νθ' ὅσα> προσήκέ σφας <εἰδέναι διδάξας> οὔτε
σιγᾶν] ἀλλὰ βοᾶν· ἀλγῶ γάρ μὴ σιγᾶν] λέγων γὰρ ταύτας παρα-
μυθίαν λήψομαι τύχας] δυστυχίας

107 τάσδ'] <ἄς πᾶ>σχω θνητοῖς] τοῖς ἀνθρώποις γέρα] τιμὰς

108 ἐρέξυγμαί] ἐνεβλήθην, ὑπῆλθον

110 <Πηγὴν κλοπαίαν εἶπεν> ὅτι πᾶσ<α οὐσία> μείωσιν δέχεται· τὸ δὲ
πῦρ, κᾶν <τὸ τυ>χὸν εὐρεθῇ, ἦτοι σμικρό<τατος> σπινθήρ . . . > δὲ ὕλη τινὶ
<αὔξεται πάλιν>. πηγὴν οὖν<εἶπε> πυρὸς ὅτι> πάλιν αὔξεται <πολὺ ἐ>κ
μικροῦ. θεὸν δὲ εἰπεῖν κλοπαίως, κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγὴν· τοιοῦτον δὲ
ἔστι καὶ τὸ ναρθηκοπλήρωτον· ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐντὸς νάρθηκος· ἔστι δὲ τὰ
τοιαυτά οὐνόματα, τὸ τε κλοπαίαν τὸ τε ναρθηκοπλήρωτον, οἷον εἰ ἐπεξήγησις
τοῦ θηρώματι. εἰπὼν γὰρ θηρώμαι πηγὴν πυρὸς ὥφειλεν εἰπεῖν καὶ τίνα τρό-
πον ἐθηράσατο πηγὴν] ρίζαν καὶ ἀρχὴν κλοπαίαν] ποταπὴν;

111 πέφυκε] ὑπάρχει πόρος] πορισμός

112 Τοιῶνδε ἀμπλακημάτων ποινὰς ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς τὸ ποινὰς
τὴν σύνταξιν ἀποδέδωκεν ποινὰς] τιμωρίας ἀμπλακημάτων] ἀμαρ-
τημάτων τίνω] δίδωμι

113 ὑπάθριος] ἀσκεπὴς δεσμοῖσι] ἐν πασσαλευμένος] προση-
λωμένος

114 ἃ ἃ ἔα ἔα] ἐπιρρήματα ἐκπληκτικά

115 ἀχῶ] ἥχος ὁδμά] ἴσως δὲ αἱ 'Ωκεανίδες ὁσμήν ἔπνεον εὐωδίας
προσέπτα] προσῆλθε ἀφεγγής] ἀθέατος

116 θεόσυστος] ἐκ θεοῦ ὀρμηθεῖσα ἦγουν θεία βρότειος] ἀνθρωπίνη
κεκραμένη] μεμιγμένη ἦγουν ἡρωϊκὴ

117 ἵκετο] ἀφίκετο τερμόνιον] ἔσχατον, ἀκρότατον τῆς γῆς πάγον]
τὸ ἄρος

118 θεωρός] θεατὴς ἡ τί δὴ θέλων] ἦγουν διὰ τί ἄλλο ἐνταῦθα ἀφί-
κετο ἢ διὰ τοῦτο

119 ὀράτε] πρὸς τὴν ὑποληφθεῖσαν αὐτῷ φαντασίαν τοῦτο λέγει δὺς-
ποτμον] δυστυχή

121 δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'] διὰ μίσους ἐλθόντα ἤγουν μισηθέντα ὁπόσοι]
ἐκείνοις

122 εἰσιχνεύσι] εἰσπορεύονται

123 λίαν φιλότητα] τὴν πολλὴν φιλίαν ἣν πρὸς αὐτοὺς <εἶχον>

125 πέλας] <πλησ>ίον ἐμοῦ οἰωνῶν] ὀρνέων ἐλαφραῖς] μαλα-
καῖς, ἡρέμα γὰρ ἐπέτοντο ὡς παρθένοι

126 πτερύγων] Ὀκεανίδες πτερωταὶ γὰρ ἦσαν ριπαῖς] ὀρμαῖς
ὑποσυρίζει] ὑπηχεῖ

127 φοβερὸν τὸ προσέρπον] ἤγουν φοβοῦμαι πᾶν τὸ ἐπερχόμενον

128 Ante vers. στροφή κώλων ἰβ' Post vers. ἀλλοιούστροφα

ἡμέτερα (referring to the following two scholia)

† μηδὲν φοβηθείς (sic): τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀνομοιόστροφα δέ ἐστιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν (69.10), ὅσα πάντως διαι-
ρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. καὶ
διαιρεῖται εἰς δύο ἢ εἰς πλείω· εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἐτερό-
στροφον· εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιούστροφον (cf. 69.12). εἰσὶν οὖν τὰ παρόντα
ἀλλοιούστροφα. τῆς πρώτης οὖν ταυτησί στροφῆς, τὰ κῶλα ἰβ'.¹ τὸ α'
χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριάμβου. τὸ
β' ἰαμβικὸν πενθημιμέρες. τὸ γ' ὁμοιον ἐφθημιμέρες, τοῦ πρώτου ποδὸς
ἀναπαίστου. τὸ δ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ
ἰωνικοῦ παίωνος τρίτου καὶ σπονδαίου. τὸ ε' ὁμοιον τῷ α', ἐκ διῆμβου καὶ
χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ σ' προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατά-
ληκτον, ἐκ χοριάμβου παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. τὸ ζ'
ὁμοιον τῷ ε'. τὸ η' ὁμοιον τῷ β' ἑτέρῳ. τὸ θ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον
καταληκτικόν, ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ <τῆς> συζυγίας κατα-
ληκτικῆς ἥτοι κρητικοῦ, ὅς ἐστιν ἀμφίμακρος· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ι', εἰ καὶ δοκεῖ ἐνταῦθα
ἰαμβικὸν εἶναι ἐφθημιμέρες, ἀλλ' ὡς ἐστιν <ιδεῖν ἐκ> τοῦ κώλου τῆς ἀντιστρο-
φῆς, χοριαμ<βικόν> ἐστὶ δίμετρον καταληκτικόν. . . γὰρ ἔχει ἐπίτритον
<τρίτον>, τὸν δὲ β' . . . ἐπίτритον. τὸ ιά <ἰωνικὸν ἡμι>όλιον, ἐξ ἰωνικοῦ
<ἀπὸ μείζονος καὶ> τροχαίου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν πενθημιμέρες. τὸ

¹ 128-135 are divided in the Ms. as follows (cp. the arrangement in Sidgwick):
colon 1 μηδὲν . . . φίλια, 2 γὰρ . . . τάξις, 3-6 = 129-132, 7 κτύπου . . . χάλυ-
βος, 8 διῆξεν ἄντρων, 9 μυχὸν . . . μου, 10 τὰν θερμερῶπιιν αἰδῶ, 11 σίθην δ' ἀπέδιλος,
12 ὄχψ πτερωτῶ.

ιβ' ἱαμβικὸν πενθημιμέρες. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος <φος καὶ δύο διπλαῖ>, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου ἔξω νενεκυῖα, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἔσω, δηλοῦσαι <ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνταποδιδόμενα>

† ἐπειδὴ Θέ<μδος παῖς> Προμηθεὺς ἐμισείτο, ἀνθρώπων δ' ἦν ὁ τόπος ἔρημος <ὡς εἰς> τὰ ἔσχατα τυγχάνων τῆς γῆς, εἰκότως ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν εἰσάγει χορὸν ὁ ποιητὴς παραμυθησόμενον τὸν Προμηθεά ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν αὐτῷ χαλεποῖς. νύμφας δὲ φασὶ τὰς ἐφόρους τῶν πηγῶν θεάς, ἃς προῦν παῖδας καλεῖ Ὀκεανοῦ καὶ Γῆς. τῇ Γῇ γὰρ μυχθεὶς ὁ Ὀκεανὸς ἀπέτεκε τὰς πηγὰς ὧν αὐταὶ εἰσὶν ἔφοροι φιλίῃ] ἐν ἥδε τάξις] ἦτοι τὸ ἡμέτερον τάγμα, τὸ σύστημα

129 θααῖς] ταχείαις ἀμίλλαις] σπουδαῖς, κινήσειςιν

130 προσέβα τόνδε] πρὸς τὸδε τὸ ὄρος ἦλθε πατρῶας] τὰς οὐ πατρὸς Ὀκεανοῦ

131 μόγισ] μόλις παρειποῦσα] παραπείσασα φρένας] ἤγουν τὸν πατέρα περιφραστικῶς

132 κραιπνοφόροι] ταχείαι, ταχέως φέρουσαι ἔπεμψαν] ἐκόμισαν αὖραι] αἱ τοῦ ἀέρος πνοαί

133 κτύπου γὰρ ἀχῶ] τὸ ἀπὸ τοῦ κτύπου τοῦ σιδήρου ἀπήχημα χάλυβος] τοῦ σιδήρου

Ὅτι πρῶτον ὁ σίδ<ηρος ἐν Χά>λυσιν εὐρέθη διῆξεν] διήλθεν ἄντρων] τῶν σπηλαίων ἐν οἷς οἰκοῦμεν

134 μυχὸν] τὸ βάθος ἐκ δ' ἔπληξέ μου] εἰς ἐκπληξιν καὶ φόβον ἐκίνησεν. | ὑπερβατόν τὰν θεμερῶπιν] τὴν παρθενικὴν αἰδῶ] τουτέστιν ἐμὲ περιφραστικῶς

135 σύθην] ὥρμησα ἀπέδιλος] ἀνυπόδητος, γυμνοὺς ἔχουσα τοὺς πόδας ὄχῳ πτερωτῶ] ἐν ἄρματι ἢ ἐν πτεροῖς· ὄχημα γὰρ ἦν αὐταῖς τὰ πτερὰ ὥσπερ τοῖς ἵππεῦσιν οἱ ἵπποι

136 Ante vers. σύστημα κώλων θ'

† αἱ αἱ αἱ αἱ: σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς καλεῖται τοῦτο. καὶ ἔστι κώλων ἀναπαιστικῶν θ', ὧν τὸ α' τὸ ε' [καὶ τὸ] καὶ τὸ ἦ, μονόμετρα, ὁ καλεῖται ἀναπαιστικὴ βάσις, τὰ λοιπὰ δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ θ' καταληκτικὸν ἤγουν ἐφθημιμέρες, ὁ καλεῖται παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παράγραφος

137 τῆς πολυτέκνου Τηθύος] ἤγουν τῆς παμμήτορος Γῆς, ἡ μυχθεὶς Ὀκεανὸς ἀπέτεκε τὰς πηγὰς

138 περὶ] ἤγουν κύκλῳ εἰλισσομένον] συστρεφομένον, περικυκλοῦν-
τος

139 χθόν'] τὴν γῆν ἀκοιμήτῳ] ἀπαύστῳ, ἀεικινήτῳ

141 δέρχθητ'] ἴδετε ἐσίδεσθε] ἐκ παραλλήλου

142 προσπορπατὸς] κεκαρφωμένος· πόρπη γὰρ τὸ κοινῶς σουβλίον, προσηλωμένος φάραγγος] ἤγουν τοῦ ὅρους

143 σκοπέλοις] ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὅρους ἐν ἄκροις] ἐκ παραλλήλου φρουρὰν] φυλακὴν, διαμονήν ἄζηλον] κακὴν, ἣν οὐδεὶς ζηλώσει ὀχῆσω] ἤγουν βαστάσω, φυλάξω

In right margin, by another hand: ὀχέω. In left margin <ἐκ μεταφο>ρὰς τῶν φρουρούντων ἐν τοῖς <ἀγροῖς φρου>ρὰν εἴρηκεν. ὥσπερ γὰρ <οἱ οἰκο>ύμενοι τοὺς ἀγροὺς φρ<ουροῦσιν, οὕτω καὶ οὖ>τος ὥσπερ τις φρουρὸς τοῦ <ὅρους> ἔ<μελλεν> ἔσεσθαι· ἄζηλον δὲ λέγει <τὴν φρου>ρὰν αὐτοῦ, ὅτι ἐκείνων μὲν <ῆ> φρουρὰ ζηλωτὴ ἐστὶ διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀπό<λαυσιν>· τὴν δὲ τούτου φρουρὰν . . . τις νοῦν ἔχων ζηλωσ . . . ἐκ μεταφορᾶς . . . ἐπιβαίνοντας

144 Ante vers. ἀντιστροφή κώλων ιβ'

† λεύσσω Προμηθεύς: ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ μὴδὲν φοβηθείς (sic). καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ἰσομέτρων ἐκείνη ιβ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη. ὁ μέντοι τελευταῖος ποῦς τοῦ 8ου κώλου σπονδείου ὠφείλει εἶναι ὡς καὶ τοῦ τῆς <στροφῆς>. διὰ τοῦτο <χρή> γράφειν εἰσιδ<ούση>τὸ σῆ ἦ· ἐπ<εῖδη> καὶ διὰ τοῦ ἰ εὐρ<ηται>, οὐδὲν τῷ μέτρῳ λυμáινεται· <αῖ> τῶν κώλων γὰρ καταλήξεις ἀδιάφοροί εἰσιν λεύσσω] βλέπω Προμηθεῦ] ὦ φοβερὰ] φόβου ποιητικὴ ὁσσοῖς] ὀφθαλμοῖς

145 ὀμίχλα] νέφος λύπης, ἄρασσία, οἱ γὰρ δακρύοντες οὐχ ὀρώσι καθαρῶς προσῆξε] ἐαυτήν· ἤγουν προσῆλθεν πλήρης] πεπληρωμένη

145 δέμας] τὸ σῶμα εἰσιδούση] θεασαμένη ἐμοί . . . <καὶ εἰσι>δοῦ<ση> τὸ σῆ ἦ, καὶ <εἰσ>ιδ<ούσι> τὸ σὶ ἰῶτα· καὶ τὸ <μέν> ἐστὶ πρὸς τὸ <ὀφθαλμοῖς>· τὸ <δὲ εἰσιδούση> πρὸς τὸ <ση>μαινόμενον· τὸ γὰρ προσῆλθε <τοῖς> ἐμοῖς ὅσοις οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ <ἐμοί>

146 πέτραις] πρὸς ταῖς πέτραις προσαναινόμενον] ξηραίνόμενον καὶ προσταλαιπωροῦν ταῖς τοῦ ἡλίου καύσεσιν

148 ἀδαμαντοδέτοις] ἰσχυραῖς, σιδηραῖς λύμαισιν] βλάβαις, κολάσσειν

149 οἰακόνομοι] ἄρχοντες, ἥτοι ὁ Ζεὺς κρατοῦς'] ἄρχουσι 'Ολύμπου] τοῦ οὐρανοῦ νεοχομίς] νέοις

150 'Αθέσμως· ἤγουν ἔξω τοῦ νόμου καθ' ὃν ἤρχον τῶν θεῶν ὃ τε Οὐρανὸς καὶ ὁ Κρόνος ἀθέσμως] ἀνόμως κρατύνει] κρατεῖ, ἄρχει

151 Πέλωρ τὸ θηρίον· πέλωρον δὲ καὶ πελώριον τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ πέλας εἶναι ὥρας καὶ φροντίδος· τῶν γὰρ μεγάλων πάντων εἰώθασι φροντίδα ποιεῖσθαι πελώρια] τὰ μεγάλα κεφάλαια, τὸν τε Κρόνον λέγω καὶ τοὺς Τιτᾶνας αἰῶστοι] ἀφανίζει· ἔρριψε γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

152 Ante vers. σύστημα κώλων ἡ'

ἡμέτερα † εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν· ἕτερον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων ἀναπαιστικῶν ἡ', ὧν τὸ β^{τερον} καὶ σ' μονόμετρα ἦτοι ἀναπαιστική βάσις, τὰ λοιπὰ δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ἡ' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές, δ καλεῖται παροιμιακὸν ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνῃ εἰ γὰρ] εἶθε νέρθεν τ' Ἀΐδου] ὑποκάτω τοῦ Ἀΐδου

153 νεκροδέγμονος] τοῦ δεχομένου τοὺς νεκροὺς

† ἀπέραντον μὲν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον πέρας ἦτοι τέλος· ὡς οὗτός τε φησιν ἐνταῦθα ἀπέραντον Τάρταρον λέγων, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (2) "ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρήμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον." ἀπέρατον δὲ πέλαγος ἢ ἕτερόν τι ὕδωρ δ οὐδεὶς δύναται περᾶν καὶ διελθεῖν· <καὶ ἔστι> τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ <περαίνω> περανῶ <πεπέραμαι, πεπέραται, ὡς μιαινῶ μιανῶ μεμίαςμαι μεμίανται καὶ φαίνω> πέφαγκα πέφασ<μαι> πέφανται, <οὕτως ἐκ τοῦ περαίνω> ἀπέραντον· τὸ δὲ <ἐκ τοῦ> περᾶν περῶ πεπέρακα πεπέραμαι πεπέραται . . . εἰς ἀπέραντον] τὸν ἀτελεῖ διὰ τὸ βάθος, τὸν πέρας μὴ ἔχοντα

154 Τάρταρον] λέγω ἦκεν] ἐπεμψεν ὁ Ζεὺς

155 δεσμοῖς] ἐν ἀγρίως] ἀπηνῶς πελάσας] ἀγαγὼν ἐκέισε καὶ δεσμώσας

156 ὥς] ἵνα τις ἄλλος] ἡγουν ἄνθρωπος τοῖσδ'] τοῖς πάθεσιν οἷς πάσχω ἐπεγῆθει] ἐπέχαιρε

157 αἰθέριον] ἄεριον κίνυγμ'] κρέμασμα ὑπάρχων

158 ἐχθροῖς] τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ χαρτα] ἐπιχαρῇ πέπονθα] ἡγουν πάσχω

159 † τίς ὦδε τλησικάρδιος· ἡ β^{τέρα} αὕτη στροφή κώλων ἐστὶ ιβ'.¹ τὸ α' τὸ β^{τερον} καὶ τὸ γ' ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἀ καλεῖται Ἀνακρεόντεια ὡς κατακόρως τούτοις τοῦ ποιητοῦ χρησαμένου. τὸ δ' ἰωνικὸν ἢ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ δύο παιῶνων β^{τέρων} καὶ συλλαβῆς ἀδιάφορου. τὸ ε' παιωνικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον, ἐκ παῖωνος δ' καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον ἢ πυρρίχου. τὸ σ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παῖωνος

¹ 159-167: cola 1-3 = 159, 160, 161, colon 4 τεοῖσι . . . Διός, 5 δ' . . . αἰε, 6 = θέμενος . . . νόον, 7 δάμναται οὐρανίαν, 8 γένναν . . . λήξει, 9 πρὶν . . . κορέση, 10 κέαρ . . . παλάμη, 11 τινὶ . . . δυσάλω — 12 τον . . . ἀρχάν.

δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καθαροῦ. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν βῆρον ἔχει πόδα διῆμβον· εἴη δ' ἂν τοῦτο καὶ τροχαϊκὸν ἐφθημιμέρες, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ ζ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν καθαρὸν· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν πενθημιμέρες. τὸ η' τροχαϊκὸν καθαρὸν ἰθυφαλλικὸν ἦτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ' τὸ ι' καὶ τὸ ια' ἀναπαιστικά μονόμετρα. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν πενθημιμέρες, τοῦ πρώτου ποδὸς ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παιωνος γ' καὶ σπονδείου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ δύο διπλαῖ ὡς εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἀνταπόδοσιν

ᾧδε] οὕτως τλησικάρδιος] καρτερικός, σκληρογνώμων

160 ὄτω] ᾧτινι τὰδ'] ἀ πάσχεις ἐπιχαρῶ] ἄξια χαρᾶς

161 ξυνασχαλᾷ] συλλυπείται

162 τεοῖσι] τοῖς σοῖς ὃ δ'] ἦγουν ὁ Ζεὺς ἐπικτόως] ὀργίλως

163 θέμενος] εἰς ἑαυτὸν ἄγναπτον] ἀκαμπῇ, σκληρόν νόον] νοῦν

164 δάμναται] δαμάζει οὐρανίαν] τοὺς Οὐρανοῦ ἀπογόνους θεοὺς γένναν] ἦτοι τὴν γενεὰν τῶν θεῶν

165 λήξει] παύσεται τοῦ δαμάζειν κορέσῃ] πληρώσῃ κέαρ] τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

166 παλάμα] μηχανῇ· παλαμάσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. | δυνάμει τὰν δυσάλωτον] τὴν δυσπρόρητον ἔλῃ] πορθήσῃ, λάβῃ ἀρχάν] αὐτοῦ

167 Ante vers. σύστημα κῶλων ια'

† ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ: σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κῶλων ἀναπαιστικῶν ια', ὧν τὰ μὲν δέκα δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ια' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμέρες. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ια' κῶλον ἱαμβον ἔχει τὸν βῆρον πόδα· καὶ ἔστιν ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι δέχεται καὶ ἰαμβικὸν τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον

ἦ] ὄντως ἔτ'] εἰς τὸ ἐξῆς κρατεραῖς] ἰσχυραῖς, μεγάλας

168 ἐν γυιοπέδαις] τὰς δεσμούσας τὰ μέλη μου δέσμας αἰκίζομένου] μαστιζομένου, κολαζομένου

169 μακάρων πρύτανις] ὁ θεῶν διοικητὴς καὶ ἄρχων Ζεὺς

170 δεῖξαι] αὐτῷ ὅτου] οὐτινος τὸ νέον βούλευμ'] τὸ πρόσφατον καὶ οὕτω ὑπ' αὐτοῦ γινωσκόμενον. | τὴν νέαν βούλησιν

171 σκῆπτρον τιμάς τ'] ἐκ παραλλήλου· ἦτοι τὴν τιμὴν τῆς ἀρχῆς ἀποσυλᾶται] ἀφαιρεθῆσεται

<Τὸ ἀποσυλᾶται εἰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποσυ<ληθῇ>σεται εἵπομεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως . . . ἂν χ . . . σθαι. διὰ τοῦτο γὰρ ἀποσυλᾶται εἶπε καὶ οὐκ ἀποσυληθῆσεται, ἐπειδὴ ὁ ἀπό<κειται γενήσεσθαι, κἂν οὕτω>πᾶρεστι, <κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι> ἀπόκειται, <τοῦ ἐνεστῶτος χώραν ἐπέχει> . . .

172 μ'] με μελιγλώσσοις] θελκτικαῖς
 173 ἐπαοιδαῖσιν] ἐπῳδαῖς, λόγοις θέλξει.] ἀπατήσῃ καὶ ὑπάξεται
 στερεάς] ἰσχυράς

174 ἀπειλὰς] αὐτοῦ πτήξας] φοβηθείς τόδ'] τὸ βούλευμα
 175 καταμηνύσω] ἐξείπω αὐτῷ ἀγρίων] τῶν ἀπηνῶν τούτων
 176 χαλάσῃ] ἤγουν λύσῃ ἐμέ πονιάς] τιμωρίας, ἀντεκτίσεις τί-
 νειν] ἀντιδιδόναι ἐμοί

177 τῆσδ'] ἧς πάσχω αἰκίας] μάστιγος, τιμωρίας ἐθέλησῃ] ἤγουν
 τιμωρηθῆναι αὐτὸν τὸν Δία ὑπ' ἐμοῦ

178 Ante vers. ἀντιστροφή κώλων ιβ'
 ἡμέτερα † σὺ μὲν θρασὺς τε: ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς,
 ἧς ἡ ἀρχὴ "τίς ὧδε τλησικάρδιος." καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ἰσομέτρων
 ἐκείνη ιβ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη. τὸ μέντοι σ' κώλων διταμβον ἔχει
 τὸν βτερον πόδα ἀντὶ ἰωνικοῦ ὡς εἴρηται θρασὺς] τολμηρὸς εἰ πικραῖς]
 χαλεπαῖς

179 δύαισιν] λύπαις, κακοπαθείαις αἷς σύνει ἐπιχαλᾶς] ἐνδίδως
 180 ἄγαν] λίαν ἐλευθεροστομεῖς] σοβαρῶς καὶ ὑπεροπτικῶς φθέγγῃ
 Τὸ ἐλευθεροστομεῖς ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων·
 τοῖς γὰρ δούλοις κατεπτηχέαι καὶ τρέμειν πάρεστι διὰ τὴν δουλείαν

181 † ἐγώ, φησὶν, ἀπορῶ καὶ δέδια εἰ ὅλως σε λύσει τῶν δεσμῶν καὶ σὺ
 πονιάς ἀξιοῖς λαβεῖν παρὰ τοῦ Διὸς ἀγνοῶν τὸν αὐτοῦ τρόπον· ἀκαμπῆς γὰρ
 ἐστὶ καὶ ἦθη ἔχων ἀκατάληπτα· οὐ γὰρ ἔν ἔχει ἦθος ἀλλ' . . . τρόπος
 ἐστὶ <μ<αλα> . . . λογιζόμενος> . . .

ἐμὰς δὲ φρένας] τὸν ἡμέτερον νοῦν· ἤγουν ἐμὲ περιφραστικῶς ἠρέθι-
 σεν] ἐκίνησεν, ἐτάραξεν διάτορος] μέγας

182 ἀμφί] περὶ ἀμφὶ σαῖς τύχαις] ἔνεκα τῆς σῆς τύχης

183 πᾶ] ποῦ τῶνδε] οὐς πάσχεις

184 χρή] ἀπόκειται τέρμα] τέλος κέλσαντ'] καταντήσαντα, ἐλ-
 λμηνίσαντα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νεῶν ἐσιδεῖν] ἰδεῖν
 ἀκίχητα] ἀκατανόητα, ἀκατάληπτα ἦθεα] ἦθη, τρόπους

185 κέαρ] ψυχὴν οὐ παράμυθον] οὐ παρακλήσει ὑπέικον καὶ λόγοις·
 ἤγουν ἀκαμπτον, ἀπαραμύθητον (the scholion is lost) Κρόνου παῖς]
 ἤγουν ὁ Ζεὺς

186 Ante vers. σύστημα κώλων ζ'
 ἡμέτερα † οἶδ' ὅτι τραχύς: σύστημα ἕτερον ἐν ἐκθέσει κατὰ περικοπὴν
 ἀνομοιομερές κώλων <ἀναπαιστικῶν ζ'>, ὧν τὸ δ' μονό<μετρον· τὰ δὲ> λοιπὰ
 δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ζ' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθμμερές. ἐπὶ τῷ τέλει

δυο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέραι ἕξω
νευενκυῖαι, δηλοῦσαι ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνταποδιδόμενα

οἷδ' ὅ] γινώσκω τραχὺς] σκληρός ἐστι καὶ παρ' ἐαυτῷ] τὸ γὰρ
αὐτῷ δόξαν δίκαιον ἡγείται καὶ ἀδικῶτ<ατον> ἦ

187 ἔμπας] ὅμως

† περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ οἶω. ἦν γὰρ "ἄλλ' ἔμπας οἶω." διὸ καὶ
ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ

188 μαλακογνῶμων] πραῦς, ταπεινός ἔσται] γενήσεται

189 ταύτη] οὕτως, ὡς ἔφην ῥαισθῇ] δαμασθῇ

190 ἀτέραμνον] σκληρὰν καὶ ἄκαμπτον στορέσας] μαλακίσας, κατα-
βαλὼν

191 ἀριθμὸν] ἔνωσιν ἤτοι φιλίαν φιλότητα] συντυχίαν

192 πόθ' ἤξει] ἐλεύσεται, ἵνα αὐτῷ ἀπαλλαγὴν φράσω

193 † πάντ' ἐκκάλυπον: αἱ συστηματικαὶ αὐταὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν
ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων πδ', ὧν τελευταῖος "πρὸς ἄλλο τ' ἄλλον
πημονὴ προσιζάνει." ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος
ἐκκάλυπον] φανέρωσον γέγων]' εἰπέ

194 αἰτιάματι] μέμψει, αἰτία

195 αἰκίζεται] αἰκίζει, κολάζει

196 διδάξον] τοῦτο λόγῳ] τῇ περὶ τούτων διηγήσει

197 Ante vers. προκατάστασις

. . . παρὰ τοῦ Διὸς . . . πλὴν χρή . . . τούτων ὑμῖν· <εἰ γὰρ τις
ἐκ>καλίψει πρὸς <τινα τήν> αὐτοῦ θλίψιν, δέχεται παραμυθίαν παρ' αὐτοῦ.
λ<έγει> δὲ διατὶ πάσχει περὶ τὸ . . . τῶν αὐτοῦ λόγων ἀλγεῖν α]. ἄλγους
αἷτια, λυπηρά καὶ λέγειν] μὴ μόνον πάσχειν ἀλλὰ καὶ λέγειν τὰδε]
τὸ λέγειν δι' ἃ πάσχω

198 πανταχῇ] ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δύσποτμα] δυσχερὴ
καὶ βαρύντα

199 Ante vers. διήγησις δαίμονες] οἱ θεοὶ χόλου] τῆς πρὸς
ἀλλήλους ὀργῆς

200 στάσις] μάχη ἐν ἀλλήλοισιν] τοῦτο διαμέσου ὠροθύνετο]
διηγείρετο

201 ἔδρας] τοῦ τῆς ἀρχῆς θρόνου

202 ἀνάσσοι] βασιλεύοι, ἄρχοι δῆθεν] τάχα τοῦμπαλιν] τὸ ἐναν-
τίον

203 σπεύδοντες] ἀγωνιζόμενοι ὡς] ἵνα μὴ ποτ' ἄρξειεν] ἀλλ' ὁ
Κρόνος αἰεὶ ἄρχοι

204 ἔνταῦθ'] ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἤγουν τότε τὰ λῶστα βουλευῶν] τὰ
ὠφέλιμα, τὰ βέλτιστα συμβουλευῶν πιθεῖν] καταπέλσαι

205 Τιτᾶνας] ἀντέστησαν γὰρ οὗτοι τῷ Δίῳ Χθονὸς] τῆς γῆς

206 αἰμύλας] ποταπὰς, ποικίλας μηχανὰς] ἃς αὐτοῖς ἐμχανώμην
βουλὰς

207 ἀτιμάσαντες] φαυλίσαντες, εἰς οὐδὲν λογισάμενοι καρτεροῖς]
σκληροῖς καὶ ἀνευδότοις

208 ῥοντ'] ὑπελάμβανον ἀμοχθεῖ] ἀπονητὶ πρὸς βίαν] ἤγουν
βιαιῶς δεσπόσειν] ἄρξειν αὐτόν

209 οὐχ ἅπαξ] οὐ μόνον καλουμένη Θέμις] δικαιοσύνη

Τοῦτο λέγει ὅτι τὸ θεῖον φύσει μὲν ἓν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές

210 πολλῶν ὀνομάτων] λέγεται γὰρ καὶ ζεῖδωρος πρὸς τούτοις καὶ
βότειρα καὶ βωτιάνειρα μορφή μία] ἢ οὐσα ἐν πρόσωπον

211 ἦ] ὅπου κραίνουτο] τελεσθείη προυτεσπῖκει] προυμαντεύσατο

212 Ὡς οὐ κατ' ἰσχύν: <τοῦτο πρὸς τὸ> ἄνω καὶ οὐ πρὸς τὸ σύν<αγκες
συν>άπτεται τῇ ἐννοίᾳ· εἰπ<ὼν γάρ> ἄνω τὸ "ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶ<στα>
βουλευῶν " τὴν μὲν σύνταξιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἔννοιαν οὐκ ἀπέδωκεν· οὐ γὰρ
εἶπε τίνες ἦσαν αἱ συμβουλαὶ ἃς πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο, ἀλλ' ἀπλῶς λῶστα
εἶπε· νῦν δὲ πολλὰ διὰ μέσου θεὸς ἀποκαλύπτει ἃ συνεβούλευε, λέγων πρὸς
αὐτοὺς ὡς χρὴ τὸν περιποιούμενον<ἐαυτῷ> ἀρχήν, οὐκ ἐν θρασ<ύτητι> καὶ
γνώμῃς ὑπερ<οψίᾳ καὶ μετὰ> δόλου περιποιεῖσθαι αὐ<τόν>, ἀλλ' ἐν<μετα-
χειρίσει καὶ ἐπιτηδ<ειότητι>. εἶπε δὲ τὰ διαμέσου ἂν . . . τὸ οὐκ ἠδυνήθην
πιθεῖν, τὸ αἰμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες καὶ τὰ ἐξῆς· οὕτω γὰρ ἀπῆται
ἢ ὁρμὴ τοῦ . . . εἶπε τὸ λῶστα βουλευῶν. ἵνα μὴ τις εἴπῃ αὐτῷ σὺ δὲ ποῶ
ἤξει τὸ πρᾶγμα ἥδεις, ἐπάγει ἐμὴ <δὲ μήτηρ> καὶ τὰ ἐξῆς

ὥς] ὅτι κατ' ἰσχύν] ἤγουν διὰ ἰσχύος οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν] ἤγουν
διὰ γενναϊότητος

213 ἡμέτερον † ἀπὸ τοῦ (?) χρεῖον τὸ χρήσιμον χρεῖα <ἢ> εὐθεία τῶν
πληθυντικῶν τ<ὰ> χρ<ήσιμα> ὡς πότερα. καὶ παρὰ Σοφοκ<λεῖ> τὸ> χρεῖ' ἢ
λέγεται (Trach. 162, χρεῖη Brunck)· ἤγουν χρήσιμ<ον> χρεῖ' ἢ] ἤγουν
χρήσιμον δόλῳ] ἤγουν μετὰ μηχανῆς καὶ ἐπιτηδεότητος ὑπερέχοντας]
τοὺς μεγάλους, τοὺς δυνατοὺς κρατεῖν] ἄρχειν

214 λόγοισιν] ἐν ἐξηγουμένου] παραινούντος καὶ λέγοντος

215 οὐδὲ προσβλέψαι] ἤγουν οὐδὲ ἀτενίσαι πρὸς με καὶ ἰδεῖν με τὸ
παῖν] τὸ παράπαν

216 κράτιστα] ἤγουν κρεῖττον τῶν παρεστώτων τότε] τῶν ἐνιστα-
μένων πραγμάτων ἢ τῶν ὄντων βουλευμάτων

217 ἐφαίνετ'] ἐδόκει

218 ἐκόνθ'] ἐβελουσίως Ζηνί] τῷ Δίί συμπαραστατεῖν] συμπαρίστασθαι, συμμαχεῖν

219 Προμηθεὺς λέγει εὐεργεσίας τινὰς γενομένας παρ' αὐτοῦ τῷ Δίί, ἵνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν ἀποδείξῃ ἐμαῖς δὲ βουλαῖς] τοιαῦτα γὰρ συνεβούλευσα μελ[α]μβαθῆς] ὁ σκοτεινὸς διὰ τὸ β<ά>θος>

220 κευθμών] ὁ κατώτατος τόπος ἤγουν ὁ "Αἰδὸς καλύπτει] περιέχει τὸν παλαιγενῆ] τὸν παλαιὸν κατὰ τὴν γένναν

221 Ante vers. ἀπόθεσις αὐτοῖσι] σὺν συμμάχοισι] τοῖς Τιτᾶσι. | αὐτοῦ τὸτ ἐστὶ (τουτέστι?) in marg. by 2d hand

222 τύραννος] ὁ βασιλεὺς ἤγουν ὁ Ζεὺς ὠφελημένος] ὠφεληθείς

223 κακαῖσι] τὸ σχῆμα βαρύτης π[οι]ναῖς] τιμωρίαις ταῖσδε] αἷς σύνειμι ἀντημεῖψατο] ἀντεδεξιώσατο

224 Ante vers. γνωμικόν πως] τρόπον τινὰ ἢ ἀληθῶς τῇ τυραννίδι] τῇ ἐκ βίας γενομένη ἀρχῇ

225 τοῖς φίλοισι] τοῖς οἰκείοις καὶ συγγενέσι μὴ πεποιθέναι] θάρρος διδόναι

226 ὁ δ'] ὅπερ αἰτίαν] μέμψιν, ἀφορμὴν λέγω

Καθ' ἣντινα: ἐνταῦθα τὸ μὲν <τιν>α τῇ ἐννοίᾳ συνάπτεται, <τὸ δὲ> ἦν ἀργὸν ἐστίν. ὥσπερ πολλάκις γίνεται καὶ τὸ ἐναν<τίον> τὸ τίνα (sic) ἀργὸν εὐρισκόμενον

227 αἰκίζεται] αἰκίζει, τιμωρεῖται σαφηνῶ] σαφηνίσω, δηλώσω

228 <ὅπως>οὐ μόνον ἐστὶν ἀντὶ τοῦ . . . ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς . . . παρ' Εὐριπίδῃ "ὅποια κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῇσδ' ἔξομαι" (Hec. 398) ὅπως] ἐπεὶ τὸν πατρῶον] τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου

229 δαίμοσιν] τοῖς θεοῖς νέμει] μεμερισμένως παρέχει

230 διεστοιχίζετο] διεμέριζε κατὰ τάξιν

231 τῶν ταλαιπώρων] τῶν ἀθλίων λόγον] φροντίδα

232 αἰστώσας] ἀφανίσας γένος] τοῦτων

233 † τὸ φυτῦσαι<κρείττον> . . . οὐ τὸ> φυτεῦσαι, οὐ μόνον<ὥς ἐν> τινι <τῶν ἄγαν> παλαιῶν εὐρεθὲν ἀντιγράφων, ἀλλὰ> καὶ ὥς εὐρεθὲν ἔχον τὸ <ι> μακρόν, <τὸ γάρ> φυτεῦσαι αἰεὶ βραχὺ τὸ υ ἔχον εὐρηται ἔχρηξεν] ἤθελεν ἄλλο] γένος φυτῦσαι] ποιῆσαι, γεννηῖσαι ἐξ οὗ καὶ φῑτύς ὁ πατήρ. | τελέσαι

234 τοῖσιν] ἤγουν τῇ τοιαύτῃ βουλῇ ἀντέβαινε] ἤναντιῶτο πλὴν] χωρὶς

235 † ἔν τινι τῶν ἄγαν παλαιῶν βι<βλίων> εὔρηται “ ἐγὼ δὲ τόλμης,” ἥγουν ἔνεκα τόλμης· καὶ μοι δοκεῖ τοῦτ’ εἶναι κρείττον. οἱ δὲ γράφοντες “ ἐγὼ δ’ ὁ τόλμης ” ἥγουν ὁ τολμηρός, οὐ μοι δοκοῦσι καλῶς τοῦτο λέγειν. οὔτε γὰρ τόλμης τόλμου κλιθεῖη πότ’ ἄν, οὔτε μὴν τόλμης τόλμητος. ἐκεῖνο μὲν γὰρ παντελῶς ἐστὶν ἄμουσόν τε καὶ ἄχρηστον, τοῦτο δ’ οὐκ ἔχει λόγον ἐπεὶ μὴ ἔστιν ἱαμβικόν

τόλμης] ἔνεκα ἐξελυσάμην] ἡλευθέρωσα βροτοὺς] τοὺς

236 διαρραισθέντας] διαφθαρέντας ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς “Αἰδου] τὸν τόπον μολεῖν] ἐλθεῖν

237 τῷ τοι] ἐν τούτῳ, ἥγουν διὰ τοῦτο πημοναῖσι] τιμωρίας κάμ-
πτομαι] ταλαιπωρῶ, καταβάλλομαι, δαμάζομαι

238 πάσχειν] αὐτὰς ἀλγαιναῖσιν] λυπηραῖς οἰκτραῖσιν] ἐλέους ἀξίαις ἰδεῖν] τινὰ αὐτὰς

239 οἴκτω] ἐλέω προθέμενος] ποιήσας ἥγουν ἐλεήσας αὐτοὺς τυ-
χεῖν] τοῦ ἐλέου

240 αὐτός] ἐγὼ ἀνηλεῶς] ἀπανθρώπως

Right-hand margin ση<μείωσαι> περὶ ῥυ<θμοῦ καὶ ἀριθμοῦ>

241 † τὸ ἐρρυθμῖσθαι ἐκ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν εἴρηται. ὥσπερ γὰρ αὐταὶ διατετινόμεναι ῥυθμίζονται καὶ εἰς τάξιν μέλους ἔρχονται, οὕτω καὶ οὗτος τεταμένος καὶ ἀνεσταυρωμένος ἔμελλεν ἔσσεσθαι, καὶ μέρος γοερὸν ἀφίεσθαι, ὥσπερ τινὶ πλήκτρῳ τοῖς δεσμοῖς πιεζόμενος. γίνεται δὲ τὸ ῥυθμίζω ἀπὸ τοῦ ῥυθμός· ὁ ῥυθμός δὲ ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς ἁρμονίας τῆς μουσικῆς ἀποτελού-
μενος ἦχος, ἥτοι τὸ μ<έλος> καὶ γίνεται, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐρύειν καὶ ἔλκειν τὸν θυμὸν ἥτοι τὴν ψυχὴν. θέλγουσι γὰρ τὴν ψυχὴν τὰ μέλη καὶ πρὸς ἑαυτὰ ἔλκουσιν· ἐπεὶ γὰρ ἀπλῆ τις οὖσα τῷ ἐξ ἁρμονιῶν συγκεκλιμένῳ συγκε-
κραμένη σώματι, καὶ χαίρει τούτῳ συνοῦσα καὶ μουσικοῦ τινος τρόπον τοῦτο ῥυθμίζουσα, εἰκότως καὶ τοῖς ἔξωθεν ἐξ ἁρμονίας συγκεκλιμένοις θέλγεται τε καὶ χαίρει· μέ<λους> γὰρ τινος αἰσθημένη χαρο<πού> γάννυται καὶ σκιρτᾷ. <κατα>κλᾶται δὲ πάλιν καὶ σκ<υθρῳ>πάζει τούτου πρὸς τὸ σκ<υθρῳ>πότε-
ρον τετραμμένον. ἀρ<μονία δὲ> γίνεται ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαί<ρω καί> . . . ἔστιν ὁ συνεχῶς καὶ κατὰ μικρὸν αὐξόμενος· ἐν γὰρ αἰεὶ ἐφ’ ἐνὶ προστιθέμενον, εἰς ἄπειρον ἐκτείνειν τ<όν> ἀρ<ιθμόν>· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀρ<ίζω> τὸ συναφορίζω τοῦτον παράγοντες, πολλὰ μοι δοκοῦσι τὴν σύγχυσιν ἐν <τῷ ἀ>σύμφωνον ποιεῖν <καὶ μετ>αβολὴν ἀνάρμοστον πάνν· χρηὴ γὰρ παράγειν τὰς λέξεις ἐναρμόνιον . . .

ᾧδ’] οὕτως ἐρρυθμῖσμαι] προσήλωμαι, ἐκτέταμαι, ἐσταύρωμαι Ζηνί]
τῷ Δί· ἥγουν ὑπὸ τοῦ Διὸς δυσκλεῆς] ἄδοξος θέα] θεωρία

242 σιδηρόφρων] σκληρὸς καὶ ἄκαμptos τὸ φρόνημα καὶ ὥσπερ ὑπὸ
πετρῶν συμπαγείς τὸν νοῦν εἰργασμένος] πεποιημένος

243 Προμηθεῦ] ὦ ξυνασχαλῶ] συλλυπείται

244 μόχθοις] δυστυχίαις τὰδε] ἃ πάσχεις

245 ἔχρηζον] ἤθελον ἡλγύνθην κέαρ] ἐλυπήθην, ἔπαθον τὴν ψυχὴν

246 ἐλεεινὸς] ἄξιος ἐλέους εἰσορᾶν ἐγὼ] ὥστε βλέπειν αὐτοὺς ἐμέ·
ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ ὑμεῖς συνηλγήσατε ἐν πρώτοις οὔσαι τῶν φίλων

247 τί] οὐ(?)τι τῶνδε] ὧν φῆς περαιτέρω] ἐπέκεινα

248 Προδέρκεσθαι ἡγουν προβλέπειν. εἰ γὰρ εἶχον ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλ-
μῶν τὸν θάνατον καὶ μὴ ἐλπίσιν ἐβουκολοῦντο, ὁ μὲν, προσδοκῶν εὐδαίμων
γενήσεσθαι καὶ περιεῖναι καὶ ζῆν αἰεὶ, ὁ δέ, αὐ<τὸ> τοῦτο καὶ ὅτι πλούσιος
ἔσται, λύπαις ἂν καὶ ὀδυρμοῖς τὸν πάντα αἰῶνα <δι>έφερον. ἔπαυσα] πρὶν
γὰρ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον αὐτὸν προδέρκεσθαι] προβλέπειν

249 φάρμακον] θεραπείαν

250 κατῳκισα] ἐνέβαλον

252 τοῖσδε] οἷς ἔφην σφιν] αὐτοῖς ὥπασα] παρέσχον

253 φλογωπὸν] λαμπρόν, φωτεινόν ἐφήμεροι] οἱ ἄνθρωποι

254 ἀφ' οὗ γε] ναὶ ἐκμαθήσονται] ἐφευρήσουσιν

255 αἰτιάμασιν] αἰτίαις

256 αἰκίζεται] κολάζει οὐδαμῇ] οὐδαμῶς χαλῶ] ἐνδίδωσιν ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν πλοίων

257 ἄθλων] τῶν μόχθων καὶ τῶν καμάτων ὧν πάσχεις προσκείμενον]
προσδοκῶ<μενον>

258 οὐδὲν] τέλος ἔστι μοι πλὴν] εἰ μὴ

259 ἐλπίς] ἔστι μοι

260 ὥς] ὅτι

261 καθ' ἡδονὴν] ὑπάρχει· οὐ γὰρ τοῖς σοῖς κακοῖς ἡδομαι ἄλγος]
λύπη ταῦτα] ἡγουν τὸ περὶ τούτων <λέγειν>

262 μεθῶμεν] ἀφῶμεν, καταλείψωμεν ἄθλου] τοῦ καμάτου ἔκλυ-
σιν] ἐλευθερίαν

263 ἐλαφρόν] ῥάδιον ὅστις] ἐκείνῳ ὑπάρχει πημάτων] συμφορῶν

265 πράσσοντας] πάσχοντας ἡγουν τοὺς κακοπραγοῦντας ἡπιστά-
μην] ἐγίνωσκον

267 ἀρήγων] βοηθῶν εὐρόμην] εὖρον πόνους] λύπας, συμφοράς

268 ποιναῖς] τιμωρίαις ψόμην] ὑπελάμβανον τοιαῖσι] τοιαύταις

269 κατισχανεῖσθαι] καταξηραίνεισθαι καὶ ταλαιπωρεῖν ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ἰσχύων πεδαρσίοις] ὑψηλαῖς

270 ἀγείτονος] οὐδεὶς γὰρ τούτῳ πλησιάζει πάγον] ὄρους
 271 μὴ 'δύρεσθ'] μὴ θρηνεῖτε ἄχη] τὰς λύπας, τὰ πάθη
 272 Ὡσπερ ἀπὸ τοῦ οἴκος οἴκοι <οὕτω> καὶ ἀπὸ τοῦ πέδου πεδοῖ]
 ἐν τῷ πέδῳ βάσαι] κατελθούσαι, εἰς ἄερα γὰρ ἐφέροντο προσερχομένας] τὰς
 προσερχομένας ἐμοί τύχας] δυστυχίας
 273 ὥς] ἵνα διὰ τέλους] ἕως τέλους τὸ πᾶν] τοῦ κατ' ἐμὲ πάθους
 274 πείθεσθέ μοι] τὸ προσελθεῖν ἐν τῷ πέδῳ καὶ διὰ τέλους ἀκούσαι τὰ
 'μά

275 Τὸ ταῦτα πρ . . . κρεῖττον . . . ἀποδόσθαι μογοῦντι] τῷ πά-
 σχοντι ταῦτά τοι] ἤγουν προσελθεῖν καὶ ἀκούσαι τὰ κατ' ἐμὲ πλα-
 νωμένη] φερομένη Post vers. γνωμικόν

276 Ἡ πη<μονή, φησί, καὶ ἡ> δυστυχία ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσι-
 ζάνει πλανωμένη καὶ φερομένη<ἤγουν ἄστα>τός ἐστι καὶ οὐκ αἰεὶ τοῦ αὐτοῦ
 καταφ<έρεται>· ἐπεὶ οὖν ταῦθ' οὕτως ἔχει, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ συμπο<νεῖν
 δυστυ>χοῦντι, ἵνα καὶ <ὕμῃν εἴποτε ἂν> συμβαίῃ (τὸ <γὰρ τῆς τύχης ἀδη-
 λον>) τοὺς ὑμᾶς παραμυ<νησομένους ἔχοιτε> ἄλλοτ'] ἐν ἄλλῳ καιρῷ
 ἄλλον] ἄνθρωπον πημονή] δυστυχία προσιζάνει] προσέρχεται, προσ-
 κά[θ]ηται

277 Ante vers. σύστημα κώλων ζ'
 <† οὐκ ἀκούσαις: σύστη>μα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων ἀνα-
 παιστικῶν ζ', ὧν τὸ β' τερον μονόμετρον, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ
 δὲ ζ' μόνον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος
 οὐκ ἀκούσαις] ἀλλὰ<καὶ ἡμεῖς> ταῦτα βουλόμεθ' ἀκούσαι ἐπιθύνοντας]
 ἐβόησας, εἰπας ἡμῖν

278 τοῦτο] τὸ ὑπομεῖναι τὴν κατὰ σέ ἀκρόασιν Προμηθεῦ] ὦ
 279 ἐλαφρῷ ποδὶ] ἤγουν ἐν τοῖς πτεροῖς κουφίζομένων κραιπνόσσυ-
 τον] πτηνόν, ταχύν

Δέον κραιπνοσσύτως προλιπούσα εἰπεῖν, κραιπνόσσυτον εἶπε πρὸς τὸ
 θᾶκον· ἢ πρὸς τὸ πόρον σύναπτε. θᾶκον δὲ τὸν ἄερα φησίν· ἐπ' ἐκείνον γὰρ
 οἶον καθήμεναι ἐπεστηρίζοντο

280 θάκον] τὴν ἐν τῷ ἁέρι στάσιν προλιπούσ'] καταλείψασα
 αἰθέρα] τὸν ἄερα ἀγνόν] τὸν καθαρὸν

<ἡμέτ>ερα † ὅτι ἄνω ἐξ ὅλου τοῦ συστήματος τῶν Ὠκεανίδων ποιησάμε-
 νος τὸν λόγον, οὐκ ἀκούσαις εἰπών, νῦν ὥς ἐκ μιᾶς τοῦτον ἀποδίδωσι, προλι-
 ποῦσα εἰπών, καὶ πελῶ, καὶ χρήζω· μία γὰρ ἦν ἡ λέγουσα καὶ οὐχὶ πᾶσαι.
 σύνηθες γὰρ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς, ποτὲ μὲν ἐνικῶς πρὸς τὸ τοῦ χοροῦ ὄνομα
 ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ποτὲ δὲ πληθυντικῶς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν χορευτῶν

281 πόρον] τὴν πορείαν τῶν ὀρνέων ὀκρυόεσση] τῇ χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρῶδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ

282 χθονὶ] ἤγουν τῷ ὄρει πελῶ] πλησιάζω πόνους] μόχθους

283 χρήζω] χρεῖαν ἔχω διὰ παντός] διόλου

284 Ante vers. σύστημα ἕτερον κώλων ιδ'

† ἦκω δολιχῆς: σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιδ', ὧν τὸ θ' μονόμετρον, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ιδ' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος ἦκω] ἦλθον δολιχῆς] μακρᾶς τέρμα] τέλος κελεύθου] ὁδοῦ

285 διαμειψάμενος] διελθὼν· ἡ μᾶλλον φθάσας Προμηθεῦ] ὦ

286 τὸν πτερυγικῇ] τὸν ταχὺν διὰ τῶν πτερύγων οἰωνόν] τὸν γῦπα ὦ ἐπωχεῖτο

287 γνῶμη] θελήματι ἐμῷ στομίῳ] χαλινῶν ἄτερ] χωρὶς εὐθύνων] διεξάγων

288 τύχαις] δυστυχίαις ἴσθι] γίνωσκε ξυναλγῶ] συλλυποῦμαι

289 ξυγγενὲς] ἡ συγγένεια· Οὐρανοῦ γὰρ ἀμφότεροι ἔκγονοι

290 ἔσαναγκάζει] ἀναγκάζει συμπάσχειν σοι γένους] τοῦ. | τῆς συγγενείας

291 ὅτῳ] ᾧτινι

292 μοῖραν] φιλί<as δ>ηλονό<τι> νείμαιμ'] παράσχοιμι

293 τὰδ'] ἃ φημι ἔτυμ'] ἀληθῆ ἔστι μάτην] ἦτοι ψευδῶς

294 χαριτογλωσσεῖν] χαρίζεσθαι διὰ γλώττης

295 σήμαιν'] δήλου ὅτι] ὅπερ συμπράττειν] συναγωνίζεσθαι

296 ἐρεῖς] λέξεις

297 βεβαιότερος] ἀληθής, πιστότερος

298 † εἰ· τί χρῆμα: αἱ ἐξῆς αὐται συστηματικαὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρθ', ὧν τελευταῖος "σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειεν γόνυ" (396). ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν καὶ εἰσιόντος τοῦ χοροῦ

εἰα] ἐκπληκτικὸν ἐπίρρημα χρῆμα] πρᾶγμά ἐστι πόνων] μόχθων

299 ἦκεις] ἦλθες ἐπόπτῃς] θεατῆς λιπὼν] ἀφείς

300 ἐπώνυμον] τὸ Ὠκεάνειον ἀπὸ σοῦ καλούμενον πετρηρεφῇ] πετρώδη ὄροφον ἔχοντα

301 Σιδηρομήτορα λέγει τὴν τῆς Σκυθίας Χαλυβ<ικὴν γῆν>, ἐν ᾗ πρῶτον ὁ σί<δηρος εὗ>ρηται. λέγει δὲ <τὸν Καύ>κασον· περὶ αὐ<τὸν γὰρ οἱ

Χά>λυβες αὐτόκτιτ' ἢ αὐτοφυή τὴν σιδηρομήτορα] τὴν μητέρα τοῦ
σιδήρου

302 αἶαν] γῆν τύχας] τὰς δυστυχίας

303 ἀφίξει] ἦλθες ξυνασχαλῶν] συλλυπηθισόμενος

304 δέρκου] βλέπε θέαμα] θεωρίαν τόνδε] ἤγουν ἐμέ

305 τὸν συγκαταστήσαντα] τὸν συγκατεργασάμενον αὐτῷ τὴν ἀρχὴν
τυραννίδα] τὴν βασιλείαν

306 οἴαις] ἐν πημοναῖσι] βλάβαις, τιμωρίαις κάμπτομαι] δαμά-
ζομαι

307 Προμηθεῦ] ὦ

308 τὰ λῶστα] τὰ λυσιτελή καὶ κάλλιστα ποικίλῳ] ἤγουν συνετῷ.
τὸν νοῦν δηλονότι

309 γίνωσκε σαυτὸν] ὡς ἐλάττων Διὸς εἶ μεθάρμοσον] μετὰβαλε οὓς
ἔχεις νῦν καὶ κτῆσαι νέους

Ἐκ μεταφορᾶς τῆς μουσικῆς τὸ μεθάρμοσον εἴρηται· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ
κτῆσαι τρόπους νέους, εἶπε μεθάρμοσον· τουτέστιν ἐξ ἀμοιβῆς λάβει ἐκβαλὼν
τὸν πρότερον τρόπον καὶ ἄλλον κτησάμενος· ἢ καὶ νέον εἶπε πρὸς ἀντιδια-
στολὴν τοῦ προτέρου

310 νέους] ποταπούς; ἤγουν νέον φρόνημα κτῆσαι τὸ πρόσθεν ἀφείς
τύραννος] βασιλεὺς

311 ὦδε] οὕτως τεθηγμένους] ὀξεῖς τραχεῖς καὶ τεθηγμένους]
σκληροῦς, ὑβριστικοῦς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τεθηγμένου σιδήρου καὶ ἐστομωμένου

Τὸ τραχεῖς καὶ τεθηγμένους ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ ὦδε

312 ῥίψεις] ἀφήσεις πρὸς τὸν Δία τάχ' ἢ ἴσως μακρὰν ἀπωτέρω]
ἐκ παραλλήλου

313 θακῶν] καθήμενος κλύοι] ἀκούσοι χόλον] τὴν ὀργὴν τοῦ Διὸς

314 μόχθων] τῶν νῦν δυστυχίων παιδιὰν] παίγιον πρὸς τὰ μέλλοντα
καταλήψεσθαί σε κακὰ παρ' αὐτοῦ

315 † οὐκ ἄθλιον τοῦτον ἀποκαλέσαι βουλόμενος ταλαίπωρον εἴρηκεν,
ἀλλ' ὡς ταλαιπωροῦντα ἐν τοῖς δεσμοῖς ταλαίπωρον εἶπεν αὐτόν· εἰ γὰρ καὶ
πρὸς τῶν ἄλλων μισεῖται θεῶν, ἀλλ' οὗτος συλλυπούμενος ὡς φίλος<αὐτῷ>
... κἂν ἐξηνέχθῃ ἄτοπα <τε> καὶ ἀπρεπῇ ὀνειδίξειν <αὐτῷ> ταλαίπωρ']
ὁ ταλαιπωρῶν ἐν τοῖς δεσμοῖς ὀργᾶς] κατὰ τοῦ Διὸς

316 πημάτων] τῶν παθημάτων ἀπαλλαγὰς] ἐλευθερίαν

317 Ἀρχαῖά φασι τὰ μωρά, παρόσον οἱ ἀρχαῖοι ἀπλῶς καὶ ἀποικίλως
ἔζων, οἱ δ' ὕστερον φρονήσει καὶ περιττότητι νοῦ ἀρχαῖ' ἢ μωρά ἴσως]
τάχα τάδε] ἢ σοι λέγω

318 Ante vers. γνωμικόν μέντοι] δὲ ὑψηγόρου] μεγαλαύχου καὶ σοβαρῶς

319 Προμηθεῦ] ὦ τὰ 'πίχειρα] τὰ ἐπιτίμια

320 οὐδέπω] ἀκμήν εἵκεις] ὑποτάσση καὶ ὑποχαλᾶς

321 πρὸς] σὺν παροῦσι] οἷς πάσχεις ἄλλα] κακὰ προσλαβείν] δύο πρὸς ἐκ παραλλήλου

322 οὔκουν] οὐδαμῶς

323 Παροιμία ἐστὶ τὸ πρὸς κέντρα λακτίζειν, εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὀπισθεν <καί> ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἰμασσόντων τῷ κέντρῳ κῶλον] ἤγουν τὸν πόδα ἐκτενεῖς] ἐξάξει

324 τραχὺς] ἀκαμπής μόναρχος] βασιλεὺς

† ὑπεύθυνος· ἤγουν ὑπ' ἄλλου ἐξουσιαζόμενος καὶ ὑπ' εἰθύνῃν ὦν ὑπεύθυνος] δυνατὸς ὑπ' εἰθύνῃν ἐλθεῖν ἐάν τι παρὰ δίκην ἐργάσῃται κρατεῖ] ἄρχει

325 εἴμι] πορεύσομαι πρὸς αὐτόν

326 ἐκλύσαι] ἐλευθερώσαι

327 ἡσύχαξε] ἡσυχος ἔσο ἄγαν] λίαν λαβροστόμει] κομπορρημόνει

328 † περισσὸν τὸ ἐπέκεινα τοῦ ἴσου καθὼς λέγομεν ἄρτιον καὶ περιττὸν ἀριθμὸν. καὶ ἀπὸ τούτου περιττὸν τὸ πολὺ καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὡς κἀνταῦθα. περισσόφρων γὰρ ἐνταῦθα ὁ λίαν ἐστὶ φρόνιμος. καὶ "Ομηρος περίφρον φησὶ Πηνελόπεια· λέγεται δὲ περισσὸν καὶ τὸ μάταιον, καθὼς φαμεν περισσὰ φθέγγεσθαι τινα ἤγουν μάταια

περισσόφρων] περιττὸς τὴν φρόνησιν ἤγουν λίαν φρόνιμος

329 ματαίᾳ] τῇ παρὰ καιρὸν κομπαζούσῃ

330 Θαυμάζω σε, 'Ωκεανέ, ὅτι ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ καὶ οὐδὲν κακὸν ὑπ' αὐτοῦ πέπονθας, πάντα τὰμὰ πάθῃ ἴδια λογισάμενος δι' ὧν <συνήλ>γησας ζηλῶ] θαυμάζω, ἐπαινῶ ὅθ' οὐνεκ'] ἐκ παραλλήλου αἰτίας] μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ

331 πάντων] τῶν κατ' ἐμέ μετασχῶν] κοινωνήσας τετολημκῶς ἐμοί] ὑπομείνας δι' ὧν συνήλγησας

332 ἔασον] ἄφες τὸ ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν καὶ ζητεῖν λῦσαί με μελησάτω] διὰ φροντίδος ἔστω τοῦτο

333 πάντως] ἀληθῶς νιν] αὐτόν εὐπιθής] 'Ιωνικὴ ἢ συστολή

334 ἀπάταινε] περίβλεπε, ἐπιτήρει, σκόπει πημανθῆς] βλαβῆς ὁδῶ] τῇ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτόν

335 ἀμείνων] κρείττων τοὺς πέλας] τοὺς πλησίον ἤγουν τοὺς φίλους φρενοῦν] σωφρονίζειν ἔφυς] ὑπάρχεις

336 τεκμαίρομαι] σημειοῦμαι τοῦτο

337 ὀρμώμενον] κινούμενον ἐλθεῖν ὑπὲρ σοῦ πρὸς αὐτόν ἀντισπά-
σης] κωλύσης καὶ ἀποστήσης τούτου

338 αὐχῶ] θαρρῶ. ὁ γὰρ θαρρεῖ τις καὶ καυχᾶται

339 Δί'] τὸν Δία ἐκλύσαι] ἐλευθερῶσαι

340 οὐδαμῇ] οὐδαμῶς λήξω] παύσομαι ποτέ] ἐπαινῶν

341 προθυμίας] τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐλλείπεις] καταλιμπάνεις ἀτὰρ] δὲ

342 μάτην] οὐ γὰρ εἰσακουσθήσῃ

Τὸ ὠφελῶ οὐ μόνον αἰτιατικῇ εὔρηται ὡς παρ' Ἀριστοφάνει "ἄρ' ὠφε-
λήσαις ἂν τι τὸν σαυτοῦ φίλον" (Plutus 1134) ἀλλὰ καὶ δοτικῇ, ὡς
κάνταῦθα· καὶ ἐν ἄλλοις οὗτός φησιν "ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' (πλούτος
in text) οὐδὲν ὠφελεῖ" (Pers. 842)

344 ἐκποδῶν] μακρὰν ἐκείνου

345 τοῦδ'] τοῦ δυστυχεῖν

346 Ὡς πλείστοις: τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν, ἢ τοιαύτην ἐνταῦθα σημασίαν
ἔχει. ὥσπερ φαμέν τὸ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι. τότε γὰρ τὸ ὡς ὥσπερ ἔμφασιν
ἐνέχει καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου. καὶ τοῦτο μὲν φασὶ τινες, τὸ δ' ἀληθές, τὸ
ὡς<ἀντὶ τοῦ> λίαν ἔστι· σὺ δὲ μὴ ἀκούων <λίαν> πλείστοις νομίσης λέγειν τὸν
Προμηθεά μὴ ἐθέλειν μὲν <λίαν πο>λλοῖς βλάβας, ἀλλὰ δηλονότι <ὀλίγοις>·
ἀλλ' οὕτως ἔχει, οὐ θέλωμι ἂν λίαν πλείστοις ἀνθρώποις πημονάς, ἤγουν οὔτε
πλείστοις οὔτ' ὀλίγοις, τυχεῖν τούτων δηλονότι· ἢ τὸ πημονάς πρὸς τὸ
τυχεῖν· εὔρηται γὰρ τὸ τυχεῖν καὶ πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ

ἡμέτερον † τοῦτο ὁμοίον ἔστι τῷ παρὰ Λιβανίου· "σὺ γὰρ ταῖς πόλεσι τὰ
τ' ἀλλὰ βούλοι' ἂν, καὶ δὴ καὶ λόγων ἰσχύν·" οὐ δεῖ <δὲ> πλείστους
γράφειν ἀλλὰ πλείστοις· <τὸ μέντοι?> ὡς <οὐ?> μοι δοκεῖ ἀντὶ τοῦ λίαν
<εἶναι> ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὥστε· οὕτως· <θέλωμι> ἂν πλείστοις πημονάς,
<ὥστε τυχεῖν> αὐτῶν δηλονότι ὡς] λίαν πλείστοις] ἀνθρώποις πημο-
νάς] βλάβας τυχεῖν] αὐτοὺς τούτων

347 οὐ δῆτ'] οὐ πεισθήσομαί σοι κασιγνήτου] τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ
τύχαι] δυστυχίαι

348 τείρουσ'] δαμάξουσι, λυποῦσι Ἄτλαντος] Ἐπιμηθεὺς Προμηθεὺς
Ἄτλας καὶ Μενότιος ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰαπετοῦ. | τοὺς τρεῖς μόνους ὁ Ζεὺς ἐκό-
λασεν ἐσπέρους] δυτικούς

349 Supra vers. κατεδικάσθη γὰρ ὑπὸ Διὸς ὑπανάχειν τὸν οὐρανοῦ καὶ
γῆς κίονα· ὅστις ἦν ὁρος τὸ νῦν καλούμενον Ἄτλας δοκοῦν οὐρανῶ ἐγγιζειν
διὰ τὸ ὕψος

350 ἐρείδων] ἐπιστηρίζων ἤγουν βαστάζων οὐκ εὐάγαλον] ἀλλὰ
δυσβάστακτον

351 τὸν γηγενῆ] τὸν γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον. | τὸν ἐκ γῆς γεννηθέντα
Κιλικίων οἰκήτορα] τὸν ἐν Κιλικίᾳ οἰκήσαντα κολασθέντα δ' ἐν Σικελίᾳ
Ὅτι <ὁ Τυφῶς ἐν Κιλι>κίᾳ μὲν ἐγεννήθη <ἐν Σικελίᾳ δὲ ἐκ>ραυνώθη ἐν
τοῖς ποσὶ τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης· ἔνθα φασὶ καθήμενον τὸν Ἥφαιστον χαλκεύ-
ειν· καλεῖται <δὲ ὁ τόπος οὗτος> κρατῆρες, διὰ τὸ μεστὸς εἶναι πυρὸς

† οὐκ ἔστιν ὁ Τυφῶς ἀδελφὸς Προμηθέως ὡς διδάσκει ἡ ἱστορία

Τὸν γηγενῆ τε: μυθεύεται ὅτι <οἱ Τιτᾶνες Οὐρανοῦ καὶ Γῆς> παῖδες ὄντες
ἀντήρην πόλεμον τῷ Διὶ καὶ ἀντέστησαν αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ δέκα ἔτη ἐμάχοντο
καὶ λύσις <τοῦ πολέμου οὐκ> ἦν ἀλλ' ἴση ἦν ἐν ἀμφοτέροις ἡ μάχη, ἔχρησεν ἡ
Γῇ τῷ Διὶ τὴν νίκην ἔαν σχῇ συμμάχους τοὺς Κύκλωπας· ὁ δὲ οὐ μόνον
τοὺς τρεῖς μονοφθάλμους ἔλαβε Κύκλωπας, τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην καὶ
τὸν Ἄργον, ἀλλὰ καὶ τοὺς τρεῖς ἐκατόγχειρας, τὸν Κότον, τὸν Βριάρεων καὶ
τὸν Γύγην· παῖδες δὲ καὶ οὗτοι Οὐρανοῦ τε καὶ Γῆς ἐχρημάτιζον· καὶ νέκταρ
κεράσας εὐφρανε καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε· καὶ πόλεμον συνάρας μετὰ
μεγάλου κρότου τοὺς Τιτᾶνας κατετροπώσατο καὶ τῇ γῇ προσέδωκε καὶ
κατεταρτάρωσε. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῇ τῷ Ταρτάρῳ μιγείσα τὸν ἑκατοντα-
κέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἀπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλὰς καὶ
τέρας δεινὸν καὶ παμμυγὲς χρηματίζοντα, καὶ ἐξ ὀφθαλμῶν σέλας πυρὸς
καταπληκτικὸν ἐξαστράπτοντα, ὃς πάλιν ἐτέραν συνῆψε τῷ Διὶ μάχην·
κεραυνωθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴτνην τῷ Ταρτάρῳ ἐκρύβη·
ἐξ οὗ μυθολογεῖται πάντας τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους κυῖσκεισθαι χωρὶς ζεφύρου
καὶ βορέου· θεογενεῖς γὰρ οὗτοι. εἶτα Προμηθεὺς Ἀτλας καὶ Μενότιος
Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης ὄντες παῖδες, ἀντέστησαν τῷ Διὶ· ὦν τὸν μὲν Προ-
μηθέα προσήλωσεν ἐν Καυκάσῳ ἀετὸν πέμψας τούτου κατεσθίειν τὸ ἦπαρ.
τὸν δὲ Ἀτλαντα πεποιήκεν ἐπ' ὤμων φέρειν τὸν τοῦ οὐρανοῦ κίονα, τὸν δὲ
Μενότιον ἐκεραίνωσεν

352 ἄντρων] σπηλαίων ᾤκτειρα] ἠλέησα δάϊον] πολεμικόν, κα-
ταπληκτικόν

353 ἑκατοντακάρηνον] ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα πρὸς βίαν χειρού-
μενον] ἤγουν βιαίως πιεζόμενον ἐν Αἴτνῃ χειρούμενον] κρατούμενον ὑπὸ
Διὸς

354 θοῦρον] τὸν ὀρητικὸν καὶ θρασύν ἀντέστη] ἠναντιώθη

355 σμερδναῖσι] καταπληκτικαῖς γαμφηλαῖσι] σιαγόσι συρίζων]
ἐκπνέων· εἰκότως δὲ εἶπε τὸ συρίζειν, ἐπεὶ δὴ ὤφειεν κεφαλὰς εἶχε, τούτων δὲ
ἔστι τὸ συρίζειν

356 ὁμμάτων] αὐτοῦ ἥστραπτε] ἀπέλαμπε γοργωπὸν] καταπλη-
κτικὸν σέλας] ἥγουν πύρ

357 τὴν Διὸς] ἥγουν τὸν Δία τυραννίδ' τὴν ἀρχὴν ἐκπέρσων]
μέλλων καταβαλεῖν βίῃ] βιαίως

358 αὐτῷ] τῷ Τυφῶνι Ζηνὸς] τοῦ Διὸς ἄγρυπνον] ἀκοίμητον,
ἄσβεστον

359 Καταιβάτης: εἶδη τῶν κεραυνῶν εἰσι πέντε· πρῆστήρ σκηπτὸς
καταιβάτης ψολόεις καὶ ἐλικίας. γίνεται δὲ ὁ μὲν πρῆστήρ, ὁ καὶ πυρόεις
καλούμενος, καταφερομ<ένου> τοῦ πνεύματος . . . | ὁ δὲ σκηπτὸς ἐκπυ-
<ρωθέντος καί>λεπυνθέντος τοῦ <πυρώδους πνεύ>ματος . . . ὃς διὰ λε-
πτότητ<α οὐ φλέγει> ἀλλὰ μελαίνει· ὁ ψολόεις ὁ ἐν τῇ καύσει ὀλ<λύν>
ἐλικίας> δὲ ὁ ἐλικας καὶ συστροφ<άς ποιῶν> διὰ παχύτητα καὶ ὕγρ<ότητα>
τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντρωόμενος

καταιβάτης] ὄνομα τοῦτο τοῦ κεραυνοῦ ἐκπνέων] ἐκπέμπων

360 ἐξέπληξε] μετ' ἐκπλήξεως ἔπαυσε ὑψηγόρων] τῶν μεγαληγόρων

361 κομπασμάτων] οἷς ἐχρήτο ἀπειλῶν τῷ Δίῳ φρένας — τυπεῖς]
εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν πληγείς καὶ παράφρων γενόμενος τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τῆς
πληγῆς

362 ἐφεψαλώθη] κατεκαύθη, φέψαλος γὰρ ὁ μικρὸς σπινθήρ κάξεβρον-
τήθη] παρετράπη, ἐξησθένησεν, ὥσπερ οἱ βροντῆς ἤχῳ παρατραπέντες

363 ἀχρεῖον — δέμας] ἄτιμον καὶ ἀπόβλητον, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξιού-
μενον

364 στενωποῦ — θαλασσίῳ] τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ· εἰκότως δὲ προσ-
έθηκε τὸ θαλασσίῳ ἐπεὶ στενωποὺς φασὶ τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἀγυῖας ἤτοι
τὰς ὁδοὺς

“Οτι ὁ Σικελικὸς πορθμὸς μέσον Σικελίας καὶ Ἰταλίας ἐστίν

365 Ἴπνός¹ λέγεται ὁ φοῦρνος· ἐκ γὰρ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω οὐ μόνον τὸ
ιάπτω γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἱπτος¹ (ἱπος?) ἡ παγίς τῶν μυῶν καὶ ἱπνοῦν¹ (?)
βλάπτειν παρὰ τε ἄλλοις καὶ <τῷδε τῷ> Αἰσχύλῳ <καί> παρὰ τῷ κωμικῷ
<ὡς τὸ “ἱπνούμενος?” ταῖς συμφοραῖς” (Eq. 924, in A ἱπτούμενος, other
Mss. ἱπούμενος). ἐκ τοῦ ἱπτω¹ δὲ καὶ ἱψ ὁ σκ<ώληξ, ὁ> τοῖς κέρασιν
ἐμφ<υόμενος, ὡς> τὸ “μὴ κέρα ἱπες ἔδοιεν” (ω 395). ἱπνούμενος] καὶ ὁ-
μενος Αἰτναίαις] ταῖς τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης

366 κορυφαῖς] αὐτῆς τῆς Αἴτνης ἥμενος] καθήμενος

Μυδροκτυπεῖ ἤτοι χαλκεύει μύδρον καὶ πεπυρακτωμένον σίδηρον· μύδρος
δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ὕδωρ. ἐξικμάζεται γὰρ ὁ τοιοῦτος καὶ οὐδόλως

¹ In the manuscript it is not clear whether the breathing is smooth or rough.

μετέχει ὑγρότητος, ἀλλὰ μόνῃς ξηρότητος· ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος ὑγρότητα ἔχων ποιεῖ καὶ ἰὼν μυδροκτυπεῖ] σφυρηλατεῖ, χαλκεύει

367 Τοῦτο κατὰ τοὺς χρόνους 'Ιέρωνος γέ<γονεν> ἄρχοντος Σικελίας, <ὅτε καὶ> Αἰσχύλος ἤκμαζεν ἔνθεν] ἐκ τῆς Αἵτνης ἐκραγῇσονται] σφοδρῶς ἐκρέουσιν

368 δάπτοντες] ἀφανίζοντες, ἐσθιοντες γνάθους] στόμασιν ἡμέτερον † δάπτοντες εἰπὼν εἰκότως προσέθηκε καὶ τὸ ἀγρίαις γνάθοις, ἦγουν στόμασιν ἀπὸ μέρους· ἡ ὁδοῦσι. τούτων γὰρ ἐστι τὸ ἐσθίειν· ἀγρίαις δὲ διὰ τὸ ἀφανιστικόν

369 Σικελίας] τῆς νήσου λευρὰς] πλατείας γυίας] ἀρούρας 370 τοῖνδε] τοιοῦτον ἐξαναξέσει] ἀναδώσει χόλον] μανίαν, ὀργήν 371 θερμῆς] καυστικῆς ἀπλήστου] ἀκορέστου

'Απλήστου ἀκορέστου, ἀκρατήτου· τὸ γὰρ πῦρ εὐρὸν ὕλην οὕτω βακχεύει ὡς μηδὲνα τῶν πάντων ἐπισχεῖν αὐτὸ δύνασθαι βέλεσι] ἐν. | ὀρμαῖς πυρπνόου] πυρώδους ζάλης] † παραχῆς, ἐκχύς<εως>

372 Ζηρὸς] τοῦ Διὸς ἠνθρακωμένος] κεκαυμένος ὡς τινες ἄνθρακες 373 οὐκ ἄπειρος] † ἦγουν μὴ πείραν ἔχων τῆς γνώμης τοῦ Διός. ἡ ὧν οἱ ἄλλοι πεπόνθασιν

374 ὅπως] ὥσπερ ἐπίστασαι] γινώσκεις 375 παρούσαν] ἐμοὶ ἀντλήσω] καρτερήσω † ἀνατλήσω, ὑπομενῶ 376 Διὸς φρόνημα] † ἦγουν ὁ Ζεὺς περιφραστικῶς λωφῇσῃ] παύσεται χόλου] τῆς κατ' ἐμοῦ ὀργῆς

377 Προμηθεῦ] ὦ

378 Ante vers. γνωμικόν νοσοῦσης] † αὐξομένης· νόσος γὰρ ψυχῆς ἐστὶν ἡ ὀργή λόγῳ] οἱ παρακλητικοὶ δηλονότι

379 ἐάν] ναί ἐν καιρῷ] τῷ πρέποντι μαλθάσῃ] πρᾶνῃ καὶ ἡμεροῖ (Ms. — ἡ) τὴν τοῦ θυμουμένου ψυχῇν

380 σφριγῶντα] ἀκμάζοντα καὶ ζέοντα ἰσχυραίνει βία] λεπτύνει καὶ παίνει ἐπιχειρεῖ βιαίως

383 μόχθον] πόνον μάταιον ὁρῶ εὐηθίαν] μωρίαν. ἐπίθετον δὲ ταύτης τὸ κουφόνουν

† τὸ εὐηθίαν καὶ προμηθίαν καὶ τὰ τοιαῦτα 'Ιωνικῆς ἐστὶ διαλέκτου. ἐκεῖνοι γὰρ τὰ <διὰ τοῦ> εἰᾶ προπαροξύτονα παροξυτόνως ἐκφέρουσι συστέλλοντες τὴν δίφθογγον

384 τήνδε] † τὸ προθυμεῖσθαι δηλονότι ὑπὲρ τῆς τῶν φίλων βοηθείας

385 κέρδιστον] † ἦγουν κέρδος φέρει καὶ οὐ ζημίαν εὐφρονούντα] τινὰ δοκεῖν] φαίνεσθαι τοῖς ἄλλοις

386 (ἐμὸν δοκεῖ σοι) Γράφεται τὸ δοκήσει καὶ οὕτως ἡ δηλονότι καὶ δια-
φόρως. καὶ ἔχει οὕτως. εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ τοῦ Διὸς ἄκαμπτον εἰδώς, σέ ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν σπεύδοντα οὐκ ἐπίσχω, πᾶσιν ἂν δόξω μηδὲν τῶν δεόντων
ἐπίστασθαι, καὶ Προμηθεὺς μάτην καλεῖσθαι· ἢ ἡ ἀποτυχία ἦν αὐτὸς ἀπο-
τυχῆς ἱκετεύων τὸν Δία ὑπὲρ ἐμοῦ ἐμὴ λογισθήσεται. δόξω γὰρ ὡς ἐγὼ σέ
εἰς τοῦτο προὔτρεψα

Supra vers. † ἦγουν ἐμὸν νομίζεις εἶναι τοῦτο ἁμάρτημα τὸ δοκεῖν σε μὴ
φρονεῖν εὖ φρονούντα ἁμπλάκημ' ἁμάρτημα

387 Supra vers. † οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν τοῦ Προμη-
θεὺς σκοπὸν τρέπει τὸν λόγον σαφῶς] φανερώς οἶκον] τὸν ἐμὸν
στέλλει] πέμπει

388 μὴ] ναί θρῆνος οὐμός] ἦγουν τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ θρηνεῖν καὶ ἀποκλαί-
εσθαι

389 ἦ] ἄρα τῷ νέον θακοῦντι] βάλῃ εἰς ἔχθραν θακοῦντι] καθημένω
παγκρατεῖς] τὰς πάντων κρατούσας

390 τοῦτου] οὗ φῆς φυλάσσου] σκόπει, ἐπιτήρει ἀχθεσθῇ] βαρυν-
θῇ, χαλεπανῇ κέαρ] ἢ ψυχῇ

391 Προμηθεῦ] ὦ συμφορὰ διδάσκαλος] † ἦγουν τὰ σὰ πάθη τοὺς
ἄλλους διδάσκουσιν

392 στέλλου] πορεύου κομίζου] † ὑπὸ τοῦ γυντὸς οἴκαδε σῶζε]
φύλαττε τὸν παρόντα νοῦν] ὃ νῦν σοι δοκεῖ

Τὸν παρόντα νοῦν: ἦγουν ὃ νῦν σοι δοκεῖ· λέγω δὴ τὸ μὴ πρὸς αὐτὸν
ἀπελθεῖν· ἵνα <μὴ> καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια <πάθης>

393 ὀρμωμένῳ] κινουμένῳ πρὸς τὴν δόδον ἐθύνξας] ἐκέλευσας, εἶπες.

394 (οἶμον αἰθέρος ψαίρει) † οἱ γράφοντες λευρὸν οἶμον ψαίνει καὶ φιλο-
νεικοῦντες ἀποδείξαι ὡς οὐ γενικῇ μόνον ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ τὸ ψαῖω συν-
τάσσεται, οὗ μοι δοκοῦσι καλῶς φιλονεικεῖν· εὗρηται γὰρ ἐν τινι τῶν ἄγαν
παλαιῶν ἀντιγράφων ψαίρει, ὁ <καὶ> κρείττον εἶναι δοκεῖ· ψαίρειν δέ ἐστι
ὅταν ἵππος <βουλόμενος> στρέφειν οἴκαδε αἶρων <τὸν πόδ>α τύπτῃ τὴν γῆν.
καὶ γενέσθαι ἐ>μοί δοκεῖ τὸ ψαίρειν ἀπὸ τ<οῦ ὕψους> αἶρειν ἥτοι κινεῖν τὸν
πόδα δηλονότι· ἐνταῦθα δὲ ἐπεὶ οὐ τοῖς ποσὶν ὁ γυνψ ἔψαιρειν ἀλλὰ τὰ πτερὰ
κινῶν ἦν, οὐ γὰρ ἐπὶ <γῆς> ἵστατο ἀλλ' εἰς ἀέρα ἐφέρετο, διὰ τοῦτο τὸ
ψαίρει τὸν λευρὸν οἶμον τοῖς πτεροῖς εἶπεν. ἴσθι δ' ὅτι καὶ ὁ οἶμος δασύ-
νεται· καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ φροίμιου· ἀπὸ γὰρ τοῦ προοιμίου τὸ φροίμιον
γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο καὶ τρο<πῆν> τοῦ π εἰς δασὺ τὸ φ· τοῦτο δ'
οὐκ ἂν ἐγένετό ποτε μὴ δασυνομένου τοῦ οἶμος

λευρὸν] τὸν πλατύν ψαίρει] † κινεῖ ἡρέμα πτεροῖς] τοῖς ἑαυτοῦ

395 τετρασκελῆς] τετράπους οἰωνός] ὁ γύψ ἄσμενος] χείρων
396 σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι] ταῖς καταγωγαῖς, τῇ φάτνῃ, αὐτοῦ· σταθμός
γὰρ ὁ σταῦλος κάμψειν] κλίνει γόνυ] τὸ αὐτοῦ

397 Ante vers. στροφὴ κώλων θ' στένω σε] καθ' ὅλον καὶ μέρος
τὰς οὐλομένας] τὰς ἀξίας φθορᾶς ἢ φθαρτικὰς

† στένω σε τὰς οὐλομένας: ὅτι τὰ μὲν τῶν χορῶν καλεῖται παροδικὰ ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ “Τύριον οἶδμα λιποῦσα” (Phoen. 202) καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ στάσιμα ὅσα ἴσται καὶ τῶν συμφορῶν τοῦ δράματος ἄρχεται, ὡς ἔχει ἄλλα τε πολλὰ καὶ τὰ παρόντα· ἰστάμεναι γὰρ ταῦτα ἥδον. διὸ καὶ Προμηθεὺς τὸ στάσιμον ἄσαι μέλος ταύτας προτρέπων πρότερον (v. 274) εἶρηκε “πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε.” τὰ δὲ καλεῖται κομμάτια ὅσα κομματικῶς ἐν θρήνοις γίνεται· ὡς τὸ “θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ’ ἄχῃ (Theb. 78) καὶ “τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων” (Pers. 1) καὶ ἄλλα τοιαῦτα. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα εἶδη καὶ μέλη ἐπωδικὰ ὡς Ἡφαιστίων φησὶν (66.24). “ἐπωδικὰ δὲ ἐστὶν ἐν οἷς ὁμοίους ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται· γίνεται δὲ ὥσπερ τριάς ἐπωδική, οὕτω καὶ τετράς καὶ πεντάς, καὶ ἐπὶ πλείον.” ἔστι γοῦν τὰ παρόντα πεντάς ἐπωδική. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.¹ τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διϊάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ β' ἰωνικὸν πενθημιμέρες. τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος καθαρὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ β' ἰωνικῶν. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τῷ γ', ἐκ παίωνος γ' καὶ ἐπιτρίτου β'τέρου ἥτοι τροχαϊκῆς συζυγίας· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἐφθμιμέρες, τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ σ' τὸ ζ' τὸ η' καὶ τὸ θ', ὅμοια κατὰ πάντα τοῦτω. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνῃ

<Τοῦτ'> ἔστιν ἄτοπον καὶ ἀντὶ αἰτιατικῆς λαμβάνειν τὸ οὐλομένας τύχας, καὶ ἀντὶ γενικῆς· τὸ μὲν γάρ ἐστιν Ἀττικὸν καθ' ὅλον καὶ μέρος συνταττόμενον, οὕτω· στένω σε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς τύχας λέγω τὰς σὰς τὰς οὐλομένας καὶ ὀλεθρίας· τὸ δὲ συντάσσεται λαμβανομένου τοῦ ἔνεκα ἔξωθεν, οὕτω· στένω σε, ὦ Προμηθεῦ, ἔνεκα τῆς τύχης τῆς οὐλομένης

398 Προμηθεῦ] ὦ

399 δακρυσίστακτον] ποταπόν; | τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ρέος ἢ πρὸς τὴν παριάν συντακτέον ὅσων] ὀφθαλμῶν

¹ 397-406: colon 1 στένω . . . οὐλομένας, 2 τύχας Προμηθεῦ, 3 δακρυσίστακτον ἀπ' ὅσων, 4 ῥαδιῶν ρέος παριάν, 5-9 = 402-406.

400 ῥαδινῶν] λεπτῶν, ἀπαλῶν ἤγουν παρθενικῶν
 † περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ λειβομένα ῥέος πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον·
 διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. μὴ δυνηθέντες γάρ τινες τοῦτο συντάξαι, τὸ λειβο-
 μένα προσέθηκαν. σὺ δέ γε οὕτω σύντασσε· στένω σε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς τύ-
 χας τὰς οὐλομένας· ἔτεγξα καὶ ἔβρεξα τὴν παρειὰν ἐμοῦ δηλονότι ῥέος καὶ
 ῥεῦμα δακρυσίστακτον ἀπὸ τῶν ὄσσων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμοῦ τῶν ῥαδινῶν
 καὶ ἀπαλῶν, ἐν νοτίοις λέγω πηγαῖς. δέον δέ εἰπεῖν ἐποίησα τὴν παρειὰν
 δακρυσίστακτον καὶ διάβροχον ἐν πηγαῖς νοτίοις ἀπὸ τῶν ὄσσων τῶν ῥαδινῶν,
 ὃ δὲ ἔτεγξα εἶπε ῥέος δακρυσίστακτον τὴν παρειάν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα
 τοῖς ποιηταῖς ἔθος γράφειν καὶ εἶη ἂν περιττὸν τιθέναι νῦν παραδείγματα·
 εἴρηκε δὲ τοῦτο ἀσύνδετον ὥς καὶ τὸ “Ζεὺς ἰδίους νόμοις κρατύνων.” οἱ προστι-
 θέντες οὖν τὸ δὲ καὶ λέγοντες δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων, ἀγνοοῦσι τὰ
 μέτρα ῥέος] ῥεῦμα παρειὰν] ἐμοῦ

401 νοτίοις] ὑγραῖς ἔτεγξα] ἔβρεξα παγαῖς] ῥεῦμασι δακρύων
 402 ἀμέγαρτα] ἀφθόνητα καὶ μεγάλα τάδε] ἅπερ πάσχεις ἐστί
 403 ἰδίους νόμοις] ἤγουν τῷ οἰκείῳ θελήματι κρατύνων] ἄρχων
 404 ὑπερήφανον] ὑπεροπτικήν, τραχείαν
 405 πάρος] τοῖς προτέροις αἰχμάν] ἐξουσίαν
 406 Ante vers. ἀντιστροφή κῶλων θ' πρόπασα] ὅλη ἤδη] νῦν
 στονόν] θρηνητικόν λέλακε] ἤχησεν, ἐθρήνησε
 407 μεγαλοσχήμονα] ἤγουν μεγάλην
 408 ἀρχαιοπρεπῇ] τὴν ἀρχαίαν. | τὴν ἐξ ἀρχῆς σοι πρέπουσαν
 409 ξυνομαιμόνου] ἀδελφοῦ, τοῦ Ἄτλαντος λέγω

† οὐ χρὴ γράφειν ἐνταῦθα ξυνομαιμόνων τι>μήν, ἀλλὰ ξυνομαιμόνου
 οὐ γὰρ τινος ἑτέρου τῶν ἀδελφῶν Προμηθεὺς ἐνταῦθα μέμνηται, πλὴν αὐτοῦ
 Προμηθεὺς καὶ Ἄτλαντος. εἰ γὰρ καὶ τὸν Μενόιτιον τούτου φασὶν ἀδελφὸν
 εἶναι, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐνταῦθα τούτου Αἰσχύλος μέμνηται. καὶ μοι δοκεῖ ὥς οὐ
 πέπονθεν οὗτος ὑπὸ Διός· εἰ γὰρ πέπονθε, <ἐμ>ήσθη <ἄν> ἐνταῦθα καὶ
 <τούτου>. <δῆλον> δὲ καὶ ἐκ τοῦ πρότερον εἰρημένου “<καὶ> τοῦ κασιγνή-
 του τύχαι τ<είρουσ>” Ἄτλαντος” (347). . . . ὃς ἡ (οἱ οὖ) ἐκεῖ μέμνηται
 ἀδελφὸς Προμηθεὺς, ὥς τινες οἴονται, οὐκ ἂν αἱ τύχαι τοῦ κασιγνήτου εἴρηκεν,
 ἀλλὰ τῶν κασιγνήτων· ἐνταῦθα δὲ ξυνομαιμόνων εἰπών, οὐκ ἂν τοῦ ἐνὸς
 μνησθεῖς ἦτοι τοῦ Ἄτλαντος τὸν ἕτερον εἶασεν ἀλλ' ἐμνήσθη <ἄν> ἀκακίῃν.
 νῦν δὲ τούτων οὕτως εἰρημένων, συνάγεται μήτε τὸν Τυφῶνα Προμηθεὺς
 ἀδελφὸν εἶναι μήτε τὸν Μενόιτιον ὑπὸ <Διός> πεπονθέναι ἐπεὶ μὴ τούτου
 Αἰσχύλος ἐνταῦθα μέμνηται

410 Πρῶτον κατὰ ἄθροισιν εἰπὼν πρόπασα χώρα, εἶτα κατὰ μερισμὸν ἐπήγεγεν ὁπόσοι ἐποικον] ποταπόν; | ἐγκάτοικον ἀγνᾶς] καθαρᾶς διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν

411 ἔδος] ἔδαφος νέμονται] ἤγουν οἰκοῦσι

412 μεγαλοστόνοισι] τοῖς μεγάλων δεομένοις στεναγμάτων πῆμασι] δυστυχήμασι

414 συγκάμνουσι] συμπάσχουσι θνατοί] οἱ ἄνθρωποι

415 Ante vers. στροφή ἑτέρα κώλων ε'

ἡμέτερα † Κολχίδος τε γὰς: τῆς β^τερας ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα ε' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' τὸ β^{τερον} καὶ τὸ γ', τροχαῖκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δ' περίοδος ἦτοι δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας· οὕτω γὰρ τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται μέτρον· σύγκειται δὲ οὐ μόνον ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἀλλὰ καὶ ἀνάπαλιν, ἦτοι ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς. τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη

Κολχίδος] ἥτις ἐστὶν ἐν Σκυθία ἔνοικοι] ἐγκάτοικοι

416 παρθένοι] αἱ Ἀμαζόνες συγκάμνουσιν μάχας] κατὰ ἄτρεστοι] ἀφοβοί, ἀκαταγώνιστοι

417 καὶ Σκύθης ὁμιλος] ἤγουν οἱ Σκύθαι περιφραστικῶς συγκάμνουσι ὁμιλος] τὸ πληθός

418 ἔσχατον] ἀκρότατον ἀμφὶ Μαιῶτιν] περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην

420 Ante vers. ἀντιστροφή κώλων ε' Ἀραβίας] ἀντὶ μιᾶς. | ἤγουν οἱ Ἀραβες ἄρειον] τὸ πολεμικὸν καὶ ἐξαιρετικὸν γένος συγκάμνει ἄνθος] διὰ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν ἄνθος αὐτοὺς καλεῖ

421 † οἱ προστιθέντες κἀνταῦθα τὸ τε καὶ λέγοντες ὑψίκρημνόν θ' <οἱ> πόλισμα, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα· σὺ δὲ οὕτω λέγε· καὶ τὸ ἄρειον καὶ πολεμικὸν ἄνθος τῆς Ἀραβίας, ἤγουν οἱ Ἀραβες περιφραστικῶς, οἱ νέμουσι καὶ οἰκοῦσι πόλισμα ὑψίκρημνον πέ<λας ἦτοι πλησίον> τοῦ Καυκάσου, ὁ δαῖος στρατὸς καὶ τὰ ἐξῆς· οὐ γὰρ οἶμαι τοὺς ἐν Ἀσίᾳ <λέγειν> Ἀραβας τοὺς τὴν Ἀραβίαν οἰκοῦντας τὴν καλουμένην εὐδαίμονα· εἰ καὶ καθόλου γὰρ τοὺς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντας ἔφη τοὺς συγκάμνοντας, ἀλλ' οὐδένα τούτων εἴρηκεν εἰ μὴ μόν<ους>? τοὺς περὶ τὸν Καύκασον οἰκοῦντας, Σκύθας λέγω καὶ Ἀμαζόνας, ἀλλὰ τινὰς ἑτέρους φησὶν Ἀραβας πέλας τοῦ Καυκάσου οἰκοῦντας. εἰ δ' οὐ βούλεται τις ἔχειν τοῦθ' οὕτως, ἀλλ' ἕτερον εἶναι νομίζει <δ?> φησι δαῖον στρατόν, ἀλλ' <οὐτ>ως λεγέτω . . . (two short lines illegible) ὑψίκρημνον] τὸ τραχὺ καὶ κρημνώδες πόλισμα] πόλιν

422 Καυκάσου] τοῦ ὄρους πέλας] πλησίον νέμονται] οἰκοῦσι
 423 δαῖος] πολεμικός στρατός] οἱ Κολχοὶ συγκάμνουσιν
 424 ὀξυπρώροισι] ὀξέα βέλη ἔχουσας βρέμων] ἡχῶν, μεγαλαυχῶν
 αἰχμαῖς] βέλεσιν ἢ δόρασιν

425 Ante vers. ἐπ' ὁδὸς κώλων ιβ'

† μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλων: τοῦτο καλεῖται ἐπ' ὁδὸς διὰ τὸ μετὰ τὰς
 τροφὰς ἄδεσθαι καὶ ἔστι κώλων ιβ'.¹ τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βρα-
 χυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτων πρώτων δύο καὶ ἰάμβου. τὸ β' προσοδιακὸν
 δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β' ἔρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου. τὸ
 γ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικῶν δύο καὶ δακτύλου.
 τὸ δ' ὅμοιον ἀπ' ἐλάττωνος, ἐξ ἐπιτρίτου γ' παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ
 δακτύλου· <εἰ δὲ βούλει>, εἴη ἂν καὶ ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον,
 τοῦ τρίτου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ε' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ
 διῦάμβου παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· εἰ δὲ βούλει,
 ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς συζυγίας. τὸ σ' ἰαμβικὸν δίμε-
 τρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται Ἀνακρέοντειον ἐφθήμερες. τὸ ζ' ὅμοιον
 δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται καὶ αὐτὸ Ἀνακρέοντειον. τὸ η' τροχαῖ-
 κὸν πενθήμερες. τὸ θ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διῦάμβου καὶ
 χοριάμβου. τὸ ι' ὅμοιον τῷ σ', ἰαμβικόν. τὸ ια' δακτυλικὸν ἐφθήμερες.
 τὸ ιβ' ἰαμβικὸν ἐφθήμερες ὅμοιον τῷ σ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παρά-
 γραφος· ταῦτα γὰρ εἰσι σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπ' ὁδοῦ

μόνον] ὃν (οἱ οἶον?) πρόσθεν] πρότερον ἄλλων] θεῶν δηλονότι

426 δαμέντ'] κολασθέντα ἀκαμαντοδέτοις] μεγάλας, ἰσχυραῖς

† οὐ χρὴ λέγειν ἐνταῦθα μόνον θεὸν Τιτᾶνα τὸν Τυφῶνα, ὥς τινες οἶον-
 ται· οὐ γὰρ περὶ Τυφῶνός ἐστι τῷ χορῷ νῦν λόγος, ἀλλὰ περὶ Προμηθέως
 καὶ Ἀτλαντος. οὕτω δὲ λέγε· μόνον σὲ θεὸν Τιτᾶνα <εἰσιδόμεν δαμέντα> ἐν
 πόνοις ἀκαμαντοδέτοις ἐν λύμαις λέγω, πρόσθεν τῶν ἄλλων θεῶν δηλονότι,
 καὶ τὸν <Ἀτλαντα καὶ τὰ ἐξῆς>

427 Τιτᾶνα] Τ<υφῶνα>? λύμαις] βλάβαις εἰσιδόμεν] εἶδον

428 Οὐ μόνον Ἀτλας Ἀτλαντος ἀλλὰ καὶ Ἀτλας Ἀτλα· καὶ μαρτυρεῖ
 τὸ Ἀτλαγενέων. ἔστιν οὖν ἐνταῦθα Ἀτλαν κατὰ ποιητικὴν κλίσιν. τὸ γὰρ
 ᾠ, τέ ἐστιν· ἢ τὸ Τιτᾶνα μὴ ἐκληπτέον εἰς τὸν Τυφῶνα, ἀλλὰ συναπτέον
 πρὸς τὸ Ἀτλαντα. καὶ οὕτως οὐκ ἂν τὸ ᾠ ἀντὶ τοῦ τε εἰποις, ἀλλὰ Ἀτλαντα·

¹ 425-435: colon 1 μόνον δὴ πρόσθεν ἐν πόνοις, 2 δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις, 3 Τιτᾶνα
 . . . θεὸν, 4 Ἀτλανθ' ὅς αἱ ἐν ὑπείροχον σθένος, 5 κραταῖον οὐράνιον τε πόλον, 6 = 430,
 7 = 431, 8 ξυμπύτων στένει, 9 βύθος κελαϊνός δ' Ἀἴδος, 10 ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς, 11 =
 434, 12 = 435.

τὸ δὲ μέγα σθένος καὶ τὸ κραταῖον οὐράνιον πόλον, ἐκ παραλλήλου· ἐνέβαλε δὲ διαμέσου τὴν τοῦ Ἀτλαντος ἱστορίαν

Ἀτλας ἀλληγορικῶς ὁ ἄξων ἐστίν, ὁ διακρίνων τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· Ἰαπετοῦ δὲ ἦγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ'ἀρχὰς γὰρ συγκεχυμένου τοῦδε τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος συνέβη καθ' Ἑλληνας τὸν ἀέρα ἦγουν τὸν Δία σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι καὶ οὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξωνα· κίονες δέ, οὓς ὁ ἄξων οὗτος κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος, "οἷ γαίαν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι" καθ' Ὅμηρον (α 54)

Ἀτλανθ' εἶδον, ἀπὸ κοινοῦ ὑπείροχον] ὑπέροχον, μέγα
429 κραταῖον] ἰσχυρὸν λέγω οὐράνιον] τὴν οὐρανίαν σφαῖραν
430 ὑποστενάζει] μετ' ὀδύνης ὑπανέχει καὶ στεναγμοῦ βοᾷ] διὰ τὸ
σὸν πάθος πόντιος κλυδῶν] ἦγουν ὁ πόντος περιφραστικῶς
431 ξυμπίπτων] συγκρούων στένει] στενάζει
432 βυθός] τὸ βάθος τῆς θαλάσσης κελαινός] σκοτεινός, μέλας
433 ὑποβρέμει] ὕπηχέι καὶ οἶον θρηνεῖ
434 ἀγνορύτν] τῶν καθαρῶς ρέοντων· ἦτοι τῶν καθαρῶν διὰ τὸ μέτρον
435 στένουσιν] στενάζουσιν ἄλγος] τὸ σὸν ἄλγος οἰκτρὸν] † ἦγουν
τὴν σὴν λύπην τὴν ἀξίαν οἴκτου

436 † <μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε· αἱ ἐξῆς αὐται> συστηματικαὶ περίοδοι <στίνων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρ'>, ὧν τελευταῖος "δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγάων" (525). <ἐπὶ ταῖς> ἀποθέσεσι παράγραφος· <ἐπὶ δὲ τῷ> τέλει κορωνίς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν καὶ εἰσιόντος τοῦ χοροῦ

Μή τοι χλιδῇ· σιωπῶσι τὰ πρόσωπα παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἡ δι' αἰθάδειαν ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν Φρυγῇ Σοφοκλέους, ἡ διὰ συμφορὰν ὡς Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ, ἡ διὰ περίσκεψιν ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ (Α 512) πρὸς τὸν . . . κἀνταῦθα . . . φησιν . . . ὁ Ζεὺς χλιδῇ] ἀκ<κ>ισμῶ, θρήνη, τρυφῇ αἰθαδίᾳ] ὑπεροψίᾳ. | Ἰωνικόν

437 συννοίᾳ] κατὰ νοῦν φροντίδι καὶ σκέψει δάπτομαι] τιτρώσκομαι κέαρ] τὴν ψυχὴν

438 ᾧδε] οὕτω προσσελούμενον] ὑβριζόμενον, ἀτιμαζόμενον ἐκ τούτου· καὶ πρόσσελοι οἱ ὑβρισταί

439 τοῖς νέοις τούτοις] τοῖς συνούσι τῷ Δίι γέρα] τιμὰς

Εἰ καὶ ὁ Ζεὺς <ἀπονέμει> τὰς τιμὰς, <οὗτος δὲ κατὰ τὸ> προσήκον ἐκάστω διετάξατο· ἡ τὸ θεοῖς τοῖς νέοις διὰ τὸν Δία μόνον νοητέον· αὐτῷ γὰρ τὴν

βασιλείαν, <ὥς καὶ πρόσθεν ἔφη>, Προμηθεὺς συγκατεσκεύασεν, ἔν' ἣ τὸ διώρισεν ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως τῶν ἄλλων αὐτῷ παρέσχεν

440 παντελῶς] τελείως διώρισεν] διεμέρισε κατ' ἀξίαν

441 εἰδυίαισιν] γνωσκούσας

442 πῆματα] ἅπερ ἔπασχον πρότερον

443 ὥς] πῶς ἢ ὅτι σφᾶς] αὐτοὺς ἡπίους] ἄφρονας

444 ἔθηκα] ἐποίησα φρενῶν] γνώσεως ἐπηβόλους] μετόχους

445 μέμψιν οὐτιν'] ἡγουν οὐ μεμφόμενος αὐτοῖς

446 δέδωκ'] αὐτοῖς εὐνοίαν] ἡγουν τὸ φίλτρον

447 οἱ πρῶτα] οἱ ἄνθρωποι βλέποντες] τοῖς ὀφθαλμοῖς

*Ἐβλεπον μάτην διὰ τὸ τοὺς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοὺς τυφλοὺς ἔχειν καὶ μὴ εἰδέναι τί δεῖ ποιεῖν

448 κλύοντες] ἀκούοντες οὐκ ἡκουον] διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸν νοῦν ἐν τοῖς ἀκουόμενοις· νοὺς γὰρ ὁρᾷ καὶ νοὺς ἀκούει

449 ἐναλίγκιοι] ὅμοιοι μορφαῖσι] εἰδώλοις, ἡγουν μὴδὲν ὄντες χρόνον] τὴν ζῶην αὐτῶν

ἡμέτερα † τοῦτο λέγει ὡς μακρὸν χρόνον ζώντων τῶν τότε ἀνθρώπων, πολυχρόνιοι γὰρ ἐγένοντο· εἰ δὲ μακρὸν βίον καὶ τὸν αἰὶ ἐκτεινόμενον ἐρεῖς καὶ μηδαμῷ λήγοντα, οὐκ ἀπεικόντως δόξεις ἐρεῖν

450 ἔφυρον] ἐκύκων, ἐτάραττον εἰκῇ] μάτην πλινθυφεῖς] ἐκ πλίνθων κατεσκευασμένους

451 (προσείλους εἶσαν) † ἐν τοῖς ἄγαν παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων καὶ τὸ προσείλους διὰ διφθόγγου εὐρηται καὶ τὸ εἶσαν· καὶ δοκεῖ μοι οὕτω βέλτιον εἶναι ταῦτα γράφειν ἢ διὰ τοῦ ἦ· τὸ μὲν γὰρ προσείλους σημαίνει τὸ θέρμην ἔχοντας, ἀπὸ τοῦ εἶλη ἢ θέρμη· τὸ δὲ εἶσαν, ἀντὶ τοῦ κτίσαντες ᾧκουν. δῆλον δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔναιον. γίνεται δὲ τὸ εἶσαν ἀπὸ τοῦ εἶδω, τὸ κτίζω, εἶσω εἶσα

προσείλους] θέρμην ἔχοντας εἶσαν] ἡγουν κτίσαντες ᾧκουν ξυλουργίαν] ἡγουν οἰκίαν ἐκ ξυλουργίας κατεσκευασμένην. | ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν

452 κατῶρυχες] ὑπὸ γῆν κατορωρυγμένοι ἔναιον] ᾧκουν αἰεῖσуроι] αἰὲ συρόμενοι καὶ ἔρποντες

453 ἄντρων] τῶν ὑπογείων σπηλαίων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις] βάθεσι, σκοτεινοῖς τόποις ἐνθα οὐ φωτίζει ἥλιος

454 χείματος] χειμῶνος τέκμαρ] σημεῖον

† τοῦτο πρὸς τὸ μακρὸν βίον συναπτέον, οὕτως· ἔφυρον δὲ καὶ συνέχεον πάντα τὸν μακρὸν βίον εἰκῇ καὶ μάτην. οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτοῖς σημεῖον οὔτε χειμῶνος οὔτε ἔαρος οὔτε θέρους<οὔτε. φθιν->οπώρου· ἡγουν οὐδὲν τούτων

ἤδεσαν<ὡς ἐκάστω> τὰ πρόσφορα τεχνάζεσθαι καὶ . . . τέθεται. τοὺς
τρεῖς δὲ καιροὺς θεῖς τὸ φθινώπωρον παρέλιπεν ἑάσας ἀκάκεινο τοῖς τρισὶ
. . . εἶσθαι . . . οὗτος παρὰ . . . ατισμός

455 ἀνθημώδους] ἀνθη ἔχοντος, ἀνθηροῦ ἥρος] ἔαρος καρπίμου]
τοῦ τοὺς καρποὺς φέροντος

456 βέβαιον] πιστόν ἄτερ γνώμης] ἀνευ τοῦ λελογισμένου

457 ἔπρασσον] ἐποιοῦν ἔστε] ἕως οὗ σφιν] αὐτοῖς ἀντολὰς]
δι' ὧν τοὺς καιροὺς γινώσκοιεν

458 ἄστρον] ἡγουν τῶν ζωδίων δυσκρίτους] δυσγνώστους

459 ἔροχον] ὑπέρτατον τῶν ἄλλων μηχανημάτων

460 συνθέσεις] συνθήκας

461 ἀπάντων] ὧν εἶδον καὶ ἤκουσα

Μουσομήτορα: ἡ τὴν συνετωτάτην μητέρα, ἡ τὴν τῶν Μουσῶν μητέρα.
ὁ γὰρ μνημονικώτατος σοφώτατός τέ ἐστι καὶ πάνθ' ὅσα βούλεται πράττειν
μεστὰ εἰσι γνώσεως μουσομήτορ'] τὴν τῆς γνώσεως μητέρα

462 κνώδαλα] ἡγουν βόας ἢ ὑποζύγια

463 Ζεύγλαισι δουλεύοντα: ἡγουν οὐ μόνον τῷ ζεύγνυσθαι ὑπηρετοῦντα
ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐπιστάττεσθαι καὶ φόρ-
τους ἐπάνω σωμάτων αἰρεῖν σκευοφοροῦντα. ἡ πρὸς τὸ δουλεύοντα στικτέον,
ἴν' ἡ τὸ σώμασι διὰ τοὺς ἵππους· οὕτω καὶ ὑφ' ἄρματα ἡγαγον φιληνίους
ἵππους ὅπως γένωνται τοῖς θνητοῖς διάδοχοι τῶν μεγίστων <μοχθ>ημάτων
ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν δηλονότι. κρείττον δὲ τοῦτο τοῦ προτέρου· ὥστε τὸ
δουλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὑπείκοντα νοητέον. κνώδαλα. δὲ νῦν τοὺς βόας λέγει ἡ
τὰ ὑποζύγια καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ κνώδαλα τὰ θηρία τὰ τε θαλάσσια
καὶ τὰ χερσαῖα. καὶ 'Ἡσίοδος, "κνώδαλ', ὅσ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ
θάλασσα" (Theog. 582)

ζεύγλαισι] † ἡγουν τοῖς ζυγοῖς ἀπὸ μέρους δουλεύοντα] ὑπείκοντα
σώμασιν] ἐν

464 θνητοῖς] ἡγουν τοῖς ἀνθρώποις διάδοχοι] αἰροντες αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἐώντες μοχθεῖν περὶ ἡ βαδ<ίζοντας>

465 φιληνίους] τοὺς φιλοῦντας <τὸν χαλινόν>

466 ἄγαλμα] καλλῶπισμα ὄντας δηλονότι ὑπερπλούτου χλιδῆς] τῆς
μεγάλης τρυφῆς

467 θαλασσόπλακτα] τὰ ἐν θαλάσῃ ἐρχόμενα ἢ πλανώμενα καὶ
πορευόμενα

468 λινόπτερ'] τὰ ἔχοντα τὰ πτερὰ ἥτοι τὰ ἄρματα ἐκ λίνου ναυτί-
λων] πλωτῆρων ὀχήματα] ἡγουν τὰ σκάφη οἷς ἐποχοῦν<ται οἱ ναῦται>

469 τοιαῦτα] ἀπόθεσις ἤτοι συμπέρασμα μηχανήματ'] εὐρήματα
 470 σόφισμ'] τέχνασμα καὶ πανουργίαν
 471 παρούσης] ἐμοὶ πημονῆς] βλάβης ἤτοι τοῦ δεσμοῦ
 472 πέπονθας] † ἔπαθες ἢ πάσχεις ἀεικὲς] ἀπρεπὲς καὶ ἀνάρμοστον
 ἀποσφαλὲς φρενῶν] ἔκπεσῶν τοῦ λελογισμένου· οὐ γὰρ ἔδει σε τοιαῦτα
 λέγειν ἀνάξια τοῦ ὀνόματος

473 Εὐρηται καὶ πλάνη καὶ πλανῆ· πρὸς μὲν οὖν τὸ πλάνη οὕτω λέγε·
 ἀποσφαλὲς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ, τουτέστιν ἔκπεσῶν τοῦ φρονεῖν καὶ πλανη-
 θεῖς· εἰ δὲ πλανῆ γράψῃς πρὸς τὸ πῆμα στίξας, ἀσυνδέτως τὸ λοιπὸν ἐρεῖς,
 οὕτως· ἀποσφαλὲς καὶ ἔκπεσῶν τῶν φρενῶν πλανῆ καὶ πεπλανημένος φέρη
 κακὸς] ἀμαθὴς ὥς] ὥσπερ

474 ἀθυμεῖς] δυσχεραίνεις καὶ ὀλιγοψυχεῖς οὐκ ἔχεις] ἡγουν οὐ
 δύνασαι

475 ὁποίοις] ἡγουν τίσι ιᾱσίμος] ἡγουν δυνατὸς θεραπευθῆναι ἔσται
 476 τὰ λοιπὰ] σοφίσματα δηλονότι κλύουσα] ἀκούουσα πλέον] ἢ
 νῦν ἐθαύμασας

477 πόρους] μηχανὰς ἐμψάμην] ἐβουλευσάμην καὶ ἔβαλον αὐτοῖς
 κατὰ νοῦν πρᾶττειν

478 τις] αὐτῶν πέσοι] ἔπεσεν, Ἀττικόν

479 ἦν] αὐτῷ ἀλέξῃμ'] ἀποσόβησις τῆς νόσου βρώσιμον] ὃ φαγῶν
 ῥαῖσει τῆς νόσου καὶ παύσεται

ἡμέτερον † ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ μὲν εἰσι βρώσιμα, τὰ δέ, πιστά, ἡγουν
 πινόμενα, τὰ δέ, χριστά ἡγουν χρίόμενα, τὰ δέ, παστά ἡγουν παττόμενα.
 ἐνταῦθα δὲ τῶν τριῶν μνησθεῖς τὸ ἐν εἶασεν. ἀλλὰ καὶ Θεόκριτος (II.1-3)
 τῶν δύο μνησθεῖς τὰ λοιπὰ εἶασε· φησὶ γάρ·

οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο

Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον,

ἢ ται Πιερίδες

480 χριστόν] χρίόμενον πιστόν] πινόμενον ἀπὸ τοῦ πῖω πίσω.

481 κατεσκελλοντο] ἀπέθνησκον· οἱ γὰρ θανόντες ξηροὶ εἰσιν. | κατε-
 τήκοντο ξηραίνόμενοι πρίν] εἰς οὐ

482 κράσεις] ἐνώσεις, μίξεις ἡπίων] † ἡμέρων ἀκεσμάτων] τῶν
 τὰς ἀλληλόνας παύντων φαρμάκων. | θεραπευμάτων

483 αἷς] κράσει ἐξαμύνονται] καταγωνίζονται, ἀποσοβοῦσι

484 τρόπους] ὁδοὺς ἐστοίχισα] ἔταξα

485 κᾱκρίνα] <δι>ἐκρίνα, κεχωρισμένως εἶπον χρῆ] ἀπόκειται

486 ὑπαρ] φανερώς κληδόνας] μαντείας δυσκρίτους] δυσγνώστους

487 ἐγνώρισ'] γνωρίμους ἐποίησα ἐνοδίου τε συμβόλους] τὰ κατὰ τὴν
ὁδὸν συναντήματα δι' ὧν δεῖ συμβάλλειν καὶ μαντεύεσθαι

488 γαμψυνύχων] ἀγκύλους ἐχόντων ὄνυχας οἰωνῶν] ὀρνέων ἀπλῶς
σκεθρῶς] ἀκριβῶς

489 διώρισ'] διωρισμένως καὶ κεχωρισμένως ἔταξα δεξιῶι] ἐπιτήδευοι
πρὸς μαντείαν

490 εὐωνύμους] κακὰ μαντευσόμενους δίαιταν] διαγωγὴν
Δέον εἰπεῖν καὶ οἷτινές εἰσιν εὐώνυμοι, εὐωνύμους εἶπε πρὸς τὸ διώρισα,
ὥσπερ καὶ προῶν ἐρεῖ τὸ λειότητα καὶ τὸ ποικίλην εὐμορφίαν

491 ἔκαστοι] τούτων

492 στέργηθρα] φιλίας συνεδρίαί] κοινωναί καὶ συναγελασμοί

493 σπλάγχχνων] τῶν ἐγκάτων λειότητα] τοιαῦτα γὰρ τὰ ἔγκατα λεία

494 ἔχοντ'] ταῦτα τὰ σπλάγχχνα δαίμοσι] τοῖς θεοῖς ἡδονήν] εὐ-
φροσύνην

495 Ὅτι οἱ θύοντες καὶ τὴν χολὴν εὐρόντες τοιάνδε ἢ τοιάνδε, καὶ τὸν
λοβόν, τοιοῦτον ἐσημαίνοντο καὶ τὸ πρᾶγμα γενήσεσθαι· εἰ δ' ἄλλως πάλιν
εὐρον, τοιόνδε λοβοῦ] τοῦ ἄκρου τοῦ ἥπατος ποικίλην εὐμορφίαν]
τοιοῦτον γὰρ τὸ χρῶμα τοῦ ἥπατος

496 † κνίσσα κυρίως ὁ ἀπὸ τῆς πιμελῆς ἀτμός· νῦν δὲ καταχρηστικῶς
τὴν πιμελὴν λέγει, ἐν ἣ τοὺς μηρούς περιεκάλυπτον, ἀπὸ μέρους. ὅσφυν
δὲ μακράν, οὐ τὴν κοιλίαν φησίν, ὡς τισιν ἔδοξεν, ἀλλὰ τὸ τῆς ράχεως ὅστυν,
ἄνω ἀπὸ τῶν νεφρῶν διήκει μέχρι τῆς κεφαλῆς· τοῦτο γὰρ χωρίζοντες οἱ
μάντιες τῶν τε μηρῶν, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν παραφνομένων
αὐτῷ ὅστέων ἐπὶ τῷ πυρὶ ἐτίθουν, καὶ διὰ τοῦτου τὰ συμβησόμενα ἐτέκμαιρον.
διὰ τὸ ἐπίμηκες οὖν τυγχάνειν, ὅσφυν μακράν ὠνόμασε τοῦτο· ὅσφυν γὰρ
τοὺς νεφροὺς καλοῦσι καὶ τὰ περὶ αὐτοὺς μέρη, ὅθεν καὶ <ἐκ τῆς> ὅσφυος τοῦ
δεῖνος τὸν δεῖνα γεγενῆσθαι φαμεν, ἥγουν τοῦ σπέρματος· ἐν τοῖς νεφροῖς
γὰρ τὸ σπέρμα συνίσταται. κνίσση] πιμελῇ κῶλα] τοὺς μηρούς λέγει
συγκαλυπτὰ] περικεκαλυμμένα μακράν] ἐπιμήκη

497 ὅσφυν] † ἥγουν τὸ ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τῶν νεφρῶν ὅστυν τῆς
ράχεως πυρώσας] καύσας δυστέκμαρτον] δυσκατανόητον τέχνην]
ἥγουν τὴν θυτικήν μαντείαν

498 ὥδωσα] ὥδοποίησα, ὠδήγησα φλογωπά σήματα] τὰ διὰ τῆς
φλογὸς γινόμενα σημεῖα πρὸς τὸ μαντεύεσθαι

499 ἐξωμμάτωσα] ἐφάνέρωσα πρόσθεν] πρότερον

Ἐπάργεμα: σκοτεινά, τυφλά, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς γινο-
μένου ἐπιχύματος, ὃ καλοῦσι λεύκωμα. ἐπάργεμα] σκοτεινά, τυφλά

500 τοιαῦτα] ἀπόθεσις ταῦτ'] ἃ ἔφην ἔνερθεν] ὑποκάτω χθο-
νός] τῆς γῆς

501 ὠφελήματα] ἐγνώρισα ἀπὸ κοινοῦ

503 φήσειεν] εἴποι πάρουθεν] πρότερον

504 σάφ'] σαφῶς οἶδα] γινώσκω μάτην] ἤγουν ψευδῶς φλυ-
σαι] φλυαρῆσαι

505 βραχεῖ] συντόμῳ μύθῳ] λόγῳ συλλήβδην] συλληπτικῶς καὶ
ἠνωμένως

506 βροτοῖσιν] τοῖς ἀνθρώποις ἐκ Προμηθέως] ἤγουν ἐξ ἐμοῦ

507 Μὴ τὴν σὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν διεξιῶν διάτρυβε· ἡ γὰρ
τοιαυτὴ διατριβὴ ἔξω τοῦ πρόποντός ἐστιν· ἀλλὰ δεῖ καὶ σαντοῦ πεποιῆσθαι
φροντίδα καιροῦ πέρα] ἔξω τοῦ πρόποντος

508 ἀκήδει] ἀμέλει, μὴ ποιῶ φροντίδα ὥς] ὅτι

509 εὐέλπιδι] ἤγουν λίαν ἐλπίζω ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς

510 μείον] ἔλαττον ἰσχύσειν] δυνήσασθαι

511 ταῦτα] ἤγουν τὸ λυθῆναί με ταύτῃ] οὕτως ἤγουν νῦν πῶ]
ἀκμήν τελεσφόρος] ἡ εἰς τέλος φέρουσα πάντα

ἡμέτερον † δεὸν εἰπεῖν οὕτω πέπρωκεν ἡ μοῖρα ἡ τελεσφόρος κραθ<ῆναι>
καὶ τελεσθῆναι ταῦτα οὕτως, ὃ δὲ πρὸς τὴν μοῖραν τὸν λόγον ἀπέδωκεν,
εἰπὼν ἡ τελεσφόρος μοῖρα οὕτω πέπρωται καὶ μεμοίρασαι κράναι καὶ
τελέσαι ταῦτα οὕτως ὥστε νῦν λυθῆναί με ἀλλὰ μετὰ πολλὰς πημονάς

512 κράναι] τελέσαι πέπρωται] μεμοίρασαι μυρίαῖς] πολλαῖς
πημοναῖς] βλάβαις

513 δύαις] κακοπαθείαις καμφθεῖς] κατεργασθείς, τάλαιπωρήσας
ᾧδε] οὕτως φυγγάνῳ] φεύξομαι

514 τέχνη — ἀσθενεστέρα] ὥστε καὶ ἡ ἐμὴ τέχνη πρὸς τὴν τῶν Μοιρῶν
ἀνάγκην οὐδέν τι πρᾶξαι δύνатаι μακρῶ] καταπολύ

515 ἀνάγκης] τῆς οἰακοστρόφος] κύριος, διοικητής, κυβερνήτης ἐκ
μεταφορᾶς τῶν πλοίων

516 Μοῖραι] Κλωθὼ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος

Μνήμονες: αἱ μνημονεύουσαι τῶν παρ' ἀνθρώποις κακῶν καὶ ἀντιδιδούσαι
ποινάς Ἐριννύες] Ἀλητῶ Μέγεραι καὶ Τισιφόνη

517 ἄρα] † συμπερασματικὸν τὸ ἄρα οὐκ ἐρωτηματικόν

518 οὐκουν] ναὶ τὴν πεπρωμένην] αὐτῷ μοῖραν

519 τί γὰρ πέπρωται] ποῖαν πεπρωμένην Ζηνι] τῷ Δίι πλὴν] εἰ
μὴ κρατεῖν] ἄρχειν

520 πύθοιο] μάθοις λιπάρει] ἰκέτευε

521 ἦ] ὄντως που] ἀργὸν σεμνὸν] μέγα, σεβάσμιον ξυναμπέ-
χεις] κατέχεις παρὰ σαυτῷ καὶ οὐκ ἐκφαίνεις ἡμῖν. | † περικαλύπτεις

522 ἄλλου — μέμνησθε] † ἡγουν περὶ ἄλλου ἐρωτᾶτε τόνδε] τὸν
περὶ τῆς τοῦ Διὸς πεπρωμένης

523 καιρὸς γεγωνεῖν] πρέπον λέγειν συγκαλυπτέος] ἄξιος ὑπάρχει
κρύπτεσθαι

524 ὅσον] ἡγουν λίαν σώζων] φυλάττων παρ' ἐμαυτῷ καὶ μὴ
ἐκφαίνων

525 ἐκφυγάδων] ἐκφεύξομαι· ἵνα γὰρ αὐτὸν εἶπω, ἐκλύσεται με Ζεὺς
τοῦ δεσμοῦ

526 Ante vers. στροφή κώλων θ'

ἡμέτερον † μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων· τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορ<ῶν> καλεῖ-
ται κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δέ ἐστιν, ὥς Ἡφαιστίων φησὶν (64.22), ὅσα
δουλεῶν ὁ ποιητὴς ἀνταποδόσει καὶ ἀνακυκλήσει γράφει. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ
τὰ ἐπωδικὰ κατὰ σχέσιν ἐστίν. εἰσὶ δὴ τὰ παρόντα στροφῶν β' τῆς μὲν οὖν
πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.¹ τὸ α' χορι-
αμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει,
δακτυλικὸν πενθήμερες καθαρὸν. τὸ β' ὅμοιον χοριαμβικόν, ἐξ ἐπιτρί-
του β' ὅμοιον καὶ δακτύλου· εἴη δὲ καὶ τροχαϊκὸν ἐφθήμερες. τὸ γ' χορι-
αμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ'
ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου β' ὅμοιον χοριάμβου καὶ ἀναπαί-
στου. τὸ ε' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος
καὶ χοριάμβου. τὸ σ' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου
β' ὅμοιον ἢ διτροχ<αίου> χοριάμβου καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· ἐν δὲ
τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλῳ χοριάμβους εὐρήσεις, καὶ ἀμφότερον. τὸ ζ'
ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθήμερες. τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθήμε-
ρες. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος

Εἰς φόβον ἑλθὼν ὁ χορὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν Προμηθεᾶ ὁμιλίαν, φησὶ μή-
ποτε γένοιτο ὁ Ζεὺς ἐχθρὸς ἔμοιγε, μὴδὲ παυσαιμὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἐρχομένη
ἐν θυσίαις μεγάλαις ὁσίαις παρὰ τὸν Ὠκεανόν, τουτέστι μήποτε παυσαιμὴν
τῆς πρὸς θεῶν τιμῆς μηδὰμ' ἢ] μηδαμῶς νέμων] διεξάγων, διοικῶν

527 γνῶμα] γνῶσει κράτος] ἰσχύν

528 ἀντίπαλον] ἐναντίον, ἐχθρόν

529 ἐλινύσαιμι] βραδύναιμι καὶ ἀμελήσαιμι ὁσίαις] ἐντίμοις, ἀγίαις

¹ 526-535: cola 1-5 = 526-530, colon 6 βουφόνους παρ' Ὠκεανοῦ πατὴρ πόρον, 7 = 533, 8 ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένονι, 9 = 535. Antistrophe 536-544: colon 3 ἐλπίσι λαμπραῖς, 6 μυρίοις μόχθοισι διακναύμενον, 8 οἰκεία γνῶμα σέβη.

- 530 θοίναϊς] εὐωχίαις, θυσίαις ποτινισσομένα] προσερχομένη
 531 βουφόνοις] μεγάλαις ἢ ταῖς ἐκ βοῶν γινομέναις
 532 πατρός] ἡμῶν
 (πατρός πόρον) † περισσοδὴν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἄσβεστον [πόρον]. διὸ ἐξε-
 βλήθη παρ' ἐμοῦ· ὅμοιον γὰρ χρή τὸ κῶλον εἶναι πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς
 533 Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις· μηδὲ προσκρούσαιμι πρὸς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πρὸς
 τὸν Προμηθεᾶ διαλέγεσθαι· ἢ τὸ λόγοις ἀντὶ τοῦ μηδὲ διὰ λόγων ποτέ πρὸς
 τὸν Δία ἀμάρτω ἀλίτοιμι] ἀμάρτοιμι λόγοις] ἐν
 534 τόδ'] τὸ τιμᾶν τοὺς θεοὺς
 535 ἐκτακείη] παυθείη, ρεύσῃ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κηροῦ καὶ τῆς χιόνης
 536 Ante vers. ἀντιστροφή κῶλων θ' ἡδύ] εὐφραντόν θαρσαλέ-
 αῖς] θαρρεῖν παρεχούσαις
 537 τὸν μακρόν] τὸν πολὺν τείνειν] ἐκτείνειν, διαβιβάζειν βίον]
 τὴν ζωὴν ἡμῶν
 538 λαμπραῖς] ἐνδόξοις
 † λαμπραῖς χρή γράφειν ἐνταῦθα, οὐ φαναῖς, ἵν' οἰκείον ἦ τὸ κῶλον τῷ
 τῆς στροφῆς· ὥσαύτως καὶ οἰκεία γνώμη γράφε, μὴ ἰδίᾳ· τροχαϊκὸν γάρ
 ἐστὶ τὸ κῶλον. εἰ δὲ τὸ μὲν τῆς στροφῆς κῶλον ἐκ τροχαίων συνίσταται,
 τοῦτο δ' ἐκ σπονδείου, οὐδὲν ἀπεικός· οἰκείοι γὰρ οἱ πόδες· τὸ ἰδίᾳ δὲ βραχέα
 ἔχει ἀμφοτέρω. εἰ δὲ γ' ἐν τῷ φαναῖς δύο νν εὐρήσ<εις>? που κείμενα, τοῦτ'
 ἂν εἴη τὸ ἀληθές
 539 θυμόν] τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀλδαίνουσιν] αὖξουσιν εὐφροσύναις]
 ὥς ἔχοιμ' ἂν εἰ τοὺς θεοὺς τιμῶν ἄει
 540 φρίσσω] τρέμω τὸν Δία δερκομένα] βλέπουσα
 541 μυρίους] πολλοῖς μόχθοις] τιμωρίαῖς διακναϊόμενον] κατερ-
 γαζόμενον, λυπούμενον
 542 Ζῆνα] τὸν Δία τρομέων] τρέμων, φοβούμενος
 543 οἰκεία γνώμῃ] ἰδίῳ θελήματι σέβῃ] τιμᾷ
 544 θνατοῖς] τοὺς ἀνθρώπους ἄγαν] λίαν Προμηθεῖ] ὦ
 545 Ante vers. στροφή ἐτέρα κῶλων θ'
 ἡμέτερον † φέρ' ὅπως· τῆς βτέρας ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ
 τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.¹ τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον

¹ 545-552: colon ι φέρ' . . . χάρις, 2 ὦ . . . ἀλλά, 3 τίς ἐφαμερίων, 4 ἄρξεις, οὐδ' ἐδέρχθης, 5 = 548, 6 = 549, 7 γένος ἐμπεποδισμένον, 8 οὕτω . . . ἀρμονίαν, 9 = 552. Antistrophe 553-560: colon ι ἔμαθον τάδε σὰς προσι — 2 δοῦσα ὁλοᾶς τύχας Προμηθεῖ, 3 τὸ διαμφίδιον, 4 δέ μοι μέλος προσέπτα, 5 = 556, 6 = 557, 7 ὅτε τὰν ὁμο-
 πᾶτριον 8 = 559, 9 = 560.

εἰς δισύλλαβον. τὸ βτερον χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χορι-
άμβου διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ γ' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ δ'
ιαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ε' ὅμοιον, τοῦ α' καὶ βτέρου ποδὸς ἀναπαιστού. τὸ
ς' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς·
ἦτοι ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ η' δακτυ-
λικὸν ἐφθημιμερές. τὸ θ' ιαμβικὸν καθαρὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.
ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνὶς μόνῃ

Φέρε, ὦ φίλος, ἐπειδὴ ἦν εἰς τοὺς βροτοὺς πεποίηκας χάριν, ἄχαρις καὶ
οὐκ ἀποδεκτὴ ἔδοξε τῷ Διί, εἰπέ τί δύνανται νῦν οἱ ἄνθρωποι βοηθῆσαι σοι
κακῶς δι' ἐκείνους πᾶσχοι. ἢ οὕτως· ἐπειδὴ ἡ εἰς τοὺς βροτοὺς χάρις
ἄχαρις ἔδοξε καὶ οὐδ' ἡντινοῦν ἀπ' αὐτῶν ἔσχεσ' ὥφέλειαν διὰ τούτους
παθόν, λέξον τίς ἄλλη ἀλκή καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλαγὴ ἐστὶ σοι ὅπως]
ἐπεὶ ἄχαρις] ἐστὶ χάρις] ἢ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους

546 ἀλκά] δύναμις, βοήθεια

547 Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις: ἡγουν τί δύνανται οἱ βροτοὶ βοηθῆσαι σοι.
ἢ οὕτως· ἡ βοήθεια ἦν πρὸς τοὺς βροτοὺς εἰργασαί, τί ὥφέλησέ σε; οὐδέν
ἐφαμερίων] ἀνθρώπων ἄρηξις] βοήθεια ἐδέρχθης] ἐθεάσω

548 ὀλιγοδρανίαν] ὀλίγην καὶ ἀσθενῆ δύναμιν ἄκκυιν] φαύλην,
ἀδύνατον

549 ἰσόνειρον] ἡγουν ἀνυπόστατον ῥ] ἦτινι φωτῶν] τῶν ἀνθρώ-
πων

550 ἡμέτερον † περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἀλαδόν· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ'
ἐμοῦ. χρὴ γὰρ εἶναι τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς· ἦν γὰρ “ἀλαδὸν
γένος” ἐμπεποδισμένον] πεπεδημένον, κεκρατημένον ἐστίν

551 οὐπω] οὐδαμῶς τὰν Διὸς ἀρμονίαν] ἡγουν ὅπερ ἀρμόσεται καὶ
ὀρίσει καὶ τάξει

Τὰν Διὸς ἀρμονίαν: ἡγουν ὅπερ ἀρμόσεται καὶ ὀρίσει καὶ τάξει· ὁ γὰρ
θεὸς μετὰ ἀρμονίας καὶ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ προσήκοντος λόγου πάντα ποιεῖ. ἢ
οὕτως· ὃν ὁ Ζεὺς κολάσει, οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐξελεῖν δύναται

552 θνατῶν] τῶν ἀνθρώπων παρεξίασι] ὑπερβαίνουνσι, νικῶσιν

553 Ante vers. ἀντιστροφή κώλων θ' ἔμαθον] ἔγνω τὰδε] ἃ
φήμι προσιδούσ'] ἰδοῦσα

554 ὀλοὰς] ὀλεθρίας Προμηθεῦ] ὦ

555 διαμφίδιον] διπλοῦν

Τὸ διπλοῦν δὲ μέλος ἐπήλθε μοι κατὰ νοῦν τό τε μέλος ἡγουν τόδε δ
νῦν ἔδω, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἀμφὶ τὰ σὰ λουτρά καὶ ἀμφὶ τὸ σὸν λέχος ὑμε-
ναίου καὶ ἦδον, ὅτε τὴν Ἑσιόνην ἡγάγου γυναῖκα ὁμόλεκτρον καταπέσας

ἐν ἔδνοις ἤγουν δώροις, τὴν ὁμοπάτριον ἡμῖν, ἥτις ἦν μία τῶν Ὠκεανίδων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· τοῦτο (?) γὰρ λέγει τὸ ὁμοπάτριον

ἡμέτερον † ὅπερ δηλώσαι βούλεται τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπῆλθέ μοι κατὰ νοῦν καὶ ὁ νῦν ἄδω μέλος, καὶ ὁ ἦδον ἐν τοῖς σοῖς γάμοις, καὶ ἐκπλήττομαι λογιζομένη πῶς τὸ μὲν ἦν χαρὰς τε καὶ εὐφροσύνης <πρόξενον>· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὑμέναιοι· τὸ δὲ ἐστὶν λυπηρὸν κατακλῶν καὶ πρὸς <οἶκτον> τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς ἐκκα<λούμενον. οὕτω> τὸ τόδε καὶ ἐκείνο <νοεῖν χρή· οἱ δ'> ἄλλως λέγοντες, οὐ <καλῶς>, οἶμαι, λέγουσιν, ὅτι ἔδνα λέγονται τὰ ἀπ' ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα δῶρα, προῖξ δὲ τὰ ἀπὸ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα προσέ-
πτα] ἐπῆλθε κατὰ νοῦν

556 ὅ] ὅπερ ἀμφὶ] περὶ λουτρὰ] ἃ ὡς νυμφίος λέλουσαι

557 λέχος] τὸ ὑμεναῖον] γαμικὸν ὕμνον ἦδον

558 † <περισσὸν ἦν> ἐνταῦθα τὸ ἰότητι γάμων· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὁμοιον γὰρ χρή εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς <ἀντιστροφῆς· οὐ> χρή δέ, εἰ ἐν τῷ τελευταίῳ κῶλῳ τῆς ἀντιστροφῆς ἱαμβὸς εὗρηται, θαυμάζειν ὅτι μὴ σπονδεῖον . . . ἱαμβικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ κῶλον, καὶ οἱ πόδες οἰκείοι τῷ μέτρῳ

τὰν ὁμοπάτριον] τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῖν οὖσαν
559 ἔδνοις] ἦγουν προῖξιν. | ἐν ἄγαγες] ἦγουν ἡγάγου δάμαρτα
κοινόμεκτρον Ἑσιόναν] τὴν

560 πιθῶν] καταπέισας δάμαρτα] γυναῖκα κοινόμεκτρον] ποτα-
πὴν; | ὁμόκοιτον

561 Ante vers. στροφή κῶλων λβ'

ἡμέτερον † τίς γῆ, τί γένος· τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικά δὲ εἰσιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν (60.21), ὅποσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται· καλεῖται δὲ καὶ μετρικά ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλλα οὔτε ἀνακύκλησιν (Hephaestion 65.3). εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα καὶ συστηματικά κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους· οἶμαι δὲ ὅτι διὰ τὸ παράφορον τῆς Ἰοῦς καὶ τὸ τῆς φρενὸς ἄστατον, διαφόροις μέτροις ἐχρήσατο καὶ ἀνίσους κῶλοις. εἰσὶν οὖν τῆς παρουσίας στροφῆς πάντα τὰ κῶλα λβ'.¹ τὸ α' τὸ β' καὶ τὸ δ' ἀναπαιστικά διμέτρα

¹ 561-587: cola 1-6 = 561-565, but in 562 ὀρεῖος is added after περὶνοις though it is neglected in the description above; colon 7 ἃ ἃ ἔα ἔα, 8 = 567, 9 εἰδω-
λον Ἄργου γηγενούς, 10 ἀλευάδα φοβοῦμαι, 11 = 568, 12 = 569, 13 = 570, 14 ἄλλ'
αὐ με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν, 15 κυνηγετεῖ πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν, 16 παραλίαν
ψάμμον, colon 17 = 574, 18 ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον, 19 ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ, ποποῖ ποποῖ,
20 ποῖ ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάνοι, 21 τί ποτέ . . . ταῖς, 22 δ' ἐνέξευας εὐρῶν
ἄμαρ — 23 τοῖσαν ἐν πημοσύναις ἔ ἔ, 24 = 580, 25 = 581, 26 πυρὶ φλέξον ἢ χθονὶ
κάλυφον, 27 ἢ ποτῖνοι δάκεσι δὸς, 28 βοράν. μὴ δέ μοι, 29 φθονήσης εὐγμάτων ἀναξ,
30 ἄδδην . . . πλάνοι, 31 = 586 (with ὅποι for ὅπα), 32 = 587.

ἀκατάληκτα. τὸ γ' καὶ ε' μονόμετρα ἦτοι ἀναπαιστική βάσις. τὸ σ' δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμέρες, ὃ καλεῖται παροιμιακόν· τούτω γὰρ ἐν ταῖς ἀποθέσεσι τῶν ἀναπαιστικῶν χρῶνται. τὸ ζ' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἱαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν Ἀρχιλόχειον. τὸ θ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμέρες. τὸ ια' ὅμοιον τῷ η'. τὸ ιβ' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιῶνων δύο ἀντὶ ἰωνικῶν, δ' καὶ βτέρου, καὶ διῦάμβου. τὸ ιγ' ὅμοιον τῷ η'. τὸ ιδ' ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ ιε' ὅμοιον τῷ η', τοῦ ε' ποδὸς χορείου. τὸ ις' παιωνικὸν ἡμιόλιον καθαρὸν, ἐκ παίωνος δ' καὶ τροχαίου. τὸ ιζ' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ ιη' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ ιθ' καὶ κ' ἱαμβικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ κα' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιῶνων τετάρτων. τὸ κβ' ἄντισπαστικὸν Γλυκῶνειον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κγ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου βτέρου καὶ παίωνος βτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ κδ' ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ δ' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κε' ἱαμβικὸν ἐφθημιμέρες, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ κς' ἄντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου παίωνος πρώτου καὶ τροχαίου. τὸ κζ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ δ' ποδὸς χορείου. τὸ κη' ἄντισπαστικὸν πενθημιμέρες, ὃ καλεῖται δογμαϊκόν. τὸ κθ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου καὶ διῦάμβου. τὸ λ' ἱαμβικὸν ὅμοιον τῷ κς', τοῦ βτέρου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ λα' ἱάμβος τρίμετρος καθαρὸς. τὸ λβ' ἄντισπαστικὸν τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλ[λ]ικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη

Ἡ τοῦ Ἰνάχου Ἰὼ εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα παρὰ Διὸς ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν, καὶ οἰστρηλατουμένη, ἐλθοῦσα καὶ ἑτέρους διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔθα ἦν Προμηθεὺς δεδεμένος· καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως ἔχοντα, θαυμάζουσα ταῦτα φησιν

τίς γῆ] ἐστὶν ἣν βαίνω τί γένος] τὸ ἐνταῦθα οἰκοῦν φῶ] εἴπω
λεύσσειν] βλέπειν

562 χαλινοῖς] δεσμοῖς

Τὸ πετρίνοις ἢ ἀντὶ τοῦ στερροῖς, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ τοῦ Κανκάσου πέτρᾳ προσηλωθῆναι τοῦτό φησιν

563 χειμαζόμενον] δαμαζόμενον, πάσχοντα

Τίνος ἀμπλακίας· ἔνεκα τίνος κολάσεως, πταίσματος, ὀλέκη καὶ φθείρῃ· ἡγοῦν τί πταίσας καὶ κολασθεὶς ἐνταῦθα προσήλωσαι. καὶ εἰ μὲν περισπᾶ-

ται τὸ ποιῶς, οὕτως, εἰ δὲ βαρύνεται, οὕτω· τίνος παλίσματος ὀλέκη καὶ
μετὰ φθορᾶς δίδως ποιῶς ἀμπλακίας] ἀμαρτίας ποιῶς ὀλέκη]
τιμωρίας μετὰ φθορᾶς δίδως

564 σήμερον] δήλωσον, εἰπέ

565 ἡ μογερά] ἡ ἀθλία πεπλάνημαι] † ἤγουν πλαν[ω]μένη ἡλθον

566 χρίει] κεντεῖ, διεγείρει· ἤγουν οἰστροῦμαι καὶ ἀναβακχεύομαι φαν-
ταζομένη τὴν τοῦ Ἄργου τοῦ κυνὸς εἰκόνα

567 εἰδωλον] εἰκόνα Ἄργου] λέγω γηγενοῦς] τοῦ πανόπτου

568 ἡμέτερον † οὐ χρὴ γράφειν ἐνταῦθα ἄλλω ὧ δᾶ, ὡς ἐν τισι τῶν
βιβλίων εὔρηται, ἀλλὰ Ἀλευάδα, οὐ μόνον ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντι-
γράφων εὔρηται, ἀλλ' ὅτι καὶ λαμβικόν ἐστιν ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ

Ἀλευάδα] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεῦα

569 Τὸν μυριωπὸν· ἐπειδὴ ὑπὸ Διὸς ἐρασθεῖσα Ἰὼ εἰς βοῦν ὑπ' αὐτοῦ
μετεβλήθη ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν, γνοῦσα αὕτη φύλακα ταύτη ἐπέστησε κῦνα
Ἄργον καλούμενον, ὡς ἐν Ἀργεῖ γεγονότα· δν Ἑρμῆς ἀνελὼν Διὸς κελεύ-
σαντος Ἀργειφόντης κέκληται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν τῶν τοῖς ἀνθρώποις ἔδειξε
τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πτερῶν ὅμοιον ἐκείνῳ τυγχάνοντα· <Ἥρα δὲ> ἐποίησε
τὴν Ἰὼ καὶ ἀποθανόντα αὐτὸν δοκεῖν ὀρᾶν. βούταν δὲ αὐτὸν καλεῖ ὡς ταύτην
τηροῦντα καὶ βόσκοντα μεταβληθείσαν εἰς βοῦν· τὸν αὐτὸν δὲ καὶ βουκόλον
ἔξῃς (v. 677) λέγει· οὕτω γὰρ καλοῦσι τοὺς τῶν βοῶν ἐπιμελουμένους

τὸν μυριωπὸν] τὸν μυριόφθαλμον· τὸν διὰ παντὸς τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα βούταν] βοσκόν

570 ὁ δὲ πορεύεται] εἰς φαντασίαν ἐμοὶ ἔρχεται δόλιον] κακόν· εἰς
οἰστρον γὰρ με φανείς ἐπαίρει

571 κατθανόντα] ἀποθανόντα κείθει] κρύπτει, ἀλλ' ὡς ζῶν μοι
φαντάζεται

572 αὖ] πάλιν τὰν τάλαιναν] τὴν ἀθλίαν ἐνέρων] τῶν νεκρῶν
περῶν] ἐρχόμενος

573 Supra vers. ἀνιχνεύει καὶ πανταχῇ φοιτώσῃ παρίσταται καὶ πλα-
νᾶσθαι ποιεῖ νῆστιν ἤγουν ἐστερημένην σιτίῳ ἢ στάσεως. παραλίαν]
παραθαλασσίαν

574 ὑπὸ] ὑποπτοβεῖ, ὑπηχεῖ κηρόπλαστος] ὁ πεπλασμένος καὶ ἀλη-
λιμμένος κηρῷ δόναξ] ἤγουν ἡ σύριγξ

575 ἀχέτας·] ὁ ἡχητικός, ὁ ἐμμελής ὑπνοδόταν] ὕπνον διδόντα
νόμον] μέλος

Ὑπνοδότην· διὰ τοῦτο λέγει τοῦτο, ἐπειδὴ νύξ ἦν ὅτε ἐκείσε κατέ<λαβ>εν.
ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ ποιμένες αὐλοῦσι παυσάμενοι τῆς νομῆς καὶ πρὸς

μάνδραν εἰσαγαγόντες τὰ ποίμνια· ἡ ὅτι πᾶν μέλος ἐπαγωγόν ἐστι πρὸς ὕπνον σαῖνον <καί> κατακλῶν τοὺς ἀκούοντας. <ἔστ>ι δὲ καὶ τὸ νόμον πρὸς τὸ ὑποπτοβεῖ

576 ἰὼ ἰὼ] φεῦ ποῖ ποῖ] φεῦ ποποῖ] φεῦ ποποῖ] φεῦ

577 ἄγουσι] φέρουσι τηλέπλανοι] οἱ μακρὰν πλανῶντες

Εὐρηται οὐ μόνον πλάνη, ἀλλὰ καὶ πλάνος ἡ πλάνη ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὐθυνος· καὶ μαρτυρεῖ Ἰσοκράτης λέγων τοὺς φυγαδικοὺς πλάνους (9.28)

578 ποτέ] ἄρα Κρόνιε παῖ] ἤγουν παῖ τοῦ Κρόνου Ζεῦ ποτέ] ἄρα

579 ἐνέτευξας] ἐνέβαλες ἀμαρτοῦσαν] πταίσασαν πημοναῖς] βλάβαις ἤγουν τοῖς δεσμοῖς ἔξ] τοῦτο διαμέσου

580 οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι] δι' οἷστρου ἐλαύνοντι καὶ ἀναβακχεύοντι φοβήματι δ' ἀσάχῳ Ἄργον φανταζομένη

581 παράκοπον] φρενοβλαβῆ, μανικὴν καὶ παρακεκομμένην τὸν νοῦν τείρεις] δαμάξεις

582 πυρὶ φλέξον] ἤγουν κεραυνῶσον χθονὶ κάλυψον] τῇ γῇ· ἤγουν σχίσας τὴν γῆν κάλυψον ποντίοισι] θαλασσίοις δάκεσι] θηρίοις βοράν] τροφήν

583 μὴ δέ] μηδαμῶς φθονήσης: Φθονῶ σοὶ τοῦδε καὶ φθονῶ σοὶ τόδε

584 εὐγμάτων] τῶν εὐχῶν ἀναξ] ὦ Ζεῦ

585 ἄδδην] δαψιλῶς καὶ ἀρκούντως πολὺπλανοι] ποταποί; | πολλὰ λαχῇ γῆς φέροντες

586 γεγυμνάκασιν] ἐδάμασαν ἐκ μεταφορᾶς τῶν γυμναζομένων ζώων ὅποι] ἐν ποίῳ καιρῷ

587 πημονὰς ἀλύξω] τὰς παρεστώσας μοι κακοδαιμονίας ἐκφεύξομαι

588 Ante vers. σύστημα

ἡμέτερον † κλύεις φθέγμα: σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἐ', ὧν ὁ πρῶτος ἀντισπαστικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος, ἐξ ἀντισπάστου διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· οἱ δὲ λοιποὶ ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος

κλύεις] ἀκούεις φθέγμα] τὸ. | τὸν λόγον βούκερω] τῆς βοδὸς κέρατα ἐχούσης

589 κλύω] ἀκούω οἰστροδινῆτον] τῆς ὑπὸ οἷστρου κινουμένης δὲ αὐτῇ ἐμβάλλει ἡ Ἥρα

590 Ἵνα δείξῃ ὅτι θεὸς ἐστι καὶ οἶδε πάντα, διὰ τοῦτο πατρώθεν αὐτὴν ὠνόμασεν ἐξ ἀρχῆς, καὶ πόθεν τοιαῦτα πάσχει προείρηκεν τῆς Ἰναχέας] τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰνάχου Διὸς] τοῦ θάλλει] ἐκκαίει κεάρ] τὴν ψυχὴν

591 ἔρωτι] τῷ αὐτῆς ὑπερμήκεις δρόμους] τοὺς μακροὺς· ἤγουν τὴν μακρὰν πλάνην

592 Ἦρα] τῇ στυγῆτος] μεμισημένη καὶ ζηλοτυπούμενη
Ἰδίωμα Ἀττικὸν ἐστὶ τοῦτο· εἰώθασι γὰρ ἐκείνοι τὰ εἰς ἧ λήγοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ ὅς ἐκφέρειν, ὡς τὰ ἀρσενικά· οἷον στυγῆτος Ἦρα καὶ κλυτὸς Ἴπποδάμεια (B 742)

πρὸς βίαν] βιαίως γυμνάζεται] δαμάζεται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων

593 Ante vers. στροφή ἐτέρα κώλων ιη'

ἡμέτερον † πόθεν ἐμοῦ σὺ: καὶ ἡ παρούσα στροφή μονοστροφικὴ ἐστὶν ὡς καὶ ἡ προειρημένη· ἐστὶ δὲ κώλων ιη'.¹ τὸ α' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων τετάρτων· κατὰ μονοπεδίαν γὰρ μετρεῖται τὰ τοιαῦτα μέτρα διὰ τὸ τετρασυλλάβους εἶναι τοὺς πόδας, ὡς ἐν ἄλλοις εἴρηται. τὸ βτερον ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου βτέρου παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ γ' παιωνικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος 8ου καὶ ἰάμβου. τὸ δ' ἰωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας ἥτοι ἐπιτρίτου βτέρου καὶ ἰάμβου. τὸ ε' ὅμοιον καθαρὸν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ ἰάμβου. τὸ σ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ παιωνικόν. τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον Γλυκύνειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ διῦάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου καὶ παίωνος βτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ θ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ ἥτοι ἀμφιμάκρου, δ καλεῖται Φαλαίκειον. τὸ ι' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος πρώτου καὶ τροχαίου. τὸ ια' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων β', 8ου καὶ πρώτου, καὶ τροχαίου. τὸ ιβ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διῦάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ιδ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος 8ου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διῦάμβου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ ις' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου διτροχαίου καὶ συλλαβῆς. τὸ ιζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου χοριάμβου καὶ τροχαίου. τὸ ιη' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκοῦ καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς

¹ 593-608: colon 1 = 593, 2 εἰπέ . . . ὦν, 3 τίς . . . τάλας, 4 τὰν . . . ὦ — 5 δ' . . . προσθροεῖς, 6 θεόσυντόν . . . ἀ, 7 μαραινέι . . . κέν — 8 τρισὶ φοιταλέοις ἔξ, 9 σκυρτημάτων δὲ νήστησιν αἰκίαις, 10 λαβρόσυτος ἦλθον, 11 ἐπικότοις . . . δαμείσα, 12 δυσδαμόνων δὲ τινὲς, 13 οἱ ἔξ οἷα ἐγὼ μογοῦσιν, 14 ἀλλά . . . τέκμηρον, 15 ὅτι . . . παθεῖν, 16 τί μοι χρῆ τί φάρμακον νόσου, 17 δεῖξον . . . φράζε, 18 τᾷ . . . παρθένῳ.

- πῶθεν] ἐκ ποίας αἰτίας, πῶς οἶδας ἀπύεις] φωνεῖς, λέγεις
 594 τῇ μογερεῖ] τῇ ἀθλίῃ
 595 τάλας] ἄθλιε ταλαίπωρον] τὴν ἀθλίαν ὧδ' οὕτως
 596 ἔτυμα] ἀληθῇ προσθορεῖς] προσφθέγγῃ, προσαγορεύεις
 597 θεόσυτον τε νόσον] τὴν θεόθεν ἤγουν ὑπὸ τῆς Ἥρας ὠρμημένην
 μανίαν ὠνόμασας] εἶπες αὖ] ἦτις
 598 μαραίνει] τῇκει καὶ καταβάλλει χρίουσα] κεντοῦσα
 599 φοιταλέους] ὀρηκτοῖς, μανικοῖς ἔξ] τοῦτο διαμέσου
 600 ἡμέτερα † σκιρτήματα λέγεται τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ προβάτων καὶ
 βοῶν κινήματα καὶ πηδήματα· εἶωθε δὲ ταῦτα σκιρτᾶν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ
 οὕτω τὴν πορείαν ἀνείν· καὶ Ἰὼ τοίνυν εἰκότως τὰ αὐτῆς κινήματα σκιρτή-
 ματα εἶρηκεν, οὐ μόνον ὥς βοῦς κινουμένη, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς μανίας σκιρτῶσα
 σκιρτημάτων] κινήματων νήστησιν] ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στά-
 σεως αἰκίας] μάστιξιν
 601 λαβρόσυτος] λίαν ὀρμωμένη
 602 ἐπικότοις μήδεσι] ὀργίλαις βουλαῖς τῆς Ἥρας δαμείσα] δαμα-
 σθεῖσα
 603 δυσδαιμόνων] εἰσιν. | ἦτοι δυσδαίμονες οἷ] οἵτινες ἔξ]
 διαμέσου οἷ] οἷα μογοῦσιν] πάσχουσιν
 605 τορῶς] ἀληθῶς, σαφῶς τέκμηρον] διασάφησον, σήμηνον
 ἐπαμμένει] ἀπόκειται
 606 χρή] ἀπόκειται φάρμακον νόσου] θεραπεία καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς
 τῆς μορφῆς ἀλλοιώσεως καὶ μανίας
 607 οἶσθα] οἶδας
 608 θρόει] λέγε φράζε] ἐκ παραλλήλου τῇ δυσπλάνῳ] τῇ κακῶς
 καὶ μανικῶς πλανωμένη
 609 † λέξω τορῶς σοι: αἱ ἐξῆς αὗται συστηματικαὶ καὶ ἀμοιβαῖαι
 περίοδοι στίχων εἰσιν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ση', ὧν τελευταῖος
 “αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος,
 ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς τορῶς] σαφῶς
 610 οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ'] ἤγουν οὐκ αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς
 φράζων ἀπλῶ] σαφεῖ
 611 Supra vers. ἤγουν ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον λέγειν φίλον πρὸς φίλον
 οὔγειν] ἀνοίγειν
 612 βροτοῖς] τοῖς ἀνθρώποις Προμηθεά] ἤγουν ἐμέ
 613 ὦ κοῖνον ὠφέλημα] † ἤγουν ὦ Προμηθεῦ ὁ κοινὸς πάντας ὠφελήσας
 ἀνθρώπους θνητοῖσιν] ἀνθρώποις

614 τλήμον] ἄθλιε διὰ τὰ παρόντα τοῦ] τίνος πράγματος ἢ πταισματος δίκη] τιμωρίαν

Τίνος πταισματος ἢ πράγματος τιμωρίαν πάσχεις τάδε· τουτέστι τί ἀμαρτῶν πάσχεις ταῦτα τὰ δυστυχήματα κόλασιν τοῦ πταισματος· τὸ γὰρ οὕτως ἀθλίως προσηλωσθαι σε, κόλασίς ἐστιν, ὥς ἔοικε, τινὸς ἀμαρτίας· τίς οὖν ἐστιν αὕτη

615 ἀρμοῖ] νεωστί θρηνῶν πόνους] † ἤγουν μετὰ θρήνου διηγούμενος πρὸς τὸν χορόν

616 οὐκουν] οὐδαμῶς πόροις] παράσχοις

617 αἰτῇ] ζητεῖς πάντα γὰρ πίθοιό μοι] † πάντα γὰρ ἂν μάθοις τὰ ἐν ἐμοί

ἡμέτερα † τινὲς τῇν δύναμιν ἀγνοοῦντες τοῦ μοι, πᾶν γὰρ ἐκπίθοιό μου γράφουσιν· ἀλλ' οὐκ οἶμαι καλῶς. εὔρηται γὰρ ἐν τισι τῶν ἄγαν παλαιῶν ἀντιγράφων πάντα γὰρ πίθοιό μοι, ὃ καὶ ἄριστον εἶναί μοι δοκεῖ καὶ οὕτω συντάττειν· πάντα γὰρ ἂν πίθοιο καὶ μάθοις τὰ ἐν ἐμοί. τοιαύτη τίς ἐστιν ἡ τοῦ μοι δύναμις

618 σήμενον] εἶπέ ἐν φάραγγι] ἐν τῷ κρημνῷδει τούτῳ τόπῳ ὄχμασεν] προσεπαττάλευσεν, ἔδησεν

619 βούλευμα] ἡ βουλή τοῦ Διὸς τὸ Δῖον] ἤγουν τοῦ Διὸς Ἑφαίστου] οὗτος γὰρ αὐτῷ ὑπηρέτησεν

620 ποινὰς] δίκας, τιμωρίας ποίων ἀμπλακημάτων] ἤγουν τί ἀμαρτῶν ὧδε κολάζῃ τίνεις] δίδως

621 τοσοῦτον] ὅσον εἴρηκα ἀρκῶ σοι] † δέον εἰπεῖν ἀρκετόν ἐστιν ὅσον εἴρηκα δηλῶσαί σοι, τὰ κατ' ἐμέ, ὃ δὲ ἀρκῶ εἶπεν

622 πρὸς] σὺν τούτοις τέρμα] τέλος

623 τίς — χρόνος] † ἤγουν ἐν ποίῳ χρόνῳ τοῦ πλανᾶσθαι πεπαύσομαι

624 κρεῖσσον] ἀκούσασα γὰρ τὰ μέγιστα λυπηθῆσῃ τάδε] ἤγουν τὸ τέλος τῆς πλάνης σου

† ὅτι ἐντεῦθεν εἰληπταί τινι τῶν σοφῶν¹ τοδὶ τὸ ῥητόν· εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ παθεῖν δεῖ ἃ δεῖ μαθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ χρή

625 μὴ τοι] μηδαμῶς

626 μεγάριω] φθονῶ σοι τοῦδε] τοῦ εἰπεῖν σοι τοῦτο

627 τί δῆτα μέλλεις] τί λοιπὸν βραδύνεις καὶ ἀναβάλλῃ ἐπεὶ οὐ φθονεῖς, ὥς λέγεις μὴ οὐ] συνίζησις γεγωνίσκειν] λέγειν

¹ Epicurus, *De divinatione* (Usener 261.16)

628 φθόνος οὐδείς] τοῦτο λέγειν ὀκνῶ] ἀναβάλλομαι θράξαι]
ταράξαι φρένας] τὸν νοῦν

Ἄπο τοῦ ταράξω γίνεται τὸ θράξω κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ
διὰ τὸ κακόφημον

629 προκήδου] φρόντιζε μᾶσσον] μᾶλλον, μείζον ἢ δεῖ ὥς] ὅτι
γλυκύ] ἐστὶ τοῦτο μαθεῖν

630 χρῆ] πρέπει

631 μήπω] μηδαμῶς λέγε μοῖραν] μερίδα ἡδονῆς] εὐφροσύνης
πόρε] πάρασχε, δός

632 ιστορήσωμεν] μάθωμεν, ἀκούσωμεν νόσον] † τὴν μανίαν ἢ τὴν
μεταβολὴν τῆς μορφῆς

633 τὰς πολυφθόρους τύχας] τὰς πολλῆς φθορᾶς καὶ δυστυχίας προ-
ξένους τύχας] τὰς δυστυχίας

634 ἄθλων] τῶν αὐτῆς πόνων σοῦ] παρὰ σοῦ

635 Ἰοῖ] ὦ ὑπουργῆσαι] ὑπηρετῆσαι, δοῦναι χάριν] ἣν αἰτοῦσιν

636 Ἄλλως τε πάντως: ἤγουν οὐ μόνον ὅτι δεῖ πείθεσθαι τοῖς κελεύουσι
λέγειν ἃ μὴ βάρος προσφέρει, ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον πάντως τρόπον δεῖ
δοῦναι ταῖςδε χάριν ἀδελφαῖς οὖσαις τοῦ σοῦ πατρός. τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ
αὐταὶ μὲν Νηρηίδες ἦσαν, ὃ δὲ πατήρ αὐτῆς Ἰναχος ποταμὸς Ἄργους, ὃν
Ἰκεανοῦ καὶ Τηθύος υἱὸν λέγουσιν εἶναι ἄλλως] κατὰ ἄλλον τρόπον
πάντως] ἀληθῶς κασιγνήταις] ἀδελφαῖς πατρός] ὑμῶν. | τοῦ Ἰκε-
ανοῦ

637 ἀποκλαῦσαι] συλλυπηθῆναι ἀποδύρασθαι] θρηνησαι τύχας]
τὰς σάς

638 Ante vers. γνωμικόν

Ἐνταῦθ' ὅποι: ἤγουν εἰς δὲ πρᾶγμα τοὺς συναλγῆσοντας ἔξει τις, εἰ δια-
τρίψει διηγούμενος τοῦτο, οὐκ εἰς κενὸν αὐτῷ ἡ διατριβὴ ἔσται

ἐνταῦθ' ἤγουν εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα οὔσεσθαι] κομίσεσθαι, λήψεσθαι

639 πρὸς τῶν κλυόντων] παρὰ τῶν ἀκούντων τριβὴν] διατριβήν,
ἀργίαν

640 ὅπως] πῶς χρῆ] πρέπει

641 σαφεῖ] ἀληθεῖ μύθῳ λόγῳ προσχρήσετε] χρήσετε

642 πεύσεσθε] μαθήσεσθε καὶ λέγουσ' οὐ μόνον πάσχουσα δηλονότι
ἀλλὰ καὶ λέγουσα

643 θεόσσυτον] τὸν θεόρμητον ἤγουν τὴν ἐκ τῆς Ἡρας ὀρμηθεῖσάν μοι
δυστυχίαν χεიმῶνα] τὸν διαφθορὰν] τήν. | τὴν μεταβολήν

644 ὄθεν] ἀφ' ἧς αἰτίας σχετλίῃ] τῇ ἀθλίᾳ προσέπατο] προσ-
ῆλθε

645 Ante vers. διήγησις ὄψεις] φαντασῖαι, ὄνειροι ἔννυχον] νυκτε-
ριναί πολεῦμεναι] ἐπερχόμεναι, περιπολούμεναι

646 ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς] † ἤγουν εἰς τοὺς θαλάμους ἐν οἷς ὡς
παρθένος διήγον παρηγόρου] παρέπειθον, ἡπάτων με

647 λείοισι] μαλακοῖς, θελκτικοῖς, κολακευτικοῖς μύθοις] λόγοις ὦ]
λέγουσαι δηλονότι μέγ'] μεγάλως εὐδαιμον] μακαρία

648 παρθενεῖς] ἤγουν παρθένος μένεις δαρὸν] ἐπιπολύ ἰξόν]
δυνατοῦ ὄντος σοι

649 ἰμέρου] ἰπιθυμίας τῆς σῆς βέλει] ἐν. | κέντρῳ

650 πρὸς] παρὰ τέθαλπται] ἐκκέκασται, τέτρωται συναίρεσθαι]
συνάψιν Κύπριν] ἤγουν συνάφειαν

Συναίρομαί σοι τοῦδε, καὶ συναίρομαί σοι τόδε, ὡς καὶ ἐνταῦθα

Ἐπειδήπερ τὸν ἔρωτα καὶ βέλη καὶ πῦρ φέρειν φασί, διὰ τοῦτο οὐκ εἴπε
τέτρωται πρὸς τὸ βέλει, ἀλλὰ τέθαλπται, παριστῶν ἐντεύθεν τὸ πῦρ τοῦ
θεοῦ

651 ὀλακτίσης] ἀπορρίψης, ἀτιμάσης λέχος] τὴν κοίτην

652 Ζηρός] τοῦ Διὸς Λέρνης] Λέρνη πηγὴ Ἄργους βαθύν]
ποιώδη

653 λειμῶνα] ἄλσος βουστάσεις] τὰς τῶν βοῶν μάνδρας πατρός]
τοῦ σοῦ

654 τὸ Διον] τὸ τοῦ Διὸς λωφήσῃ] παύσῃ

655 τοιοῖσδε] τοιούτοις εὐφρόνας] νύκτας ὀνείρασιν] φαντά-
σμασι

656 ξυνειχόμεν] ἐκρατούμην ἤγουν συνῆν δύστηνος] ἦ. | ἡ ἀθλία
ἔσπε] ἔως οὗ πατρὶ] τῷ ἐμῷ

657 ἔτλην] ἐτόλμησα γεγωνεῖν] εἰπεῖν νυκτίφει] τὰ ἐν τῇ νυκτὶ
φοιτῶντα καὶ ἐπερχόμενά μοι

658 ἐς τε Πυθῶ] εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος Δω-
δωνῆς] ἦν γὰρ ἐκεῖ δρῦς μαντευομένη

Πόλις Αἰτωλίας ἡ Δωδώνη, ἔνθα Διὸς ἱερὸν ἦν ἔχον δρῦν λαλοῦσαν καὶ
μαντευομένην

659 Θεοπρόπος οὐ μόνον ὁ μάντις ὁ τὰ τῶν θεῶν προπέμπων καὶ προφέρων
καὶ λέγων, ἀλλὰ καὶ ὁ πεμπόμενος δέχεσθαι παρὰ τῶν θεῶν χρησμούς· ὅν
καὶ θεωρὸν καλοῦσιν θεοπρόπους] θεωροὺς ἱαλλεν] ἔπεμπε ὡς] ἵνα

ὁδοῶντ'] πράττοντα δαίμοσι] τοῖς θεοῖς φίλα] προσφιλῇ

661 ἦκον] ἤρχοντο ἀναγγέλλοντες] μνηύοντες, λέγοντες αἰολο-
στόμους] ποικίλους

662 χρῆσμούς] μαντείας ἀσήμους] ἀσαφεῖς, ἀγνώστους

Τὸ ἀσήμους καὶ τὸ δυσκρίτως εἰρημένους ἐρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ αἰολο-
στόμους δυσκρίτως] δυσδιακρίτως

663 ἐναργῆς] φανερά βάξιν] ῥήσις, φήμη ἦλθεν] ἐκ τοῦ μαντείου
'Ἰνάχω] τῷ

664 σαφῶς] φανερώς ἐπισκῆπτουσα] παραινοῦσα, προστάττουσα
μυθουμένη] λέγουσα

665 δόμων] τῶν οἰκῶν αὐτοῦ πάτρας] τῆς πατρίδος ὠθεῖν] ἐκπέμ-
πειν

666 ἄφετον] ἀπολελυμένην, ἐλεύθερον ἀλᾶσθαι] πλανᾶσθαι, περι-
φέρεισθαι

667 πυρῶπὸν] πυρώδη, καυστικόν μολεῖν] ἐλθεῖν

668 ὅς] ὁ κεραυνὸς ἐξαῖστώσει] ἀφανίσει γένος] αὐτοῦ

669 τοιοῖσδε] τοιούτοις πεισθεῖς] καταπεισθεῖς Λοξίου] τοῦ
'Απόλλωνος

670 ἐξήλασεν] ἐξέβαλεν δωμάτων] τῶν οἰκῶν

671 ἄκων] † ἤγουν οὐχ ἐκὼν με ἐξέβαλεν ἀλλ' ὑπὸ τῆς τοῦ Διὸς ἀνάγ-
κης νιν] αὐτόν

672 χαλινὸς] ἡ ἐξουσία πρὸς βίαν] ἤγουν βιαίως πράσσειν]
ποιεῖν

673 μορφή] ἡ φρένες] αἰ. | ἐμοῦ διάστροφοι] διεστραμμένοι,
παρηλλαγμένοι

674 κεράστις] κερασφόρος ὀρᾶτ'] βλέπετε ὀξυστόμῳ] ὀξυντάτῳ

675 Ἐπειδὴ βοῦς ἡ Ἴω γέγονεν, εἰκότως τὸ μῦωπι καὶ χρισθείσα, ὅπερ
ἐστὶ κεντηθεῖσα, Αἰσχύλος τέθεικε· κέντροις γὰρ οἱ βόες πρὸς τὸ ὁδοιοπορεῖν
καὶ ἐργάζεσθαι νύττονται

μῦωπι] κέντρῳ τῷ τῆς μανίας χρισθεῖς'] κεντηθεῖσα, τρωθεῖσα
ἐμμανεῖ] μανικῶ σκιρτήματι] κινήματι

676 ἦσσαν] ὥρμων εὐποτον] ἡδύ, πότιμον Κερχχείας] Κερχχρεία
πηγῇ] Ἄργους

677 ἄκρην] † διὰ τὸ ἐν ὑψηλῷ τινι τόπῳ κεῖσθαι τὴν Λέρνην, ἄκρην
εἶπεν

678 ἄκρατος] † μὴ κεκραμένος ἀλλὰ λίαν ὀργίλος Ἄργος] οὕτως ὁ
κῶν ὠνομάζετο ὠμάρτει] ἡκολούθει μοι πυκνοῖς] πολλοῖς, συνεχέσιν

679 ὄσσοις] ὀφθαλμοῖς, οὓς διὰ παντὸς εἶχε τοῦ σώματος καταστίβους]
τὰς ὁδοὺς

680 ἀπροσδόκητος μόρος] ἀνέλπιστος μόρος, ὃν αὐτῷ Ἑρμῆς ἐπήγαγε
λίθῳ βαλὼν κελευσθεὶς ὑπὸ Διὸς

681 οἰστροπλήξ] ὑπὸ οἰστρου πληγείσα

682 θεία] τῇ τῆς Ἥρας γῆν] εἰς πρὸ γῆς] † πρὸ ἄλλης γῆς ἢ
ἀπὸ γῆς εἰς γῆν

ἡμέτερον † οὐ χρή γράφειν ἐνταῦθα γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ὥς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὔρηται, ἀλλὰ γῆν πρὸ γῆς. οὐ μόνον γὰρ ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων οὕτως εὔρηται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέτρον οὕτω μᾶλλον ἔχει ὁρθῶς. οὕτω δὲ λέγε· ἐλαύνομαι εἰς γῆν πρὸ γῆς· ἦγουν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τήνδε τὴν γῆν εἰς ἄλλην ὑπὸ τοῦ οἰστρου ἐλαύνομαι. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἡ πρὸ δοκεῖ κελῶσθαι, οἷον ἀπὸ γῆς εἰς γῆν· καὶ οἶμαι ὥς εὐρεθεῖη ἂν καὶ ἄλλοθί που τὸ τοιοῦτον. εἰ δέ τις τὸ “ τὰς δεσποσύνους σκηναὺς προλιποῦσαι” παρ’ Εὐριπίδῃ (Hec. 99) ἀντὶ τοῦ ἀπολιποῦσαι νοήσει, εὐρήσειεν ὥς ἔστιν ὅτε καὶ ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ἀπὸ τίθεται. καὶ τὸ “ προλείπω· λύεται δέ μου μέλη” παρ’ αὐτῷ (Hec. 438) τῆς αὐτῆς ἔχεται διανοίας. προλείπω γάρ φησιν ἀντὶ τοῦ ἀπολιμπάνω ἐμαντήν ἐξ ἀθυμίας· καὶ παραλύεται μου τὰ μέλη ἐλαύνομαι] διώκομαι

683 κλύεις] † ἦγουν ἤκουσας πραχθέντ’] ἃ ἐπράχθη ἐν ἐμοὶ ὑπὸ Διὸς καὶ Ἥρας ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς

684 σήμαινε] λέγε, δήλου ἐμοὶ οἰκτίσας] κατελεήσας

685 ξύνθαλπε] ἀπάτα, κολάκευε μύθοις] λόγοις Post vers. γνωμικόν

686 αἰσχιστον] αἰσχρόν, μισητόν συνθέτους] ψευδεῖς καὶ μὴ ὄντας ἀλλὰ πεπλάσμενους

687 Ante vers. στροφή κώλων ι

ἡμέτερον † ἔα ἔα· τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται, ὥς εἴρη<ται>, μονοστροφικά. ἔστι δὲ τῆς παρουσίας στροφῆς τὰ κῶλα ι.¹ τὸ α’ ἰωνικὸν ἀπ’ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διῷάμβου καὶ παίωνος δ’ ἀντὶ ἰωνικοῦ· εἰ δὲ βοῦλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ τρίτου ποδὸς χορείου. τὸ β’ β’ τροχαϊκὸν ἰθυφαλ[λ]ικόν. τὸ γ’ περίοδος καταληκτική, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὸ δ’ χοριαμβικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον. τὸ ε’ ἱαμβικὸν καθαρὸν ἐφθημιμερές. τὸ σ’ ὅμοιον δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ’ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἐπιτρίτου

¹ 687–695: colon ι = 687, 2 οὔποτ’ οὔποτ’ ἠῦχον, 3 ξένους μολεῖσθαι λόγους, 4 εἰς ἀκοὰν ἐμάν, 5 οὐδ’ ὥδε δυσθέατα, 6 δύσοιστα πῆματα, 7 λύματα δέματ’ ἀμφήκει, 8 κέντρφ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν, 9 = 694, 10 = 695.

πρώτου. τὸ ἡ' ἱαμβικὸν διμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ θ' περίοδος τελέεια, ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. τὸ ι' τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς

ἀπεχε] ἀφίστασο καὶ μὴ λέγε ἡμῖν τοιαῦτα φρικώδη

688 ἡῦχουν] ἐθάρρουν ξένους] παραδόξους, ἀτόπους

689 μολεῖσθαι] μολεῖν, ἐλθεῖν

690 ὦδε] οὕτως δυσθέατα] κακὰ εἰς τὸ θεαθῆναι δύσοιστα] δυσυπομόνητα, δύσκολα εἰς τὸ παραδέξασθαι

"Οτι τὸ μὲν δυσθέατα εἶρηκε διὰ τὴν τῆς μορφῆς ἀλλοίωσιν· τὸ δὲ δύσοιστα, διὰ τὰ παρὰ τῆς Ἑρας αὐτῇ γεγρονότα

691 πῆματα] ἤγουν τιμωρίας, βλάβας λύματα] ἤγουν λύμας, βλάβας δείματ'] φοβήματα

692 ἀμφήκει] διστόμῳ ψύχειν] ψυχραίνειν, νεκροῦν, πλήττειν

694 ἰὼ] ὦ ἰὼ] ὦ

695 πέφρικ'] φοβοῦμαι καὶ καταπλήττομαι πρᾶξιν] τὴν δυστυχίαν, τὸ πάθος

ἡμέτερα † πρᾶξις οὐ μόνον ἡ ἐνέργεια ἀλλὰ καὶ τὸ πάθος, ὡς ἐνταῦθα· φησὶ γὰρ πρᾶξιν Ἰοῦς, ἤγουν τὸ πάθος τὸ γεγονὸς αὐτῇ. πράττω γὰρ οὐ μόνον τὸ ἐνεργῶ ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ καὶ ἔτι τὸ πάσχω. ὅθεν καὶ κακῶς πράττειν τὸν δεῖνά φαμεν ἀντὶ τοῦ πάσχειν· καὶ δυσπραγεῖ τις ἀντὶ τοῦ κακῶς πράττει ἤγουν πάσχει

696 † πρό γε στενάζεις· αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ῥπ', ὧν τελευταῖος "εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς" (876). μετὰ δὲ τὸν μς' (741), κῶλον ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς

πρό] ἤγουν πρό τοῦ τὰ πάντα ἀκοῦσαι πλέα] πεπληρωμένη

697 ἐπίσχε] καρτέρησον προσμάθοις] σὺν τοῖς προλαβοῦσι

698 ἐκδίδασκε] ἤγουν τελείως δίδασκε

699 ἄλγος] ὃ μέλλουσι παθεῖν προυξεπίστασθαι] προγινώσκειν τορῶς] ἀληθῶς, ἀκριβῶς

700 τὴν πρίν] τὴν προτέραν χρεῖαν] ἣν ἐχρῆζετε ἡνύσασθ'] ἐπληρώσατε ἤγουν ἡκούσατε ἐμοῦ πάρα] ἐκίνησα γὰρ αὐτὴν διηγῆσασθαι>

701 κούφως] <ἐλαφρῶς>, εὐκόλως

702 τὸν ἀμφ' εἰαυτῆς] † τὸν περὶ αὐτῆς ἄθλον] † τὸν μόχθον, ὃν ὡς ἀθλητῆς τις ὑφίσταται.

703 χρη] ἀπόκειται

- 704 τλήναι] ὑπομῖναι πρὸς] παρὰ τῆς νεανίδα] ἦτοι τὴν Ἰώ
 705 σύ τ'] <ἀπο>στροφὴ τὸ σχῆμα Ἰνάχειον σπέρμα] † ἦτοι τοῦ
 Ἰνάχου θύγατερ
 706 θυμῷ] † ἐν τῇ σῇ ψυχῇ τέρματ'] τὰ τέλη τῆς ὁδοιπορίας καὶ
 τῆς πλάνης
 707 ἐνθὲνδ'] † ἀπὸ τοῦ Καυκάσου ἀντολὰς] † ἀνατολὰς
 708 στείχ'] πορεύου ἀνηρότους γυίας] ἤγουν τὰ ὄρη ἃ οὐ δυνατόν
 ἐστὶν ἀροῦσθαι διὰ τὸ πετρῶδες
 709 ἀφίξῃ] ἔλθῃς νομάδας] τὰ γὰρ παρατυχόντα ἐσθίουσι δίκην τῶν
 νεομένων κτηνῶν
 † νομάδας φησὶ τοὺς Σκύθας ὅτι τοιοῦτον ζῶσι καὶ οὗτοι βίον οἷον οἱ
 νομέεις τῶν ζώων, νῦν μὲν ἐνθάδε, νῦν δ' ἐκείσε μεταναστεύοντες. ἐπ' ἀμαξίων
 γὰρ ἔχοντες πλεκτὰς στέγας ἐν θέρει μὲν πρὸς τὸ βόρειον ἐν δὲ χειμῶνι πρὸς
 τὸ νότιον μεταβαίνουνσι μέρος
 710 πεδάρσιοι] μετέωροι τῆς γῆς ναίουσ'] οἰκοῦσιν εὐκύκλοις]
 εὐτρόχοις ὄχοις] ἄρμασιν
 711 ἐκῆβόλοις] μακρὰν βάλλουσι ἐξηρημένοι] ἐκκρεμεῖς ὄντες ἤγουν
 ὠπλισμένοι
 Ἐξηρημένοι. ἤγουν τόξα μεταχειριζόμενοι καὶ οἷον ἐν ἐκείνοις κρεμώ-
 μενοι καὶ τοὺς πολέμους διὰ τούτων ποιοῦντες
 712 οἷς] <τοῖς Σκ>ύθαις μὴ] θέλε πελάζειν] † πλησιάζειν
 ἀλιστόνοις] ὑπὸ τῆς θαλάττης τυπτομέναις
 Ἀλιστόνοις ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ἦτοι τῆς θαλάσσης τυπτομέναις καὶ ἡχοῦ-
 σαις καὶ οἷόν τινα στεναγμὸν ἀποτελούσαις ὡς παραθαλασσίαις
 713 κρίμπουσα] πλησιάζουσα ῥαχίαισιν] κρημνῶδεσι καὶ ὀρινοῖς
 τόποις ἐκπερᾶν] διέρχεσθαι θέλε χθόνα] τὴν γῆν
 714 λαιᾶς δὲ χειρὸς] ἤγουν ἐπὶ τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι σιδηροτέκτο-
 νες] οἱ τὸν σίδηρον κατασκευάζοντες
 715 φυλάξασθαι] ἤγουν ἐκφυγεῖν
 716 ἀνήμεροι] ἄγριοι πρόσπλαστοι] πλησιαζόμενοι ἀλλ' ἀπλη-
 σίαστοι
 717 ἤξεις] ἔλθῃς ὑβριστὴν ποταμὸν] εἰς. | † τὸν ἀτιμάζοντα τὰ
 πλησιάζοντα αὐτῷ, ἤγουν τὸν Ἄραξιν
 Ὑβριστὴν ὀνομάζει τὸν Ἄραξιν διὰ τὸ ἐξάγεσθαι τῶν ὄρων καὶ κατα-
 κλύζειν ἀτάκτῳ φορᾷ καὶ διαφθείρειν τὰ προστυχόντα, καὶ ἀραγμούς τινας
 καὶ πλῆξεις ἐν ταῖς ὄχθαις ἐργάζεσθαι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀληθῶς

ἔσχεν "Αραξις κληθείς· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἀράσσω τὸ πλήττω γίνεται. τῷ γὰρ
ὀνόματι τοῦτω καὶ ἡ πρᾶξις ἐστὶ συνᾶδουσα

οὐ ψευδώνυμον] τὸν οὐ ψευδῶς οὕτω κληθέντα

718 οὐ γὰρ εὐβατος] ἀλλὰ δύσβατος περᾶν] ὥστε. | αὐτόν

719 αὐτὸν Καύκασον] ἤγουν πρὸς ἕτερον μέρος τοῦ Καυκάσου μόλης]
ἔλθῃς

720 ποταμός] οὗτος δηλονότι ὁ "Αραξις ἐκφυσᾷ] ἐξάγει, ἐκρέει
μένος] τὴν ὁρμὴν τοῦ ρεύματος

721 κροτάφων] τῶν κορυφῶν τοῦ Καυκάσου ἀστρογείτονας] τὰς
ὑψηλὰς τὰς μέχρι τῶν ἄστρων διηκούσας

722 κορυφὰς] τοῦ Καυκάσου ὑπερβάλλουσας] ὑπερβάσαν, διελθοῦ-
σαν μεσημβρινήν] † ἤγουν πρὸς νότιον ὁδεύειν· οὕτω γὰρ τὰ πρὸς νότιον
ὀνομάζουσι μέρη

723 βῆναι] πορευθῆναι κέλευθον] † ὁδόν

724 ἤξεις] ἔλθῃς στυγάνορ'] τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα αἰ] αἱ
'Αμαζόνες Θεμίσκυραν] πόλιν Σκυθίας ποτὲ] μετὰ χρόνους πολλοὺς

725 κατοικιοῦσιν] μέλλουσι κατοικήσειν ἀμφι] περὶ τὸν ἵνα] ὅπου

726 τραχεῖα] σκληρὰ πόντου] τοῦ Εὐξείνου

Ἡ Σαλμυδησσία ἐστὶ βραχία ἀκρωτηριώδης ἐοικυῖα ὄνῳ γνάθῳ. καλεῖται
δὲ οὕτως ἀπὸ τινος Σαλμυδησοῦ ποταμοῦ ἐνταῦθα εἰσρέοντος εἰς τὴν θάλασ-
σαν γνάθος] στόμα ἢ ἀκρωτήριον

727 ἐχθρόξενοι ναῦταισι] ἐνταῦθα γὰρ πλείστα ναυάγια γίνεται ἐνῶν
μητρὶνὰ νεῶν] τροπικόν· τὸ γὰρ μητρὶνὰ ἐπὶ μόνων γυναικῶν λέγεται

728 αὐται] αἱ 'Αμαζόνες μάλ'] λίαν ἀσμένως] φιλήσουσι γὰρ ὡς
γυναῖκα

729 Τὸ ἰσθμὸν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πορθμὸν νόει. ἰσθμὸς γὰρ ἡ μέσον δύο
θαλασσῶν γῆ, πορθμὸς δὲ ἡ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα, οἷος ἦν ὁ Κιμμερικὸς
Βόσπορος

ἡμέτερον † ἰσθμὸν ἐμοὶ δοκεῖ λέγειν, οὐ τὸν στενὸν τῆς Μαιώτιδος λίμνης
αἰλόν, τὸν κατερχόμενον μέχρις Εὐξείνου πόντου, ὃν Κιμμερικὸν ὀνομάζουσι
Βόσπορον· πορθμὸς γὰρ τοῦτο καλεῖται, καὶ ὅσοι τῷδ' εἰσὶ παραπλήσιοι,
ὁποῖός ἐστι καὶ ὁ Σικελικὸς πορθμὸς· ἀλλὰ τὴν μέσον Εὐξείνου πόντου καὶ
τῆς Μαιώτιδος γῆν, ὡς μέσον δύο θαλασσῶν οὔσαν. τοῦτο δὲ καλεῖται
ἰσθμὸς, ὁποῖός ἐστι καὶ ὁ τῆς Πελοπο<ν>νήσου ἰσθμὸς. ὃ τι δὲ ἐστὶ, δηλοῖ
διὰ τῶν ἐξῆς. Λιποῦσαν γὰρ φησι τὸν ἰσθμὸν τὸν Κιμ<μ>ερικόν, χρῆ σε
περᾶν τὸν αἰλῶνα τὸν Μαι<ώτιδος> στενόν, ὅ<σ>περ ἀπὸ σοῦ ὀνομασθή-
σεται Βόσπορος

- ἰσθμόν] † τὴν μέσον Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης λέγει γῆν
 στενοπόρους] ἤγουν στεναῖς λίμνης] τῆς Μαιώτιδος
 730 Κιμμερικόν] ἐνταῦθα γὰρ οἰκοῦσιν οἱ Κιμμέριοι θρασυσπλάγχ-
 νως] θαρσαλέως
 731 αὐλῶν] τὸν στενὸν αὐλὸν τῆς Μαιώτιδος
 732 θνητοῖς] τοῖς ἀνθρώποις εἰσαεῖ] διηνεκῶς μέγας] † ἤγουν
 πολὺς
 733 πορείας] τῆς ὁδοῦ Βόσπορος] † ἦτοι βοὸς πόρος ἐπώνυμος]
 σοῦ, τῆς βοός
 734 κεκλήσεται] ὀνομασθήσεται οὗτος ὁ ἰσθμός Εὐρώπης πέδον]
 † ἤγουν τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης
 735 ἥπειρον] τὴν γῆν 'Ασιάδ' τὴν τῆς ἀνατολῆς ὑμῖν] πρὸς τὸν
 χορὸν ὁ λόγος
 736 ὁ] ὁ Ζεὺς τύραννος] ὁ βασιλεὺς ὁμῶς] ὁμοίως
 737 βίαιος] ἀπηνῆς θνητῇ] οὕση θεὸς] ὦν
 738 μιγῆναι] γαμικῶς ἐνωθῆναι ἐπέρριψε] ἐπέφερε
 739 ἔκυρσας] ἐπέτυχες κόρη] 'Ιοῖ
 740 μνηστήρος] ἤγουν νυμφίου
 741 ἐπῶν] λόγων προοιμίους] ἐν
 Μηδ' ἐπῶν προοιμίους· τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν οὓς μέλλεις ἀκοῦσαι λόγους,
 ὡς οὐδὲ προοίμια ἐκείνων εἶναι οὓς ἀκήκοας
 743 αὖ] δὴ ἡ πάλιν κέκραγας] βοᾶς ἀναμυχθίζῃ] ποιὰ φωνή· ἤγουν
 ἀναμυκῆ· που] ἴσως
 744 δράσεις] πράξεις πυνθάνῃ] μαθάνῃς
 745 ἦ] ὄντως, ἄρα τῇδε] ταύτῃ πημάτων] ὧν πάσχει κακῶν
 ἐρεῖς] λέξεις
 746 δυσχείμερόν γε] † οὐκ ἐρῶ αὐτῇ τί λοιπὸν ἤγουν ἔν τι πάθος·
 ἀλλὰ πέλαγος] ἤγουν πληθὸς ἀτηρᾶς δύης] σκληρᾶς καὶ ἀφορητοῦ
 δυστυχίας
 747 ἔμοι] ὑπάρχει ἐν τάχει] † ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ταχέως
 748 στύφλου] σκληρᾶς, τραχείας
 749 ὅπως] ἵνα πέδῳ] ἐν τῇ πεδινῇ γῇ σκήψασα] δίκην σκηπτοῦ
 πεσοῦσα τῶν πάντων πόνων] ὧν ἔχω καὶ μέλλω παθεῖν
 750 ἀπηλλάγην] † ἡλευθερώθην εἰσάπαξ] † ἤγουν μίαν θανεῖν]
 τινὰ ἡ ἐμέ
 751 ἀπάσας] † ἃς μέλλει τις ζῆν πάσχειν κακῶς] † ἤγουν πόνους
 καὶ θλίψεις ὑφίστασθαι

752 ἦ] ὄντως δυσπετῶς] δυσκόλως τοὺς ἐμούς ἄθλους] ἦγουν τὰς
ἐμὰς δυστυχίας ἄς, ὥσπερ τινὰ ἀγῶνα, ὑφίσταμαι ἄθλους] πόνους

753 ὅτῳ] ᾧτινι, ἐμοὶ πεπρωμένον] μεμοιρασμένον· θεὸς γὰρ εἰμι

754 Αὕτη γὰρ: ἦγουν τὸ ἀποθανεῖν. ἀπέδωκε δὲ τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ
ἀπαλλαγῇ. καὶ ἔστι τοιοῦτον ὥσπερ τὸ “ξύλινον μόρον εὐρόντες, ἦν
παγίδα καλέουσιν” (Batrachom. 115–117)

αὕτῃ] ἦγουν τὸ ἀποθανεῖν πημάτων] τῶν μόχθων, τῶν πόνων
ἀπαλλαγῇ] ἐλευθερία

755 τέρμα] τέλος προκείμενον] ἦγουν φανερόν

756 μόχθων] πόνων ἐκπέση τυραννίδος] βιαίως ἐκβληθήσεται τῆς
βασιλείας

757 ἦ] ὄντως ποτ’] τοῦτο τὸ ποτέ πρὸς τὸ ἐκπεσεῖν σύναπτε Δία]
τὸν

758 ἦδοι’] εὐφρανθείης οἶμαι] ὑπολαμβάνω συμφοράν] τοῦ Διὸς

759 οὐκ ἂν] ἠδοίμην ἐγώ

760 ὡς τοίνυν ὄντων] † ὡς βεβαίως ὄντων καὶ οὐκ ἀμφιβόλως τῶνδε]
ὦν ὁ Ζεὺς πείσεται, λέγω τοῦ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν

ἡμέτερον † τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα γράφε· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον
ὀρθῶς. δέον δὲ εἰπεῖν ὡς γενησομένων τῶνδε, ὄντων εἶπεν, ὡς βεβαίων καὶ
ἀμετατρέπτων ὄντων καὶ οὐκ ἀμφιβόλων. ὃν γὰρ κυρίως λέγουσι τὸ αἰεὶ
ὡσαύτως ἔχον καὶ <μὴ μεταβαλλόμενον>

761 πρὸς τοῦ] παρὰ τίνος τύραννα σκῆπτρα] τὰ βασιλικά ἦγουν τὴν
βασιλείαν συληθήσεται] μετὰ δόλου ἀφαιρεθήσεται

Παρὰ τίνος, φησίν, ἀφαιρεθήσεται τὰ σκῆπτρα τύραννα, τουτέστι τυραν-
νικῶς· οὕτω γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν. νῦν δὲ πρὸς τὸ σκῆπτρα τὴν σύνταξιν
ἀπέδωκεν. ἢ τὰ τύραννα σκῆπτρα ἀντὶ τοῦ τὰ βασιλικά

762 Τινὲς λέγουσι τὸ πρὸς, οὐ πρὸς τὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ βουλευμάτων,
οὕτως, αὐτὸς πρὸς τῶν βουλευμάτων αὐτοῦ τῶν κενοφρόνων· σὺ δὲ πρὸς τὸ
αὐτοῦ σύναπτε, ἢν’ ἢ τὸ κενοφρόνων βουλευμάτων ἐρμηνεία τοῦ πρὸς αὐτοῦ

πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ] αὐτὸς παρ’ αὐτοῦ βουλευμάτων] ἔνεκα

763 ποίῳ] ἐν σήμῳ] δῆλωσον βλάβῃ] ἐμοὶ τε καὶ σοὶ

764 γαμῆ] γαμήσει ἦγουν μεταχειρίζεται γαμήσαι ᾧ] ἐν ᾧ
ἀσχαλᾷ] λυπηθήσεται

765 θέορτον ἢ βρότειον] ἐκ θεοῦ ὀρμώμενον ἦτοι θεϊᾶς (θεῖον?) ἢ βροτοῦ
γυναικὸς ῥητόν] ἄξιον λεχθῆναι φράσον] εἰπέ

766 τί] ἔρωτᾷς ὄντιν’] ποῖον ῥητόν] ἄξιον λεχθῆναι αὐδοῖσθαι]
λέγεσθαι

767 ἦ] ἄρα πρὸς] παρὰ δάμαρτος] τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐξανίσταται] ἐκβληθήσεται θρόνων] ἡγουν τῆς βασιλείας

Εἰκότως εἶπε τὸ ἐξανίσταται· ἐπεὶδὴ γὰρ θρόνων εἴρηκεν, ἐν δὲ τοῖς θρόνοις καθήμεθα, διὰ τοῦτο ἐξανίσταται εἶπεν ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσεται

768 ἦ τέξεται γε] ναὶ πρὸς ἐκείνης τῆς δάμαρτος ἥτις γεννήσει φέρτερον] κρείττονα πατρός] τοῦ. | αὐτοῦ

769 ἀποστροφῇ] ἀποφυγῇ τύχης] τῆς δυστυχίας

770 οὐ δῆτα] οὐδαμῶς πλὴν] εἰ μὴ

ἡμέτερον † μὴ γράφε ἐνταῦθα πρὶν ἂν, οὐ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ, ἀλλὰ πλὴν ἂν ἡγουν εἰ μὴ ἐγὼ ἐκ δεσμῶν λυθῶ· οὕτω γὰρ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων εὔρηται, καὶ πρὸς τὸ μέτρον ἔχει ὁρθῶς

771 ἄκοντος] μὴ βουλομένου Διός] τοῦ

772 τιν'] τὸν λύσοντα ἐγγόνων] ἀπογόνων χρεών] ἡγουν ἀποκείμενόν ἐστιν εἶναι αὐτὸν τινὰ τῶν σῶν ἐγγόνων

773 ἦ] ὄντως ἀπαλλάξει] ἐλευθερώσει κακῶν] τῶν

774 γένναν] κατὰ τὴν γενεάν πρὸς] σὺν

Ἄπ' Ἰοῦς Ἐπαφος· οὐ Λιβύη· ἦς Βῆλος· οὐ Δαναός· οὐ Ὑπερμνήστρα, ἢ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον Λιγγέα· ἦς Ἄβας· οὐ Προῖτος· οὐ Ἀκρίσιος· οὐ Δανάη· ἦς Περσεύς· οὐ Ἥλεκτρυνών· οὐ Ἀλκμήνη· ἦς Ἡρακλῆς· ὁ<μου> πάντες ἄνευ Ἰοῦς εἰσι δεκατρεῖς

775 εὐξήμεβτος sic] εὐγνωστος, εὐκατάληπτος, εὐνόητος χρησμωνδία] ἡ μαντεία

776 καὶ μηδὲ] ἡγουν ἐπεὶ ἂ λέγω οὐ γινώσκεις πόνους] † τοὺς μόχθους οὓς πληθ<υνεῖς?>

777 προτείνων] † ἡγουν προυποσχόμενος εἰπεῖν ἂ παθεῖν μέλλω ἀποστέρει] τοῦτον

778 θατέρῳ] τῷ ἐτέρῳ ἡγουν τῷ ἐνὶ δωρήσομαι] δεξιώσομαι

ἡμέτερα † τὸ μὲν δωροῦμαι τὸ δεξιῶμαι, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ἔχει τὴν ἀπόδοσιν τῆς συντάξεως, ὥς κἀνταῦθα καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· “Ἐλένη σ' ἀδελφῇ ταῖσδε δωρεῖται χροαῖς” (Ores. 117). τὸ δωροῦμαι δὲ τὸ ἀποχαρίζομαι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν. φησὶ γὰρ οὗτος “μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς” (253). γράφεται δὲ καὶ ἀμφότερα παθητικῶς

779 ποιοῖν] λόγουν αἵρεσιν] ἐκλογὴν, πρόκρισιν

780 ἐλοῦ] πρόκρινε

781 φράσω] λέξω σαφηνῶς] σαφῶς, φανερῶς

782 † ὄρα τὴν οἰκονομίαν ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ· ἵνα γὰρ καὶ ἀμφοτέρους εἴποι τοὺς λόγους, προβάλλει τὸν χορὸν αἰτήσασθαι τοῦδε χάριν εἰπεῖν τὸν ἕτερον· καὶ φησί, τὴν μὲν λοιπὴν αὐτῆς πλάνην εἰπέ, τῇδε χαριζόμενος, τὸν δὲ γε λύσοντά σε χάριν ἐμὴν. ἵνα δὲ τοῦτον πρόθυμον εἰς τοῦτο ποιήσῃ, τοῦτο γὰρ, φησί, ποθῶ τούτων] τῶν χαρίτων τὴν μὲν] ἤγουν τὴν λοιπὴν αὐτῆς πλάνην τῇδε] τῇ 'Ιοῖ τήνδ'] ἤγουν τὸν λύσοντά σε

783 θέσθαι] ποιῆσαι ἀτιμάσης] ἀπορρίψης καὶ οὐκ ἐθελήσης εἰπεῖν λόγους] τοὺς αὐτῆς ἢ τοὺς ἐμούς

784 τῇδε] τῇ 'Ιοῖ γέγωνε] εἰπέ

785 λύσοντα] σὲ τῶν δεσμῶν ποθῶ] ἀγαπῶ

786 ἐναντιώσομαι] ὑμῖν

787 μὴ οὐ] συνίζησις γεγωνεῖν] εἰπεῖν προσχρήσετε] σὺν τοῖς ἄλλοις

788 'Ιοῖ] ὦ πολύδονον] πολυτάραχον, πολύστροφον φράσω] λέξω

789 ἐγγράφου] ἐγχαράττε, ἐντύπου μνήμοσιν] μνημονευτικαῖς δέλτοις] βίβλοις

† καὶ Πίνδαρος “ ποτὶ φρένας ἐμὰς γέγραπται ” (Ol. 10.3)

790 ῥέιθρον] ἦτοι τὸν Τάναϊν ἠπείρων] 'Ασίας καὶ Εὐρώπης ὄρον] ὁρ<ισμὸν>

“Ορον: ὁ Τάναϊς ὄρος ἐστὶ τῶν δύο <ἠπείρων> 'Ασίας καὶ Εὐρώπης, ὡς ὁ περι<ηγ>ητὴς μαρτυρεῖ, λέγων· “ Εὐρώπην δ' 'Ασίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὀρίζει” (Dionysius, *Orbis descript.* 14). ὁ δὲ γε Νεῖλος 'Ασίαν καὶ Λιβύην ὀρίζει.

791 ἡμέτερον † οὐ χρὴ γράφειν ἐνταῦθα φλογώπας ἀντολάς, ἀλλὰ φλογώπας, ἵνα οἰκείως ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον· φλογώπες γὰρ εἰεν ἀνατολαὶ αἱ φλογερούς οἶον ἔχουσαι ὥπας, διὰ τὸ φωτεινὸν καὶ φλογῶδες τοῦ ἡλίου. ἀπὸ τοῦ φλογώπες οὖν καὶ φλογώπας χρὴ γράφειν ὡς εἴρηται. οὕτω γὰρ ἔσται τὸ πᾶς βραχὺ καὶ οἰκείον τῷ μέτρῳ φλογώπας] καυστικὰς ἡλιοστιβεῖς] ἔνθα ὁ ἥλιος στίβει καὶ διατρίβει

792 πόντον] ἤγουν τὸν Βόσπορον φλοῖσβον] ἤγουν τὸν ἠχητικόν ἔστ' ἂν] ἕως ἂν ἐξίκῃ] ἔλθῃς

793 Γοργόνεια] ἤγουν τὰ τῶν Γοργόνων Κισθίνης] πόλις Αἰθιοπίας αὕτη ἵνα] ὅπου

Κισθίνῃ πόλις Αἰθιοπίας: περὶ αὐτὴν δὲ εἰσι τὰ Γοργόνεια πεδία, ἐν οἷς κατοικοῦσι Δινῶ Πεφριδῶ καὶ Ἐννῶ, αἱ τοῦ Φόρκυνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Γῆς, ὃς μίγξει τῇ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ Κητοῖ ταύτας ἀπέτεκε. κατῴκουν δὲ ὑπὸ γῆν, καὶ οὔτε ἡλίῳ οὔτε σελήνῃ ἦσαν θεαταί, κυκνόμορφοι δὲ ἦσαν διὰ

τὴν λευκότητα, ἣ διὰ τὸ τραχήλους ἔχειν μακροῦς, ἣ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος κύκνου

794 αἱ Φορκίδες] αἱ τοῦ Φόρκυνος θυγατέρες ναίουσι] οἰκοῦσιν
δήναιαι] πολυχρόνιοι ἦγουν αἱ γηραιαὶ ἢ αἱ ἀθάνατοι

795 κυκνόμορφοι] διὰ τὴν λευκότητα κοινὸν κτέ] ἐτέρα γὰρ παρ'
ἐτέρας ἐλάμβανεν ὅτε ἤθελε βλέπειν κεκτημέναι] ἔχουσαι

796 μονόδοντες] ἦγουν ἀνὰ ἓνα ὀδόντα ἔχουσαι οὐθ' ἥλιος] διὰ τὸ ὑπὸ
γῆν κατοικεῖν προσδέρκεται] προσβλέπει

797 ἀκτίσιν] ἐν ταῖς ἡ νύκτερος] ἡ ἐν νυκτὶ φαίνουσα μήνη] ἡ
σελήνη

798 πέλας] τὸ πέλας πρὸς τὸ τῶνδε σύναπτε οὐ πρὸς τὸ ἀδελφαί κατά-
πτεροι] πτερωταὶ διόλου

799 δρακοντόμαλλοι] ἀντὶ γὰρ πλοκάμων ὄφεις ἔχουσιν ἐξαπτομένους
τῆς κεφαλῆς Γοργόνες] Σθενὼ Εὐρύαλεια Μέδουσα. βροτοστυγεῖς]
αἱ τοῖς βροτοῖς στυγούμεναι

Βροτοστυγεῖς: αἱ τοῖς βροτοῖς στυγούμεναι καὶ μισούμεναι διὰ τὸ φοβερὸν
αὐτῶν· εἶχον γὰρ καὶ αὐταί, ὡς φασίν, ὀφθαλμὸν ἓνα, συνὼν μεγάλων ὀδόν-
τας, καὶ χεῖρας χαλκᾶς

800 θνητὸς] ἀνθρώπος εἰσιδὼν] † ιδὼν ἔξει πνοᾶς] ἀπολιθοῦται
γὰρ αὐτίκα

801 Τοιοῦτο μέν σοι: ἐνταῦθα τὸ ὅταν ἀποδίδονται, καὶ οὐχ ὡς φασὶν τινες
ὀπισθεν, λέγοντες οὕτως· ἦν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν, τό τε
ὅταν περάσῃς τὸν τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης διορισμὸν Τάναϊν. εἰπὼν γὰρ
ὅταν περάσῃς τὸν Τάναϊν, ἔστ' ἂν εἰς τὰς Φόρκυνος θυγατέρας καὶ εἰς τὰς
Γοργόνας ἀφίξῃ, ἐπιφέρει τοῦτο· τοιοῦτο μέν σοι φρούριον λέγω, τουτέστιν
ἃς ἄνωθεν εἶπον Γοργόνας καὶ Φορκίδας δεῖ σε φυλάττεσθαι ἵνα μὴ τὸ ζῆν
ἀπολέσῃς. δόξει δέ τισι τουτὶ δυσχερές, πλὴν οὐ τοῖς ἄριστα μεταχειριζο-
μένοις τοὺς λόγους τοιοῦτο μέν σοι] ταῦτά σοι λέγω φυλάξασθαι τοῦτο]
ἦγουν τὰς Φορκίδας καὶ Γοργόνας φρούριον] ἦγουν φύλαγμα

802 † ἄλλην δ' ἄκουσον: διὰ τὸ διηγείσθαι αὐτῇ ἃ μέλλει ἰδεῖν δυσχερῇ,
ἄκουσον, εἶπε, θεωρίαν καὶ οὐκ ἰδέ. τὴν γὰρ θεωρίαν ὀφθαλμοῖς βλέπομεν,
ἀκούομεν δὲ διηγουμένων ἐτέρων ἃ ἴσως ἰδεῖν μέλλομεν

ἄλλην δ' ἄκουσον] † ἦγουν ἄκουσον περὶ ἧς μέλλεις ἰδεῖν θεωρίαν δυ-
σχερῇ] † δύσκολον καὶ ἀφόρητον

803 ὀξυστόμους] ὀξύς (sic) ἔχοντας ὀδόντας Ζηνὸς] τοῦ Διὸς ἀκρα-
γεῖς] καταπολὺ κράζοντας, πολυφώνους

804 φύλαξαι] † μὴ τι κακὸν πάθῃς ὑπ' αὐτῶν μουνῶπα] τὸν μονό-
φθαλμον στρατὸν] τοὺς κυνοκεφάλους ἔοικε λέγειν

805 ἀριμασπὸν] † ἦγουν τὸν μέγαν ἔχοντα ὀφθαλμόν· τοιοῦτους γὰρ λέγουσι τοὺς κυνοκεφάλους εἶναι

Ἀριμασποὶ καλοῦνται <διὰ> τὸ ἓνα ὀφθαλμόν ἔχειν. <ἀρι γὰρ κατὰ γλ>ῶσσαν τὸ ἓν, καὶ μασπὸς <ὁ ὀφθαλ>μός, καὶ αὐτὸ κατὰ γλῶ<σσαν Αἶγυ>πτίαν δοκεῖ . . .

<†?> ἀριμασπὸν ἐμοὶ δοκεῖ λέγειν, οὐ τὸν μονόφθαλμον, ὥς τινες λέγουσιν, ἀλλὰ τὸν <μέγαν> ἔχοντα ὀφθαλμόν, ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτακτικοῦ καὶ τοῦ μασπὸς ὁ ὀφθαλμός. <εἰπὼν δέ> μονῶπα στρατὸν ἐπήγαγε καὶ ἀριμασπὸν, δεικνὺς μέγαν εἶναι τὸν ἓνα αὐτῶν ὀφθαλμόν καὶ ἱκανὸν βλέπειν. τοιοῦτους δέ . . . οὓς ἱστοροῦσι κυνοκεφάλους, ἐν τῷ μετώπῳ ἓνα μέγαν ὀφθαλμόν ἔχοντας καὶ δίκην κυνὸς ὀξὺ στόμα

ἰππόβαμον] ἰππικόν χρυσόρρυτον] τὸ χρυσὸν ῥέον

806 ἀμφί] περὶ πόρον] περὶ τὸν. | λέγω

Πλούτωνος πόρον· φασὶν ὡς ἀπὸ τοῦ πολλὸν ἐν τούτῳ χρυσὸν εὐρίσκεσθαι, τοῦτο τὸ ὄνομα ἔσχηκεν. ἕτεροι δὲ τὸν Πλούτωνα οὐκ ὀνομά φασι ποταμοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ τὸν Νεῖλον αὐτόν, ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλούτων καὶ χρυσορρόας καλεῖται. σὺ δὲ μὴ οὕτω νόει· κάτω γὰρ περὶ τοῦ Νείλου διεξέρχεται

807 πέλαζε] πλησίαζε τηλουρόν] εἰς. | μακράν γῆν] ἦγουν τὴν Αἰθιοπίαν

808 ἥξεις] ἔλθης κελαινὸν] τὸ μέλαν φύλον] γένος πρὸς] ἐν ταῖς

809 ναίουσι] οἰκοῦσι πηγαῖς] ἀρχαῖς ἔνθα] ὅπου ἐστί Αἰθιοψ] ὁ Γάγγης

810 ἔρφ'] ἔρπε, διέρχου ἐξίκη] ἔλθης

811 καταβασμόν] ὅρος διορίζον Ἀσίαν καὶ Λιβύην. | εἰς τὸν

Ἀπὸ τίνος βοτάνης βύβλου καλουμένης καὶ φυομένης ἐν τοῖς ὄρεσι τούτοις, Βύβλινα τὰ ὄρη ὠνόμασεν

812 ἦσι] πέμπει σεπτὸν] σεβάσμιον διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον εὐποτον] ἥδὺ εἰς τὸ πίνειν αὐτὸ ῥέος] ῥεῦμα

813 οὗτος] ὁ Νεῖλος ὁδώσει] ὁδοποιήσει, ὁδηγήσει χθόνα] τὴν Αἴγυπτον

Τρίγωνον χθόνα τὴν Αἴγυπτον λέγει· τοιοῦτον γὰρ ἔχει σχῆμα· ἦν καὶ Δέλτα καλοῦσι διὰ τὸ εἰκέναι τῷ δέλτα στοιχείῳ. ταύτην εἰς τρία διεμήρισαν Αἰγύπτιοι <ἴ>ν' ἐπίσης ὁ Νεῖλος ταύτην ἀρδεύη

814 Νειλῶτιν] τὴν ὑπὸ Νείλου ἀρδευομένην οὖ] ὅπου μακράν] διὰ τὸ ἀπ' Ἀργούς μετοικῆσαι αὐτήν, μακράν εἶπεν

815 Ἰοῦ] ὦ πέπρωται] † μεμοίρασαι τέκνοις] τοῖς σοῖς κτί-
σαι] ἦγουν ποιῆσαι

816 τῶν δ'] ἀπόθεσις καὶ συμπέρασμα ψελλόν] παρακεκομμένον καὶ
δύσγνωστον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδιῶν δυσεύρετον] † δυσ-
νόητον

817 ἐπαναδίπλαζε] ἦγουν πάλιν ἐρώτα σαφῶς] † ἀληθῶς, φανερώς
ἐκμάνθανε] † ἦγουν μάνθανε

818 Σχολή ἡ διατριβὴ τῶν παιδῶν, καὶ ἡ ἄδεια καὶ ἀργία· σχολὴν γὰρ
ἄγω φαμέν καὶ ἔστιν ὄνομα, σχολῇ δὲ ἀντὶ τοῦ βραδέως, καὶ ἔστιν ἐπίρρημα·
ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς λαμβάνουσιν

σχολῇ] ἄδεια δέ] γὰρ πλείων ἢ θέλω] διὰ τὸ ἐσταυρώσθαι καὶ μὴ
δύνασθαι κινεῖσθαι ἀλλαχοῦ

819 λοιπόν] ἐπίλοιπον παρειμένον], παροφθέν, παραλελειμμένον

820 γεγωνεῖν] λέγειν πολυφθόρου] τῆς πολλὰς φθορᾶς αὐτῇ προ-
ξενούσης

821 εἶρηκας] εἶπες

822 αἰτούμεθα] † ἦγουν αἰτούμεν πον] ἴσως

823 ἡμέτερα † δέον εἰπεῖν τὸ τέλος πάσης τῆς ὁδοῦ, τὸ πᾶν εἶπεν ἀντι-
στρόφως πρὸς τὸ τέρμα. τὸ πᾶν γὰρ ἐπὶ τοῦ καθόλου τίθεται, τὸ τέρμα δέ
ἐστὶ μερικόν τὸ πᾶν πορείας] † ἀντὶ τοῦ τὸ τέλος πάσης τῆς ὁδοῦ ἦδε]
ἡ Ἰῶ τέρμ'] τὸ τέλος ἀκήκοεν] † ἤκουσεν

824 εἰδῆ] γνωρίση μὴ μάτην κλύουσά μου] ἦγουν ὅσα παρ' ἐμοῦ
ἤκουσεν οὐ ψευδῶς ταῦτα ἀκήκοεν

825 πρὶν] πρὸ τοῦ μολεῖν] ἐλθεῖν δεῦρ'] ἐνταῦθα ἐκμεμόχθηκε]
μετὰ μόχθου καὶ κόπου ὑπέμεινε φράσω] λέξω

826 τεκμήριον] σημεῖον τοῦτ'] τὸ τὰ πρόσθεν ἐρεῖν ἃ πέπονθεν
μύθων ἐμῶν] οὓς ἔφην αὐτῇ περὶ τῆς λοιπῆς πλάνης. | ὅτι ἀληθεὶς εἰσιν

827 ὄχλον] ἦγουν τὸ πλῆθος τὸν πλείστον] † τὸν πολὺν ἐκλείψω]
† καταλείψω

† δέον εἰπεῖν κἀνταῦθα πληθυντικῶς τῶν πλείστων καὶ πολλῶν λόγων τὸ
πλῆθος ἐκλείψω καὶ καταλείψω, πλείστον ἐνικῶς εἶπε πρὸς τὸ ὄχλον. ὄχλος
δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τοῦ λαοῦ πλῆθος, ἐξ οὗ γίνεται καὶ ἡ ὀχλοκρατία ὅταν ὁ
ὄχλος ἄρχῃ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δήμου δημοκρατία. ἐνταῦθα δὲ ὄχλον τὸ πλῆθος
μόνον εἶρηκε καταχρηστικῶς. λέγεται ὄχλος καὶ ἡ ὄχλησις, ἐξ οὗ φάμεν δι'
ὄχλου ἐγενόμην τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ ἠνώχλησα αὐτόν. ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ
τὸ ἐνοχλῶ γίνεται καὶ διενοχλῶ καὶ παρενοχλῶ

828 εἴμι] πορεύσομαι τέρμα] τέλος

829 Ante vers. διήγησις Μολοσσά] μεταξύ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας οἱ Μολοσσοί, οἱ ἀπὸ τινος οὕτως ἐκλήθησαν Μολοσσοῦ

830 αἰπύνωντον] τὴν ὑψηλὴν· αἰπὺ γὰρ τὸ ὑψηλόν ἀμφι] περὶ ἵνα] ὅπου

831 θῶκος] ἤγουν ναός Θεσπρωτοῦ] ἀπὸ Θεσπρωτίδος γῆς ὠνομασμένον

832 Τέρας ἄπιστον· ἀπιστοῦσι γὰρ ἄνθρωποι εἶναι δρῶν φωνητικὴν, ἰδόντες δ' ἐκπλήττονται· τὸ δὲ προσήγοροι ἀντὶ τοῦ φωνητικά. μία δὲ ἦν εἰ καὶ πληθυντικῶς οὗτος λέγει

ἄπιστον] δυσκόλως εἰς πίστιν ἐρχόμενον προσήγοροι] αἱ φωνητικά, αἱ προσφθεγγόμεναι

833 ὦν] δρυῶν . λαμπρῶς] φανερώς οὐδέν] οὐδαμῶς αἰνικτηρίως] αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς

834 προσηγορήθης] ἐκλήθης Διὸς] τοῦ κλεινῇ] . . . ἐνδοξον δάμαρ] γυνή

835 Τῶνδε προσσαίνει σέ τι· τοῦτο διαμέσου εἴρηται. λέγει δὲ ὅτι προσσαίνει σέ τι τούτων ἀντὶ τοῦ θέλγει καὶ κατέχει, καὶ οὐκ ἄλλης τινὸς ἢ σοῦ ταῦτα γνωρίζεις παθ<ήματα>

τῶνδε] ὦν φημι προσσαίνει] προσθέλγει καὶ οἶον κολακεύει καὶ εἰς ἡδονὴν ἔστιν

836 ἐντεῦθεν] ἐκ τούτου τοῦ τόπου οἰστρήσασα] ὑπὸ οἴστρου ἐκβακευθεῖσα τὴν] εἰς παρακτίαν] τὴν παραθαλασσίαν

837 κέλευθον] ὁδὸν ἥξας] ὥρμησας κόλπον Ρέας] τὸ Ἰόνιον λέγει πέλαγος

ἽΟτι ὁ νῦν καλούμενος Ἰόνιος κόλπος πρώην Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι

838 οὗ] κόλπου πολυπλάκτοισι] πολυπλάνοις χειμάξῃ] δαμάξῃ ὡς ὑπὸ τινος χειμῶνος

839 χρόνον] μετὰ τὸν μέλλοντα] τὸν ὕστερον ἤγουν κατὰ τοὺς ἐξῆς χρόνους πόντιος μυχὸς] ἤγουν ὁ μέγας κόλπος τῆς Ῥέας>

840 σαφῶς] φανερώς ἐπίστασ'] γίνωσκε κεκληθήσεται] κληθήσεται

841 πορείας] τῆς ὁδοῦ βροτοῖς] ἀνθρώποις

842 ἀπόθεσις σημεία] γνωρίσματα ὅτι μαντικὴ ἔστι καὶ προορᾷ τὰ μέλλοντα φρενὸς] γνώσεως

843 ὥς] ὅτι δέρεται] βλέπει πλέον κτέ] ἤγουν καὶ τὰ κρυπτὰ οἶδεν τοῦ πεφασμένου] τοῦ φανεροῦ, τοῦ φαινομένου

844 ὑμῖν] ἤγουν σοί, τῷ χορῷ τῇδὲ τ'] καὶ τῇ 'Ιοί κοινὸν] ἤγουν κοινῶς φράσω] λέξω

845 τῶν πάλαι λόγων] ὧν εἶπον πρότερον ἔχοντες] τὸ τέλος

846 Ante vers. ἑτέρα διήγησις. Κάνωβος ἦν κυβερνήτης τῶν νεῶν Μενελάου, ὃν μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἀπόβασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὄφισ δακῶν ἀναιρεῖ, καὶ Μενέλαος νεῶν αὐτοῦ καὶ πόλιν κτίζει ἐπ'ὼνυμον

ἐσχάτῃ χθονός] τελευταία ἤγουν εἰς τὸ τέλος τῆς Αἰγύπτου ἢ τῆς Λιβύης

847 πρὸς] ἐν προσχώματι] ἤγουν τῇ ὁχθῇ

Πρόσχωμα λέγεται ὁ ἀναχωματισμὸς καὶ οἰονεῖ ὁ ὑπερανεστηκὼς τόπος τῶν ποταμῶν. κυρίως δὲ ἐκεῖνο ἐνθα καταρρέον ὕδωρ ἰλὺν καὶ ψαμμόν περιττὴν τίθησι σωρηδόν

848 ἐνταῦθα] ἤγουν κατὰ τὴν Κάνωβον τίθησιν] † ἀντὶ τοῦ ποιήσει 'Αττικῶς εὐφρονα] ἤγουν πάλιν εἰς ἄνθρωπον μεταμείψει σε νοῦν ἔχουσαν

849 ἐπαφῶν] ἰφαπτόμενος ἀταρβεῖ] ἤγουν μὴ φόβον ποιούσῃ

'Αταρβεῖ χειρὶ λέγει θίγων, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ κακῷ ἀλλ' ἐπὶ καλῷ αὐτῆς θίγων θίγων μόνον] ψαύων μόνον καὶ μὴ ἄλλο τι ποιῶν

850 γεννημάτων] τῆς ἐπαφῆς καὶ ψαύσεως

Γεννήματα Διὸς λέγει τὴν ἐπαφὴν ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς ἐτεκνοποίησεν· αὕτη γὰρ ἀντὶ σπέρματος ἤρκεσε. δέον δὲ εἰπεῖν σπερμάτων, γεννημάτων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ποιουμένου τὸ ποιῶν

851 τέξεις] γεννήσεις κελαινὸν] μέλανα καρπώσεται] ἤγουν κτήσεται

852 πλατύρρους] ὁ πλατὺ ἔχων ρεῦμα ἀρδεύει] διέρχεται, πιαίνει χθόνα] ἤγουν τὴν Αἰγύπτον καὶ τὴν ἄλλην Αἰθιοπίαν

853 Πέμπτην γένναν τὸν Δαναὸν λέγει φεύγοντα εἰς Ἄργος διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῶν αὐτοῦ θυγατέρων τὸν γάμον συνάψαι τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου παισὶ. γεγράφαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἑκάβῃ¹

πεντηκοντόταις] πεντήκοντα παιδῶν οὐσα

854 οὐχ ἑκούσ'] ἀλλ' ἄκουσα ἐλεύσεται] † ἀφίξεται

855 θηλυσπόρος] ἤγουν θήλεια συγγενῇ] συγγενικόν γάμον] † συνάφειαν

856 ἀνεψίων] ἐξαδελφῶν ἐπτοημένοι] περιεσπασμένοι καὶ τεταραγμένοι φρένας] τὸν νοῦν τῷ ἔρωτι

857 Κίρκους ὠνόμασε τοὺς Αἰγύπτου υἱοὺς διὰ τὸ ἀρπακτικὸν αὐτῶν, πελείας δὲ τὰς Δαναοῦ θυγατέρας διὰ τὸ ἀφροδισιαστικόν· τοιαῦτα γὰρ καὶ

¹ A later hand has entered on the margin: Σὴ (σημείωσαι) ὅτι ὁ γραμματιστὴς καὶ εἰς Ἑκάβην Εὐριπίδου ἐξήγησιν ἔγραψεν.

ἀμφοτέρα τὰ ὄρνεα κίρκοι] ὀξύπτεροι οἷον ὄντες πελειῶν] περιστερῶν
λελειμμένοι] ἀπολειφθέντες

858 ἥξουσιν] ἐλεύσονται θηρεύουσιν] ἀγρεύουσιν οὐ θηρασίμους]
ἐκεῖνοι γὰρ ἡγρεῖθησαν ὑπ' αὐτῶν· ἀλλ' οὐκ αὐτὰς ἡγρευσαν

859 φθόνον δὲ σωμάτων] ἥγουν φθονήσει τοῖς αὐτῶν σώμασι καὶ ἀπολέ-
σει αὐτά θεός] ἡ Ἀφροδίτη ἢ ἡ Τύχη

860 Πελασγία] γῆ ἦτοι τὸ Ἄργος δέξεται] τὰ αὐτῶν σώματα
θηλυκτόνῳ] αἱ Δαναΐδες γὰρ αὐτοὺς ὤλεσαν

861 Ἄρει] πολέμῳ δαμέντων] δαμασθέντων νυκτιφρουρήτῳ θρά-
σει] νυκτὸς γὰρ φυλαξάμεναι τούτους ἀνείλον

862 αἰῶνος] τῆς κατ' αὐτὸν ζωῆς στερεῖ] στερήσει

863 δίθηκτον] ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον ἥγουν δίστομον

864 τοιάδ' <τοιαύ>τη ἐχθροὺς] ἥγουν τὸν Δία καὶ τοὺς λοιποὺς
ἔλθοι] ἥγουν αἰτία θανάτου γένοιτο τούτους Κύπρις] ἦτοι γάμος

Κύπρις θεὰ παρ' Ἑλληνισιν ἔφορος τῆς συνουσίας καὶ τῶν γάμων καὶ τῶν
ἀφροδισίων ἐπιστάτης. λέγεται δὲ Κύπρις καὶ αὐτὸς ὁ γάμος καὶ ἡ πρὸς
ἀλλήλους τῶν γαμοῦντων συνάφεια

865 [μίαν] δὲ παίδων] <Ἵπερμνήστραν> Λιγγεῖ γὰρ μιγεῖσα ἔλεον
ἔσχεν αὐτοῦ ἡμερος] ἐπιθυμία, ἔρω

866 ξύνεινον] τὸν Λιγγέα ἀπαμβλυνθήσεται] ἐξασθενήσει, μαλακι-
σθήσεται ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ξίφους

867 γνώμην] τὸν νοῦν δυοῖν δὲ θάτερον] ἐν τῶν δύο ὧν μέλλει ἐρεῖν
βουλήσεται] θελήσει

868 κλύειν] ἀκούειν, ὀνομάζεσθαι ἀναλκίς] ἀσθενής μαιφόνος]
ἥγουν μιανθεῖσα ἐν φόνῳ ἥγουν φονεύτρια

869 αὕτῃ] ἡ Ἵπερμνήστρα τέξει] γεννήσει

870 δεῖ] χρεία ἐστὶ ἐπεξελλθεῖν] διελθεῖν καὶ εἰπεῖν τορῶς] σαφῶς
καὶ κατὰ λεπτόν

871 σποράς] ἥγουν τοῦ σπέρματος γε μὴν] δὲ τῆσδε] τῆς Ἵπερ-
μνήστρας φύσεται] γεννηθήσεται θρασὺς] ἀνδρείος ἥγουν ὁ Ἡρα-
κλῆς

872 τόξοισι] ἐν κλεινός] ἐνδοξος πόνων] ἥγουν τῶν δεσμῶν

873 λύσει] τοξέυσας τὸν τοῦμόν ἥπαρ ἐσθίοντα ἀετόν

τοῖόνδε] τοῦτο διαμέσου χρησμὸν] μαντείαν ἢ παλαιγενῆς] ἡ
γγραϊὰ

874 διῆλθε] διηγῆσατο, εἶπεν Τιτανίς] ἡ ἐκ Τιτάνων καταγομένη

875 ἡμέτερα † ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀντιγράφων οὕτως εὔρηται· ὅπως δ' ἔχω, πῇ ταῦτα δῆ. καὶ μοι δοκεῖ τοιοῦτό τοι λέγειν, ὅπως δὲ ἔξω κατ' ἀντι-
χρονισμόν Ἀττικῶς, ἦγουν πῶς τὰ κατ' ἐμέ ἔξει· καὶ πῇ ταῦτα δῆ, ἦγουν ἐν
ποιῶ χρόνῳ ἔσται δηλονότι. τουτέστι πότε πληρωθήσεται, μακροῦ λόγου
ὑπάρχει εἰπεῖν ἦγουν διηγήσασθαι

ἔχω] † ἦγουν ἔξω πῇ ταῦτα δῆ] † ἐν ποιῶ χρόνῳ ἔσται δηλονότι
μακροῦ λόγου] † ὑπάρχει

876 εἰπεῖν] † ἦγουν διηγήσασθαι τ'] καὶ ἐκμαθοῦσα] † ἦγουν
μαθοῦσα κερδανείς] † ὠφεληθῆσῃ

877 † ἐλελελελελεῦ· σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων
ἀναπαιστικῶν ἰ', ὧν τὸ α' καὶ δ' μονόμετρα, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τετραβράχους
ἦτοι προκελευσματικῷ καὶ ἀναπαίστου, τὸ δὲ δ' καθαρὸν. τὰ δὲ λοιπὰ δι-
μετρα ἀκατάληκτα· τὸ μέντοι δέκατον δίμετρόν ἐστι καταληκτικὸν ἦτοι
ἐφθημιμέρες, ὃ καλεῖται παροιμιακόν, ὡς ἀποθετικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παρά-
γραφος

ἐλελελελελεῦ] † μίμημα θρήνου πεποιημένον

878 σφάκελος] πάθος περὶ τὸν ἐγκέφαλον φρενοπληγεῖς] τὴν φρένα
πλήττουσαι καὶ συγχέουσαι

879 θάλπουσ'] ὑπεκκαίουσι ἄρdis] βέλος

880 χρίει] κεντεῖ, νύττει ἄπυρος] μὴ ἔχων πῦρ

881 λακτίζει] τύπτει

Λακτίζει ἦγουν τύπτει· ἦτοι παραφρονῶ καὶ τοῦ καθεστηκότος ἐξίσταμαι
ὑπὸ τοῦ φόβου. φόβου γὰρ τῇ καρδίᾳ συμβάντος αὕτη παλλομένη τὰς
γείτονας φρένας πλήττει· φρένες δὲ εἰσιν τὸ περὶ τὸ ἦπαρ ὑμεινῶδες διά-
φράγμα, ὃ ὑπεζωκῶτα καλοῦσιν. ἢ ὅτι τῆς καρδίας πασχούσης ἀχλὺς
ἀναθυμιάσεως πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἀνιούσα συνθολοῖ τὰς φρένας καὶ τοῦ
καθεστηκότος ἐξίστησιν

882 τροχοδινεῖται] περιφέρεται, δίκην τροχοῦ στρέφεται ὄμματ'] τὰ
ἐλίδην] περιστραμμένως

883 δρόμου] τοῦ καθεστηκότος καὶ τῆς ὁρθῆς ὁδοῦ λύσεως] μανίας

884 μάργῳ] μανικῶ, ὁρμητικῶ γλώσσης ἀκρατῆς] παραφρονοῦσα
γὰρ καὶ παραπαίουσα λάλος ἦν

885 Θολεροὶ δὲ λόγοι· λόγοι δὲ προσκρούουσι πρὸς κύμασι στυγνῆς καὶ
χαλεπῆς μανίας θαλεροὶ καὶ συγκεχυμένοι, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῆς
μανίας ἀναταραχθεῖσα τὸν λογισμόν θολεροὺς λόγους προῖεμαι. θολεροὶ]
συγκεχυμένοι παίουσ' εἰκῇ] † παραπαίουσιν ἦγουν παραφόρως καὶ
ματαιῶς ἐξέρχονται τοῦ στόματος

886 στυνγῆς] χαλεπῆς, λυπηρᾶς πρὸς] ἐν ἄτης] † βλάβης ἦτοι τῆς μανίας

887 Ante vers. στροφή κώλων θ'

ἡμέτερον † ἡ σοφὸς ἡ σοφός: τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ ὡς εἴρηται· ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπωδική· τῆς μὲν οὖν στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα.¹ τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἡ δακτυλικὸν πενθημιμέρες. τὸ β' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ὁμοίου χοριάμβου καὶ συλλαβῆς· εἷη δὲ καὶ ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμέρες. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β' ἐξ ἐπιτρίτου β' τε καὶ χοριάμβου. τὸ ε' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ κρητικοῦ ἦτοι ἀμφιμάκρου. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ η' προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου β' τε καὶ ἰωνικοῦ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου· τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κώλων ἐπιτρίτους ἔχει καὶ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας. τὸ θ' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη

ἡμέτερον † περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐν γνώμα· ἦν γὰρ “ὅς πρῶτος ἐν γνώμῃ.” διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὅμοιον γὰρ χρὴ εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. νοεῖν δὲ χρὴ τὸ ἐβάστασεν, ἐν τῷ νῷ δηλονότι. ἐβάστασε δὲ εἶπε καὶ οὐκ ἐνόησεν, ὅτι οἱ νόμους τινὰς τιθέντες, οὐχ ἅμα τῷ νοῆσαι τούτους προφέρουσιν, ἀλλὰ πολὺν πρότερον καθ' ἑαυτοὺς μελετῶντες χρόνον καὶ ἀνελίστοντες καὶ τὸ μὴ καλῶς ἔχον διορθούμενοι, οὕτω τούτους καὶ διὰ γλώττης ἐκφαίνουσιν ἵνα μή τις τούτοις ἀντειπεῖν ἔχοι

*Ἡ σοφὸς ἡ σοφός ἦν: τὸν Πιττακὸν λέγει, ὃν ποτὲ τις βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν οὔσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτόν, τῆς δὲ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθείη ἀνὴρ, ἐρώτησε ποία γυναικὶ χρήσαιτο· τοῦ δὲ εἰπόντος μέτει πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίζοντας, ὃ ἔστι στρόμβους, καὶ παρ' αὐτῶν μαθήσῃ ποία ἂν χρήσῃ γυναικί, ἀπελθὼν ἐκείνος καὶ ἀκούσας τῶν παίδων πρὸς ἀλλήλους λεγόντων τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, τουτέστιν ἔλαυνε, καὶ τοῦ λόγου αἰσθόμενος τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρα ἐχρήσατο γυναικί, ὡς τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξία ἦ] ὄντως ἦ] ὄντως σοφός] ἦν. | ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ἦγουν ὁ Πιττακός

¹ 887–893: colon 1 ἡ σοφὸς ἡ σοφός δς, 2 πρῶτος τὸδ' ἐβάστασε καὶ, 3 γλώσση διεμυθολόγησεν, 4 ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυ — 5 τὸν ἀριστεύει μακρῶ, 6 καὶ μήτε τῶν πλούτῳ, 7 διαθροπυόμενων, 8 μήτε . . . μεγαλυνομένων, 9 = 893.

- 888 ἐβάστασε] ἐν τῷ νῶ, ἤγουν ἐνόησε
 889 διεμυθολόγησεν] διὰ λόγου εἶπεν
 890 ὥς] ὅτι τὸ κηδεῦσαι] ἤγουν τὸ συγγένειαν ποιήσασθαι τινα
 καθ' αὐτὸν] ἤγουν οἷος αὐτός ἐστι ἀριστεύει] ἀριστόν ἐστι
 μακρῶ] καταπολὺ
 891 διαθρυπτομένων] τρυφώντων, σοβούντων
 892 τῶν γέννα] ἤγουν τῶν εὐγενῶν μεγαλυνομένων] ἐπαιρομένων
 καὶ μεγαλαυχούντων
 893 χερνήταν] χειροτέχνην ἦτοι εὐτελῇ ἐραστεῦσαι] ἐπιθυμῆσαι
 Ἐραστεῦσαι ἤγουν ἐπιθυμῆσαι, ἐρασθῆναι. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ τὴν
 Ἰὼ ὁμιλῆσαι Διὶ τὰ ἐρωτικά καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα παθοῦσαν
 894 Ante vers. ἀντιστροφή κώλων θ' μήποτε] μηδαμῶς
 895 λεχέων] † ἤγουν ἐν λέχει κειμένην ἅμα τῷ Διὶ εὐνάτειραν] σύγ-
 κοιτον
 896 ἴδοισθε] † ἴδετε πέλουσαν] ὑπάρχουσαν
 897 πλαθείην] πελάσαιμι, πλησιάσαιμι γαμέτα] ἀνδρὶ τινὶ —
 οὐρανοῦ] † ἤγουν τινὶ τῶν οὐρανίων θεῶν ἢ τῶν ἐξ Οὐρανοῦ καταγομένων
 898 ταρβῶ] φοβοῦμαι ἀστεργάνορα] ὃν οὐκ ἔστερξεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 Ζεὺς
 Ἡ συνταξὶς οὕτω· ταρβῶ γὰρ καὶ φοβοῦμαι τὴν ἀστεργάνορα παρθενίαν
 τῆς Ἰοῦς, εἰσορῶσα αὐτὴν δαπτομένην καὶ δαμαζομένην ἐν τῷ γάμφῳ τοῦ
 Διός. ἢ τὸ ἀστεργάνορα ἐπίθετον παρθενίας νοώμεν. πᾶσα γὰρ παρθενία
 οὐ στέργει ἄνδρας· ἢ γὰρ μὴ πρὸς αὐτοὺς τὸ παράπαν συνάφεια οὐκ ἄλλο
 οὐδὲν ἢ παρθενία ἐστίν. ἢ πρὸς μὲν τὸ ταρβῶ ὑποστικτέον, πρὸς δὲ τὸ ὀρῶσα
 συναπτέον τὸ ἀστεργάνορα παρθενίαν
 899 εἰσορῶσ'] βλέπουσα γάμφῳ] τοῦ Διός δαπτομέναν] δαμα-
 ζομένην
 900 δυσπλάνοις] κακῶς πλανώσαις ἀλατείαις] πλάναις ἃς Ἰοὶ πε-
 ρέβαλεν
 901 Ante vers. ἐπ' ὁδὸς κώλων θ'
 ἡμέτερον † ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν: τῆς παρουσίας ἐπ' ὁδοῦ¹ τὰ κῶλα θ'. τὸ α'
 ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β' καὶ γ' καὶ δ' ποδὸς ἐκ χορείων. τὸ
 β' τερον παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' ὡν δύο καὶ
 ἱάμβου ἢ σπονδείου. τὸ γ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ δ'

¹ 901-906: colon 1 = 901, 2 ἄφοβος οὐ δέδια μηδὲ κρεῖσα — 3 σόνων θεῶν ἔρως
 ἄφν — 4 κτον . . . με, 5 ἀπόλεμος . . . πόλεμος, 6 ἐς ἅπορα πόριμος, 7 οὐδ' . . .
 γενοίμαν, 8 τὰν . . . μῆτιν, 9 ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ὅμοιον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθιμιμερές. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ τριῶν χορείων καὶ συλλαβῆς. τὸ σ' ἱαμβικὸν ὅμοιον πενθιμιμερές, ἐκ δύο χορείων καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' τροχαϊκὸν διμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ η' ὅμοιον διμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ θ' ἱαμβικὸν πενθιμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος

Supra vers. † ἦγουν λίαν ὑπάρχει ἐμοὶ ὁ ὀμαλὸς καὶ ἴσος γάμος ἄφοβος 902 οὐ δέδια] οὐ φοβοῦμαι τοῦτον τὸν ἴσον δηλονότι γάμον κρείσσο-
νων] † μειζόνων ἐμοῦ

903 ἄφυκτον] ὁ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν προσδέρκοι] † προσίδοι, θεάσαιο

Ἔς ἄπορα πόριμος· ἐφευρετικὸς μηχανῶν· εἴθα γὰρ οὐ δύναται τις εὑρεῖν μηχανήν, οἱ θεοὶ εὐρίσκουσιν ἐρώντες. καὶ μαρτυρεῖ Ζεὺς χρυσὸς γενόμενος καὶ καταρρνεῖς ἀπὸ τοῦ τέγους πρὸς τὴν Ἀκρισίου Δανάην ἐντὸς οὖσαν πύργου χαλκοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῆς Ἀκρίσιος χρησμόν λαβὼν ὥς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καθελεῖ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καθεῖρξε τὴν παῖδα

ἐς ἄπορα] εἰς ἀμήχανα πόριμος] πόρον καὶ μηχανήν διδοῦς γενοί-
μαν] εἰ ὑπὸ Διὸς ἐρασθεῖην

906 μήτιν] βουλὴν ὅπα] ὅπου

907 † ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς· αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, καὶ οἱ λοιποὶ ἀμοιβαῖοι στίχοι, ἱαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρ' ἕγ', ὧν τελευταῖος " πείθου, σοφῶ γὰρ αἰσχροὺς ἐξαμαρτάνειν." ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγρα-
φος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς

ἦ] ὄντως ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς αἰθάδης] ὧν φρενῶν] ἔνεκα

908 ἔσται] γενήσεται οἶον] μέγαν ἐξαρτύεται] ἐτοιμάζεται,
κατασκευάζει

909 ὅς] ὁ γάμος τυραννίδος] τῆς βασιλείας

910 τ'] καὶ αἷστον] ποταπόν; | ἀφανῇ τ'] καὶ

911 τότε] ἤδη] ἐκ παραλλήλου κρανηθήσεται] τελεσθήσεται

912 ἐκπιπνῶν] ὑπ' αὐτοῦ ἐκπίπτων ἡρᾶτο] κατηρᾶτο αὐτῷ δηνα-
ῶν] τῶν παλαιῶν καὶ ἀρχαίων

913 μόχθων] τῶν δυστυχίων ἐκτροπήν] ἐκφυγὴν

914 δύναται] δυναθῆι σαφῶς] ἀληθῶς

915 τάδ'] ἀ πείσεται ᾧ] ᾧτινι τρόπῳ] ἐκφύγῃ (first hand ἐκφύγοι)
νῦν] δῆ

916 θαρσῶν] ἐπαιρόμενος καὶ κομπάζων τοῖς — κτύποις] τοῖς ὑψη-
λοῖς· ἦγουν ταῖς ἐν ὑψέι ὑπ' αὐτοῦ γινομέναις βρονταῖς

917 πιστός] θαρσαλέος, βέβαιος τινάσσω] κινῶν πύρπνουν
βέλος] τὸν πῦρ πνέοντα κεραυνόν

918 ταῦτ'] αἱ βρονταὶ καὶ ὁ κεραυνὸς ἐπαρκέσει] βοηθήσει μὴ
οὐ] συνίησις

919 ἀτίμως] † κακῶς καὶ μετὰ αἰσχύνης οὐκ ἀνασχετά] ὑπομονητὰ
ἀλλ' ἀφόρητα

920 τοῖον] τοιοῦτον παλαιστήν] † ἀντίμαχον παρασκευάζεται]
† ἐτοιμάζει

921 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ] αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ καθ' ὑπερβατὸν δυσμαχώτατον]
δυσκαταγώνιστον

922 κρείσσον'] † ὑπερτέραν, πλέον τὸ καυστικὸν ἔχουσιν

923 Supra vers. † ἡγουν καὶ κτύπον εὐρήσοι ὑπερβάλλοντα καὶ
νικῶντα τὸν καρτερόν καὶ ἰσχυρόν κτύπον τῆς βροντῆς

924 τινάκτειραν] ἦτις τὴν γῆν σείει νόσον] ἐκ πάθους γὰρ τ<οιοῦ-
τοι> σεισμοὶ γίνονται

925 Supra vers. ἡγουν κἂν τῷ Ποσειδῶνι βοηθῶ χρήσαιτο, οὐδ' οὗτος
ἀνύσει τι σκεδᾶ] ἀφανίσει

926 πταίσας] προσκρούσας τῷδε] τῷ παλαιστῇ πρὸς] παρὰ
κακῶν] † ὧν μέλλει πείσεσθαι

(τῷδε, πρὸς κακῶν:) Τὸ πρὸς κακῶν ἢ παρὰ τῶν κακῶν αὐτοῦ τουτέστι διὰ
τὰ κακὰ αὐτοῦ· ἐμπέσῃ γὰρ ἂν τῇδε τῇ δυστυχίᾳ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ. ἢ
πρὸς τῶν κακῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προσπταῖσαι καὶ δυστυχεῖν καὶ τῆς ἀρχῆς
ἐκπεσεῖν. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον, ὑπόστιξον εἰς τὸ πρὸς κακῶν, πρὸς δὲ τὸ
βτερον εἰς τὸ τῷδε

927 ὅσον τό τ'] ἐστὶ κεχωρισμένον ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν] ἡγουν τὸ
εἶναι τινα ἄρχοντα καὶ τὸ εἶναι δοῦλον δίχα] κεχωρισμένον

928 θῆν] παραπληρωματικὸς σύνδεσμος τὸ θῆν. | δὴ ἐπιγλωσσᾶ]
καταβοᾶ

929 τελείται] τελεσθήσεται λέγω πρὸς] καὶ σὺν τούτῳ βούλομαι]
θέλω

930 προσδοκᾶν] ἐλπίζειν τινὰ χρῆ] πρέπει Ζηνὸς] τοῦ Διὸς
τινά] ἄλλον

931 τῶνδε] ὧν λέγω, ἢ ὧν ἐγὼ πάσχω δεικτικῶς δυσλοφωτέρους]
ὑψηλοτέρους καὶ ἀφορητοτέρους

932 ταρβείς] εἰς φόβον πίπτεις τοιάδ'] ἡγουν τολμηρά ἐκρίπτων]
† ἐκπέμπων ἀκρατῶς

933 ῶ] ῶτινι, ἐμοί οὐ μόρσιμον] οὐ μεμοιρασμένον

- 934 ἀλλ'] ἤν μὴ ἀποθάνῃς ἄθλον] κάματον τοῦδε] οὐ ἔχεις ἄθλον
ἀλγίω] ἀλγεινότερον πόροι] παρὰσχοι
935 ὃ δ'] ὁ Ζεὺς πάντα] ὅσα ἂν ποιήσῃ προσδοκητά] ἐλπιστά
936 προσκυνοῦντες] † ἤγουν τιμῶντες καὶ σεβόμενοι Ἀδράστειαν]
† θεὰν τιμωρουμένην τοὺς ἀλαζόνας σοφοί] εἰσὶν
Ἀδράστεια θεὰ ἔφορος μέμψεως. λέγει οὖν ὡς οἱ μὴ μεμφθῆναι σπουδάζοντες φρόνιμοι εἰσιν. λέγοιτο δ' ἂν Ἀδράστεια ἀπὸ τοῦ ᾧ στερητικοῦ καὶ τοῦ διδράσκω, ἣν οὐδεὶς δύναται ἐκφυγεῖν, οὐδεὶς γὰρ ἄμεμπτος
937 σέβου] τίμα θώπτει] κολάκευε τὸν κρατοῦντ'] τὸν ἄρχοντα
Τὸ αἰετὸς πρὸς τὸ σέβου, καὶ οὐ πρὸς τὸ κρατοῦντα. πῶς γὰρ ἔμελλε Προμηθεὺς κρατοῦντα αἰετὸν Δία λέγειν, ἐπεὶ τάχιστα τοῦτον ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς διατείνεται; εἰ δὲ καὶ πρὸς τὸ κρατοῦντα βούλει συνάψαι, ἐκδέξῃ τὸν λόγον κατ' εἰρωνεῖαν εἰρῆσθαι
938 ἔλασσον] † ὀλίγον μῆδεν] οὐδέν μέλει] † φροντίς ἐστι
939 δράττω] † παρττέτω ὃ βούλεται κρατεῖτω] ἀρχέτω τόνδε]
κατὰ τὸν βραχύν] † τὸν ὀλίγον
940 ὅπως] ὥσπερ δαρὸν] † ἐπιπολύ ἄρξει] † ἄρχων ἔσται
Δεὸν θεῶν εἰπεῖν, θεοῖς εἶπεν Ὀμηρικῶ ζήλω ἐκεῖνος γὰρ ἤνασσε τοῖς Ἀχαιοῖς λέγει.¹ ἔστι δὲ πλαγιασμός
941 ἀλλ'] τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ πάντως σύναπτε τρόχιν] ἄγγελον
Τρόχιν λέγει τὸν ἄγγελον ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προσταττόμενα παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ
942 τοῦ τυράννου] τοῦ βασιλέως τοῦ νέου] ἤγουν τοῦ Διὸς διάκονον] ὑπηρέτην
943 πάντως] ἴσως ἢ ἀληθῶς καινὸν] νέον ἀγγέλων] † μηνύσων ἐλήλυθεν] ἦλθεν
944 ἡμέτερον † σοφιστῆς ὁ ῥήτωρ, ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων ἐτέρους, ὁ ἀπατεῶν, ὅθεν σοφιστὴν κακίας τὸν διάβολον λέγουσι, καὶ ὁ πλάσματά τινα γράφων, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα καὶ γεγονότα παριστῶν· τινὲς δὲ καὶ φιλοσόφους τοὺς πρὸς χάριν καὶ κατὰ ῥήτορας γράψαντας σοφιστὰς ὀνομάζουσιν, ὁποῖοι εἰσιν ὦν τοὺς βίους ἀναγράφει Φιλόστρατος
τὸν σοφιστὴν] τὸν σοφίαν ὑποκρινόμενον, ἢ ἀπατεῶνα ὑπέρπικρον]
† ἤγουν λίαν πικρόν
945 ἡμέροις] † ἤγουν τοῖς ἐφημέροις, τοῖς ἀνθρώποις
946 πορόντα] † παρασχόντα

¹ Homer does not use ἀνάσσειν with Ἀχαιοῖς. He has, however, Αἰτωλοῖσιν ἀνάσσει Ν 218 and ἀρχεῖν Τρώεσσι E 200.

947 πατήρ] ὁ Ζεὺς ἄνωγε] ἐκέλευσεν σ'] τὸ $\overline{\sigma\epsilon}$ πάλιν τέθεικεν
ἐπαναλήψεως συνηθεία κομπεῖς] μετὰ κόμπου λέγεις

948 αὐδᾶν] λέγειν πρὸς ὧν] καὶ ἐκείνους ἐκίπτει] ἤγουν ἐκπε-
σείται κατὰ ἀντιχρονισμόν

949 μέντοι] δὲ αἰνικτηρίως] αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς

950 αὖθ' ἕκαστα] † αὐτὰ ἕκαστα· διὸ καὶ ὀξύνεται φράζε] λέγε

Μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς· εἰ γὰρ ἀσαφῶς εἴποις, πέμψει με πάλιν πρὸς σέ ὁ
Ζεὺς ἵνα σαφῶς εἴπῃς

951 Προμηθεῦ] ὦ προσβάλης] ἤγουν προξενήσης

952 τοιούτοις] τοῖς ἀσαφέσιν μαλθακίζεται] ἀπατᾶται, χαννοῦται,
παράγεται

953 σεμνόστομος] κατ' εἰρωνείαν ὁ λόγος. | ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ
οἰήσεως γέμων φρονήματος] ἐπάρσεως πλέως] πεπληρωμένος

954 ὁ μῦθος] ὁ λόγος τούτου ὑπέρτου] δούλου, ἀγγέλου

955 νέον νέοι] νεωστί· οὐ γὰρ ἀρχαία ὑμῖν ἡ βασιλεία κρατεῖτε]
ἄρχετε δοκεῖτε] νομίζετε

956 Ἐπειδὴ ναίειν εἶπεν, ὁ δὲ ναίων ἐντὸς τείχους ναίει, διὰ τοῦτο πέρ-
γαμα εἶπε· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν. πέργαμα γὰρ κυρίως λέγεται τὰ ὑψηλὰ
τείχη, τουτέστι τὰ ὑπὲρ γῆν ὄντα καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενα

ναίειν] οἰκεῖν ἀπενθῇ] ποταπά; | δέον εἰπεῖν ἀπενθῶς, ὁ δὲ πρὸς τὸ
πέργαμα τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν πέργαμ'] ἤγουν τὸν οὐρανόν

957 δισοῦς] τὸν Οὐρανὸν καὶ τὸν Κρόνον τυράννους] βασιλεῖς
ἡσθόμην] ἤγουν ἔγνω, εἶδον

958 κοιρανοῦντ'] βασιλεύοντα ἐπόψομαι] ἐκπεσόντα ἵδω

959 αἷσχιστα καὶ τάχιστα] † ἤγουν ἀτίμως καὶ ταχέως μῇ] μὴ ἄρα

960 ταρβείν] φοβεῖσθαι ὑποπτήσσειν] ὑποστέλλεσθαι τοὺς νέους
θεούς] ἤγουν τὸν Δία καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ

961 πολλοῦ] μέρους τοῦ παντός] † ἤγουν οὐδαμῶς φοβοῦμαι τούτους

962 κέλευθον] ὁδὸν ἐγκόνει] † ἤγουν σπουδαίως τρέχε

963 πέυσση] μαθήση ἄν· ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἄν συναπτε (the verse has ἄν
ιστορεῖς) ιστορεῖς] ἐρωτᾷς

Ἱστορῶ τὸ ἐρωτῶ, ὥς ἐνταῦθα· τὸ ἱστορίαν τινὰ διηγοῦμαι· καὶ τὸ
βλέπω, ὥς παρ' Εὐριπίδῃ· "οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν εἰ κατ' ὄμματα
ἐξιστόρου" (Ores. 288)

964 τοιοῦδε] τοιούτοις καὶ πρίν] ὅτε τὸ πῦρ κέκλοφας αἰθαδί-
σμασιν] κομπάσμασιν· ἔλεγε γὰρ ὥς δικαίως κέκλοφας

965 τάσδε] ἐν αἷς νῦν τυγχάνεις πημονὰς] βλάβας, τιμωρίας
καθώρμισας] † ὥσπερ εἰς λιμένα τινὰ ἐνέβαλες

966 Τῆς σῆς λατρείας: τουτέστιν οὐκ ἐβελήσω τῷ Διὶ λατρεύειν ὥσπερ
σὺ ἡ πάσχειν οὕτω κακῶς. τοῦτο δὲ διὰ τῆς κατασκευῆς δῆλον ποιεῖ. ἐπὶ
τοῦ ἀλλάττω δὲ οὐ μόνον τὸ διδόμενόν ἐστι γενικὴ καὶ τὸ λαμβανόμενον
αἰτιατική, ἀλλὰ καὶ τοῦμπαλιν, ὥς κἀνταῦθα, καὶ παρ' Ὀμήρῳ· χρύσεια
χαλκείων (Ζ 236) ἠλλάξατο. ἐκεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος χρύσεια δοὺς χάλκεα
ἔλαβεν

λατρείας] δουλείας δυσπραξίαν] † ἦγουν τὴν τιμωρίαν

967 ἐπίστασ'] γίνωσκε ἀλλάξαιμ'] ἀντιδοίην

968 κρείσσον] ἐστὶν οἶμαι] ὑπολαμβάνω λατρεύειν] δουλεύειν
ἦγουν προσταλαίπωρεῖν

969 φῆναι] † φανῆναι πιστὸν] † βέβαιον ἄγγελον] † ἦγουν
ὑπηρέτην

970 Οὕτως ὑβρίζειν: ἡ τὸν Ἑρμῆν λέγει, οὗτος γὰρ πρόσθεν τοῦτον
ὑβρίσας τοιαῦτα παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν, ἡ ὑβρίζοντας λέγει πληθυντικῶς τὸν
Δία, ἡ εἰ βούλει γε ἀμφοτέρους· διὸ καὶ πληθυντικῶς εἴρηται καὶ ἀμφοτέρων
γὰρ ὕβριν ὁ λόγος ἔχει, τοῦ μέν, ὥς δούλου, τοῦ δέ, ὥς οὐκ ἀξίου ὄντος πιστοῦς
ὑπηρέτας ἔχειν χρεῶν] πρέπον

971 χλιδᾶν] τρυφᾶν καὶ εἰς οὐδὲν ταῦτα λογίζεσθαι τοῖς παροῦσι
πράγμασιν] ἦγουν ταῖς προσούσαις σοι νῦν δυστυχίαις

972 χλιδῶντας] τρυφῶντας ᾧδε] οὕτως

974 ἦ] ἄρα συμφοραῖς] αἷς πάσχεις ἐπαιτιᾷ] ἐπὶ τούτοις αἰτιᾷ

975 ἀπλῶ] σαφεῖ ἐχθαίρω] μισῶ

976 παθόντες] παρ' ἐμοῦ κακοῖσι] κακοποιοῦσι ἐκδίκως] ἀδίκως

977 Εἰκότως εἶπε τὸ κλύω καὶ οὐχ ὀρώ· ἀκούσας γὰρ αὐτοῦ ἀπαιδεύτους
λόγους κατὰ τῶν θεῶν προάγοντος ἐνταῦθα τουτὶ συνεπέραναν κλύω]
αἰσθάνομαι μεμνηνόντ'] μαινόμενον οὐ μικρὰν] ἀλλὰ μεγάλην

978 νόσημ'] ἐστὶ στυγείν] μισεῖν

979 Εἷς φορητός: ἦγουν εἰ τοσοῦτοις κακοῖς συνὼν θρασύνῃ, τί ποτ' ἂν
ἔδρασας εὐτυχῶν εἷς] οὐκ ἂν εἷς εἰ πράσσοις] ἦγουν ἐπραττε

980 τόδε] τὸ οἶμοι οὐκ ἐπίσταται] οὐ γινώσκει

981 ἐκδιδάσκει] ὥστε κάκεῖνος τοῦτο μαθήσεται ὁ γηράσκων] † ὁ
παλαιούμενος

982 Οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι: ἐπειδὴ δυστυχῶν οὐχ ὑποκλίνῃ ταῖς
συμφοραῖς, ἀλλὰ τοῦ Διὸς καταφέρῃ, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σοῦ μείζον ἰσχύει

σύ γ' οὐπω] ἤγουν πολλῶν ἐτῶν ὧν οὐδέπω ἐφρόνησας ἐπίστασαι]
γινώσκεις

983 γάρ] εἰκότως λέγεις προσηύδων] ἤγουν προσεφώνουν ὑπη-
ρέτην] δοῦλον

984 ἔοικας] φαίνη πατήρ] ἤγουν ὁ Ζεὺς

985 Καὶ μὴν ὀφείλων: εἰπόντος τοῦ Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Προμηθεά ὡς ἔοικας οὐδὲν ἐρεῖν ὧν χρῆζει πατήρ, οὗτος εἰρωνευόμενός φησι πρὸς αὐτόν, καὶ μὴν ὀφείλων καὶ χρεωστῶν αὐτῷ χάριν τίνοιμι ἂν καὶ ἀνταποδοίην· ὅπερ ὁ Ἑρμῆς γνοὺς ἐν εἰρωνείᾳ ῥηθέν, οὐ γὰρ ὥφειλε Προμηθεὺς οὐδοτιοῦν τῷ Δαί, αἰτιᾶται τοῦτον κερτομήσαντα καὶ εἰρωνευσάμενον αὐτόν ὡς παῖδα, ὥσπερ ἂν εἰ μὴδὲν ἐπῆσθετο ὅτι ψεύδεται. τινὲς δὲ τὸ παῖδα ἀντὶ τοῦ δοῦλον νοοῦσιν, ἔν' ἣ ὁ λόγος διὰ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ δουλείαν, ὅτι σὺ μὲν ὡς δοῦλος πάντα ὀφείλεις ὑπηρετεῖν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ οὐ. ὅπερ ἐξελέγχεται διὰ τῆς τοῦ Προμηθεὺς κατασκευῆς

καὶ μὴν] ἐν εἰρωνείᾳ ὁ λόγος ὀφείλων] χρεωστῶν τίνοιμ'] ἀπο-
δοίην

986 ἐκερτόμησας] ὠνείδισας δῆθ'] τάχα παῖδ'] νήπιον, νέον

987 οὐ γὰρ] ναὶ παῖς] νήπιος τοῦδ'] τοῦ νηπίου ἀνούστερος]
ἀνοητότερος

988 προσδοκᾷς] ἐλπίζεις πεισεῖσθαι] μαθεῖν

989 αἴκισμ'] κόλασις

990 προτρέψεται] παρακινήσει γεγωνήσαι] εἰπεῖν

991 πρὶν ἂν] ἤγουν πρὶν ἂν τοῦ προσόντος ἐμοὶ δεσμοῦ ἐκλυθῶ

992 πρὸς ταῦτα] ἤγουν διὰ ταῦτα αἰθάλουσα φλόξ] καυστικός,
ἤγουν ἀστραπαὶ τε καὶ κεραυνός

993 λευκοπτέρω] ἤγουν λευκῇ νιφάδι] χιόνι βροντήμασιν] ἤγουν
σεισμοῖς

Ἐπειδὴ αἱ βρονταὶ ἄνωθεν γίνονται ῥηγνυμένων νεφῶν, διὰ τοῦτο βροντή-
μασι χθονίοις εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τῷ γῆν κινοῦντι σεισμῷ

994 κυκάτω] ὁ Ζεὺς καὶ ταρασσέτω] ἐκ παραλλήλου

995 γνάμψει] ἐπικλάσει, ἀλλάξει τῶνδε] τῶν βροντῶν καὶ σεισμῶν
φράσαι] εἰπεῖν αὐτῷ

996 πρὸς οὐ] παρ' οὐτινος χρεών] ἀποκείμενον ἐκπεσεῖν] ἐκβλη-
θῆναι τυραννίδος] τῆς βασιλείας

997 ὄρα] βλέπε νῦν] δὴ ταῦτ'] ἃ φῆς ἀρωγὰ] βοηθοῦντα,
ὠφέλημα· κερδαίνεις γὰρ οὐδὲν ταῦτα λέγων

998 ὦπται] τεθέαται πάλαι] ἐξ ἀρχῆς τάδε] ὅτι οὐδὲν ὠφέλου-
μαι ἐκ λόγων

1000 τὰς παρούσας πημονὰς] † ἦγουν ἀφ' ὧν πάσχεις κακῶν μάθε
φρονεῖν

1001 ὀχλῆς] ἐνοχλεῖς ὅπως] ὥσπερ παρηγορῶν] παρ' ἃ φρονῶ
πείθειν ἐπιχειρῶν

Κῦμ' ὅπως παρηγορῶν: ἦγουν ὥσπερ παρὰ κύμα ἀγορεύων καὶ λέγων.
παροιμία γὰρ ἐστίν, ὥσπερ εἰς κύμα λαλῶν, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων. ὥς
γὰρ κύμα προσκρούον ἀεὶ παραλίας πέτραις οὐδὲν ἀνύει ἀλλὰ μάτην πονεῖ,
οὕτως οὐδ' αὐτός, φησὶν, ὀχλῶν μοι ἀνύσεις τι ὥστε ἃ χρῆξεις ἀκοῦσαι

1002 Supra vers. † ἦγουν ἐννόησον ὥς οὐδέπω ἐγὼ θηλυνθῶ φοβηθεῖς

1003 γνῶμην] † ἐπεὶ σκληρὸς ἐστι θηλύνους] θῆλυς τὸν νοῦν, ἦγουν
μαλακὸς καὶ ὑπέικων αὐτῷ

1004 λιπαρήσω] παρακαλέσω τὸν μέγα] τὸν μεγάλως στυγού-
μενον] μισούμενον ὑπ' ἐμοῦ

1005 γυναικομίμοις] γυναιῖκα μιμουμένοις ὑπτιάσμασιν] ἦγουν ἐκτά-
σεσιν ὑπτιαίς χειρῶν

1006 δέω] ἐλλείπω

1007 Λέγων ἔοικα: τουτέστιν ἐπειδὴ οὐ πείθῃ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, φαίνομαι
καὶ ἄλλα πολλὰ λέγων ματαίως καὶ ἀνοητῶς λέξειν ἔοικα] φαίνομαι
εἶρεῖν] λέξειν

1008 Supra vers. † ἦγουν ἐνδίδως ὥσπερ τὰ ὑπὸ ὕδατος μαλθακίζό-
μενα σκληρὰ οὐδὲν] οὐδαμῶς λιταῖς] ταῖς ἐμαῖς παρακλήσεσιν

1009 στόμιον] τὸν χαλινόν νεοζυγῆς] νεωστὶ ὑπελθὼν τῷ ζυγῷ

1010 πῶλος] ἡμίονος, ἵππος βιάζῃ] † ἦγουν βίᾳ ἤκεις ἡνίας] ἦγουν
τὴν ἰσχὺν τοῦ Διὸς

1011 ἀτάρ] δὲ σφοδρύνῃ] θρασύνῃ, κομπάζεις ἀσθενεῖ] ἀδυνάτῳ
σοφίσματι] ψευδεὶ ἀπάτῃ ἣν περὶ Διὸς λέγεις

1012 Ante vers. γνωμικόν αὐθαδία] ἢ ἀλαξονία φρονοῦντι μὴ
καλῶς] ἦγουν τῷ ἄφρονι

1013 αὐτὴ καθ' αὐτήν] † ἐὰν μὴ καὶ ἔξωθεν προσλάβῃ ἰσχὺν πρὸς
δυνατοῦ τινος σθένει] δύναται

1014 σκέψαι] † ἐννόησον, σκόπει ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις] ὥστε εἰπεῖν
ἄπερ βούλεται ὁ Ζεὺς

1015 χειμῶν] ζάλη καὶ ταραχὴ τρικυμία] ἦγουν κλύδων

1016 ἔπεισ'] ἐπελεύσεται, καταλήψεται ἄφукτος] ἣν οὐ δυνήσῃ ἐκφυ-
γεῖν ὀκρίδα] τραχείαν καὶ χαλεπήν

1017 φάραγγα] † ἡγουν τὸ ὄρος κεραυνία φλόγι] † ἡγουν κεραυνῶ
1018 πατήρ] ὁ Ζεὺς σπαράξει] † διαρρήξει τήνδε] † ἐν ᾗ δέδεσαι
δέμας] τὸ σὸν σῶμα

1019 ἀγκάλη] τὸ κοίλωμα· ἡγουν ἐντὸς αὐτῆς κρυβήσῃ βαστάσει]
ἡγουν δέξεται

1020 μακρὸν δὲ μῆκος] ἡγουν πολὺ· τουτέστι πολλοὺς χρόνους ἐκτελευ-
τήσας] ἐκτελέσας ἐντὸς

1021 ἄψορρον] ὀπισθορμήτως εἰς φάος] εἰς τὸ φῶς

1022 Ὁ ἀετὸς ἀνάκειται τῷ Διὶ ὡς ζῶν βασιλικόν· κύνα δὲ αὐτὸν λέγει
διὰ τὸ ἀρπακτικόν, ἢ διότι ἀναιδῶς ἔμελλε τῷ Προμηθεὶ ἐπιτίθεσθαι. ὃν
ἐτόξευσεν Ἡρακλῆς ὅτε τὸν περὶ τῶν μῆλων ἄθλον ἐπίνει, ὅς ἐνδέκατος ἦν
αὐτῷ. Ἰσθι δὲ ὡς διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τὸ Προμηθέως ἦπαρ τῷ ἀετῷ βιβρω-
σκόμενον, ἀνεπληροῦτο πάλιν ἐν νυκτὶ καὶ ἄρτιον ἦν. ἄρταμος δὲ ἔστι
κυρίως ὁ δαιτρός ὁ τὰ ἄρτια καὶ ὀλόκληρα τέμνων, καὶ ἀπὸ τούτου διαρταμέω
διαρταμῶ τὸ τέμνω καὶ κατακόπτω

πτηνός] † πετόμενος οὐχὶ πεζός δαφοινός] λίαν φονικός λάβρος]
λίαν βαρὺς καὶ μάργος

1023 διαρταμῇ] κατακόψει, ῥήξει σώματος] τοῦ σοῦ ῥάκος
μέγα] † ἡγουν τὸ δέρμα τοῦ μεγάλου σώματος

1024 ἄκλητος] † αὐθόρμητος ἔρπων] † ἐρχόμενος δαιταλεὺς]
δαιτυμῶν πανήμερος] ἡγουν διὰ πάσης τῆς ἡμέρας

1025 κελαινόβρωτον] ἡγουν τὸ μέλαν ἦπαρ] τὸ σὸν ἐκθινοῖσεται]
καταφάγοι

1026 τοιοῦδε μόχθου] τῆς τοιαύτης δυστυχίας τέρμα] τέλος μήτοι]
μηδαμῶς προσδόκα] ἔλπιζε

Μῆτοι προσδόκα· ἡγουν μὴ ἀπαλλαγὴν ἔλπιζε τῆς συμφορᾶς, εἰ μὴ τις
τῶν θεῶν θελήσει κινδυνεῦσαι, βουλόμενος ἀπαλλάξαι σε τῶν κακῶν. τοῦτο
δὲ οὐδέποτε ἔσται, ὥστ' οὐδ' (ὡς τοῦδ' ?) αὐτός, εὖ ἴσθι, λελύσῃ

1027 Supra vers. † ἡγουν πρὶν ἂν τις τῶν θεῶν διαδέξηται τὴν σὴν
τιμωρίαν· ὁ οὐκ ἂν γένοιτό ποτε

1028 εἰς ἀναύγητον] ἡγουν εἰς τὸν σκοτεινὸν καὶ μὴ αὐγὴν τινα ἔχοντα
φωτός. μολεῖν] ἐλθεῖν

1029 κνεφαῖα] σκοτεινά ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ] ἡγουν εἰς τὸν βαθὺν
Τάρταρον

1030 πρὸς ταῦτα] † ἡγουν διὰ ταῦτα βούλευ'] σκόπει τὰ συμφέροντά
σοι ὡς] ὅτι πεπλασμένος] ἡγουν ψευδής

1031 Τὸ κόμπος εἶπε κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως δόξαν· ᾤετο γὰρ Ἑρμῆν
μάτην πρὸς αὐτὸν ταῦτα κομπάζειν ὁ κόμπος] † ἦγουν οἱ μετὰ κόμπου
λόγοι λίαν γ' εἰρημένος] ἦγουν ἀληθὴς καὶ οὐ μάταιος

1032 ψευδηγορεῖν] ψευδῇ λέγειν· ἐκεῖνος γὰρ προσέταξέ μοι ταῦτά σοι
φάναι

1033 τὸ Δῖον] † τὸ τοῦ Διός, ἦγουν ὁ Ζεὺς πᾶν ἔπος] † ἦγουν πάντα
λόγον ὃν ἂν εἴποι τελεῖ] † πληροῦ, ὥστε τελέσαι καὶ ἃ κατὰ σοῦ
εἴρηκεν

1034 πάπταινε] σκόπει φρόντιζε] τοῦ λυσιτελοῦντος αἰθαδῖαν]
ἀλαζονείαν. | Ἰωνικόν

1035 ἄμεινον] βέλτιον πρᾶγμα ἡγήσῃ] λογίσῃ

1036 Ἑρμῆς] ὁ οὐκ ἄκαιρα] ἀλλ' ἔγκαιρα καὶ ἀναγκαῖα

1037 ἄνωγε] ἦγουν εἶπεν τὴν αἰθαδῖαν] † τὴν ἀλαζονείαν καὶ
ἀπείθειαν

1038 μεθέντ'] † ἀφέντα ἐρευνᾶν] ζητεῖν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν]
† τὴν φρόνιμον· φρόνησις γὰρ ἐστὶ τὸ καλῶς βουλευέσθαι.

1039 Ante vers. γνωμικὸν πείθου] καταπείσθητι σοφῷ] οἷος αὐτὸς
εἶ αἰσχροὺς] † ὁ κοινῶς λέγουσιν ἄσχημον ἀμαρτάνειν] † ἦγουν μὴ
καλῶς βουλευέσθαι

1040 ἡμέτερα † εἰδότι τοί μοι: ἡ συστηματικὴ αὕτη ἔκθεσις τοῦ δρά-
ματος κώλων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν νς', ὧν τὰ μὲν εἰσι δίμετρα ἀκατάληκτα,
τὸ θ',¹ τὸ ιδ', τὸ λα', τὸ λε', τὸ μ', καὶ τὸ μδ' μονόμετρα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων
δίμετρα καταληκτικά, ἥτοι ἐφθήμερη, ὧν τελευταῖος καὶ παντὸς τοῦ δρά-
ματος, '' ἐσορᾶς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω''. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος,
ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς ἢ καὶ τὸ δράμα περατοῦσα καὶ οἷον ἐπισφραγίζουσα

εἰδότι] † γινώσκοντι τάσδ' ἀγγελίας] † τὰ τοῦ Διὸς προστάγματα

1041 ἐθώυξεν] † ἀγρίως καὶ αὐθαδῶς εἶπεν

1042 ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν] † ὡς ἐγὼ παρὰ τοῦ Διὸς αἰεκές] † ἀπρεπές

1043 πρὸς ταῦτ'] † διὰ ταῦτα

1044 ἀμφήκης] διόλου καυστικός

† ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένων ξιφῶν. ἀμφήκη τὸν κεραυ-
νὸν εἶπεν, ὡς ἀμφοτέρωθεν καίοντα. μεταφορικῶς δὲ καὶ βόστρυχον λέγει
διὰ τὸ δίκην βοστρύχου πίπτειν τὸν κεραυνόν. σφάκελος δὲ ἐστὶ κυρίως ὁ

¹ 1048ff.: colon 9 κύμα δὲ πόντου, 10 τραχεῖ . . . συγχώσειεν, 11 τῶν . . .
διόδους, 12 ἐς . . . ἄρδην, 13 ῥίψειε . . . ἀνάγκης, 14 στερραῖς δῖναις, 15 = 1053.
1073ff.: colon 35 μέμψησθε τύχην, 36 μῆδ' . . . ὑμᾶς, 37 εἰς . . . εἰσέβαλεν, 38 μὴ
. . . αὐτάς, 39 εἰδοῦαι . . . ἐξαίφνης, 40 οὐδὲ λαθραῖως, 41 εἰς . . . ἄτης, 42 = 1079.

σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου, ἐξ οὗ καὶ σφακελισμὸς ἢ παραπληξία αἰθῆρ] ὁ ἀήρ

1045 ἐρεθίζέσθω] κινείσθω σφακέλω] συστροφῇ καὶ παραγμῷ

1046 χθόνα] τὴν γῆν πυθμένων] τῶν θεμελίων

1047 αὐταῖς] σὺν πνεῦμα] ἄνεμος κραδαῖνοι] ἤγουν κραδαινέτω καὶ κινεῖτω

1048 πόντου] τῆς θαλάσσης τραχεῖ] σφοδρῷ ῥοθίῳ] ρεύματι

1049 συγχώσειεν] συγχωσάτω ἐμέ

1050 διόδους] εἰς τὰς διεξόδους, τὰς πορείας κελαινὸν] σκοτεινόν

1051 ἄρδην] ὁμοῦ ῥίψει] ῥιψάτω

1052 στερραῖς] ἰσχυραῖς, βιαίαις δίνας] συστροφαῖς

† εἰώθασιν οἱ πρὸς τὰ ἄνω τι ῥίπειν βουλόμενοι τοῦτο περιδινεῖν καὶ περιστρέφειν πρῶτον ἐν ταῖς χερσίν, εἴτ' ἀφιέναι, ὥς ἂν εἰς ὅσον ἔξεστιν ὕψος ἀνελθὼν ἀξίαν ὑποσταίῃ τὴν πτώσιν. τοῦτο γοῦν κἀνταῦθα, φησί, περιδινήσας τοῦμόν σῶμα, ῥιψάτω ἐν ἰσχυραῖς ἀνάγκαις εἰς οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ εἰς τὸν Τάρταρον. διὰ τοῦτο δὲ Τάρταρον εἶπεν, ἐπεὶ εἰ πρὸς οὐρανὸν αὐτὸν ἔρριψεν ἀνάλογον ἂν καὶ τὴν πτώσιν ὑπέστη, οὐ μόνον τῷ ὕψει τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ ῥίψαντος

1053 πάντως] † ἀληθῶς οὐ θανατώσει] † ἀθάνατος γάρ εἰμι

1054 τοιαῦδε μέντοι] τῶν μὲν φρονίμων καλοῦς ἂν ἀκούσας λόγους μέντοι] δὲ φρενοπλήκτων] τῶν τὰς φρένας πληγέντων, τῶν μανικῶν

1055 τ'] καὶ

1056 τί γάρ] ἤγουν οὐδὲν παραπαίειν] μαίνεσθαι αὐτόν

1057 ἡμέτερον † ἦν τοῦδ' ἀτυχῇ: τοῦτο οὕτως εἶποις· ἦν ἀτυχῇ ὁ Προμηθεὺς δηλονότι τοῦδε, ἤγουν τοῦ μὴ παραπαίειν. πρὸς γὰρ τὸν χορὸν ποιεῖται τὸν λόγον, τί τῶν μανιῶν χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσιν· οὐδὲν δηλονότι· ἤγουν εἰ μὴ μαινόμενός ἐστιν ἀλλὰ σωφρονεῖ, τί δῆτα οὐκ ἐνδίδωσι τῆς μανίας, ἀλλὰ τοιαῦτα οἶα οἱ μαινόμενοι φθέγγεται ἀντιστάμενος πρὸς τὸν Δία. οἱ δὲ γράφοντες εἰ τὰδ' εὐτυχῇ, οὐκ ἴσασι, οἶμαι, τὰ περὶ τῶν μέτρων. εἴρηκε δὲ τοῦτ' ἀσυνδέτως ὥς ἐστιν ἔθος αὐτῷ. ὅτι δὲ πρὸς τὸν χορὸν ποιεῖται τὸν λόγον, δηλοῖ τὸ ἐξῆς

τοῦδ'] † τοῦ μὴ παραπαίειν ἀτυχῇ] † οὗτος χαλᾷ] † ἐνδίδωσιν μανιῶν] † ἤγουν οὐδὲν

1058 ὑμεῖς] οἱ τοῦ χοροῦ πημοσύναις] δυστυχίαις

1059 συγκάμνουσαι] † συμπονοῦσαι τόπων] ἐκ τῶν τόπων τῶνδε

1060 μετὰ πού χωρεῖτ'] μεταχωρεῖτε· εἰκότως δὲ πεποίηκε τὸ ὑπερβα-
τὸν κίνησιν παρεγγυώμενος καὶ μετανάστασιν τῷ χορῷ θοῶς] ταχέως

- 1061 μῆ] † ἵνα μή ἡλιθιώσῃ] εἰς ἀναισθησίαν ἄξῃ
 1062 μύκημ'] κτύπος ἀτέραμνον] σκληρὸν καὶ σφοδρὸν
 1063 φώνει] λέγε παραμυθοῦ] παράπειθε
 1064 πείσεις] καταπείσεις ἐμέ
 1065 τλητὸν] ἀνεκτὸν ἡμῖν· οὐ γὰρ καταλείψω αὐτόν παρέσuras]
 ἐξήνεγκας, παρέρσης εἰπεῖν
 1066 κακότητ'] κακίαν· τὸ γὰρ προδιδόναι τοὺς φίλους εἰς τοῦτο φέρει
 1067 τοῦδ'] † τοῦ Προμηθέως χρῆ] ἀπόκειται τούτῳ
 1068 Ante vers. γνωμικόν προδότας] τῶν φίλων ἔμαθον] † ἐδιδά-
 χθην παρὰ τῶν οὕτω φρονούντων
 1069 νόσος] † νόσημα γὰρ ψυχῆς ἐστὶ τοῦτο αἰσχιστον
 1070 τῆσδ'] τῆς προδοσίας ἀπέπτυσα] † ἀπεβαλόμεν· ἐκ μετα-
 φορᾶς τῶν ἀποπτύνοντων τὸν ἐν τῷ στόματι σίελον
 1071 ἄτ'] † ἄτε ἤγουν ἄπερ
 1072 πρὸς ἄτης] ἤγουν μὴ βλάβην σχοῦσαι θηραθεῖσαι] † ἀγρευ-
 θεῖσαι
 1073 τύχην] τὴν θεάν ποτ'] ἄρα
 1074 ὡς] ὅτι Ζεὺς] ὁ ἀπρόοπτον] ἄσκοπον, ἀνέλπιστον
 1075 εἰσέβαλεν] † ἐκ παραλλήλου τὰ εἰς μὴ δῆτ'] μηδαμῶς εἶπητε
 τοῦτο
 1076 ὑμᾶς αὐτὰς] ἐμβαλεῖτε εἰδυῖαι] † γινώσκουσαι
 1077 ἐξαίφνης] † ἀφανῶς, ἀπροσδοκῆτως λαθραῖως] † κεκρυμμένως
 1078 ἀπέραντον] ἀτελές, ἀδιεξόδευτον δίκτυον] † ἤγουν περιπλοκὴν
 1079 ἐμπλεχθῆσεσθ'] † περιπλακῆσεσθε ἀνοίας] μωρίας ὑμῶν
 1080 Post vers. ἐπίλογος μύθῳ] † λόγῳ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ
 1081 χθὼν] ἡ γῆ σεσάλευται] † κινεῖται
 1082 βρυχία] ἡχητική παραμυκᾶται] † ἤγουν μύκημα βροντῆς ἡχεῖ
 1083 ἔλικες] συστροφαί
 1084 στεροπῆς] ἀστραπῆς ζάπυροι] λίαν κανστικαί στρόμβοι]
 στροφαί ἀνέμων
 1085 ἐλίσσουσι] συστρέφουσι σκιρτᾷ] κινεῖται ἀνέμων] † ἤγουν
 ἄνεμοι
 1086 πνεύματα] πνοαί
 1087 στάσιν] μάχην, ταραχὴν ἀντίπνουν] ἐναντίαν ἀλλήλοις
 ἐνδεικνύμενα] ἤγουν ποιούντα
 1088 ξυντεάρακται] σὺν τῷ πόντῳ αἰθῆρ] ὁ ἀήρ πόντῳ] τῇ
 θαλάσῃ

1089 τοιάδ'] τοιαύτη ῥιπή] ὁρμή Διόθεν] ἐκ Διός
 1090 τεύχουσα] κατασκευάζουσα στείχει] ἔρχεται ἢ ἤλθε
 1091 μητρὸς ἐμῆς σέβας] ἡγουν ὦ σεβασμία μήτερ Θέμις
 ἡμέτερον † οἱ προστιθέντες ἐνταῦθα τὸ Θέμι καὶ λέγοντες ὦ πάντων Θέμι,
 οὐ καλῶς προστιθέασι· διὸ περισσὸν ὄν ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. χρὴ δὲ λέγειν
 οὕτως· ὦ αἰθῆρ ὃ εἰλίσσων καὶ συστρέφων τὸ κοινὸν πάντων φῶς, τουτέστι
 τὸν ἥλιον, ὁρᾷς ἃ πάσχω; ἀναχωρησάντων δὲ πάντων πρὸς τὸν αἰθέρα ὥς
 καὶ ἐν ἀρχῇ ποιεῖται τὸν λόγον
 1092 αἰθῆρ] ὃ ἀήρ κοινὸν φάος] † τὸ κοινὸν πάντων φῶς ἡγουν τὸν
 ἥλιον εἰλίσσων] στρέφων διὰ τῆς τοῦ οὐρανοῦ φορᾶς
 1093 ἐσορᾷς] † ὁρᾷς ὥς] ὅτι ἔκδικα] † ἔξω τοῦ δικαίου ἡγουν
 ἄδικα

I have not hesitated to include all the glosses in the above transcript, needless and wearisome as their explanations often are. But such glosses form a constituent factor in the history of Greek lexicography: they are often of value in the study of the relation of the vocabulary of prose to that of poetry; or show the relation of the later to the ancient usage. The reproduction of such minutiae from a commentary of tolerably certain date furnishes material of special value, material the source of which is to be sought chiefly in the Greek Lexica, whose history is now zealously studied. It may also assist in establishing the interrelation of MSS. of different ages.

Scholia and glosses are as sharply distinguished in N as in MSS. of Aristophanes containing Byzantine commentary. Some interlinear matter, as far as substance is concerned, might have been placed in the margin, but normally such comment deals with the explanation of vocabulary. There are, I think, no cases where a scholium has an interlinear beginning as in Vat. 1294 of Aristophanes. Intramarginal glosses by the first hand do not occur unless we include such indications as *διήγησις*, *προκατάστασις*. Glosses and scholia often agree in N, as in the case of other MSS., e.g. Ambr. 886. The scholium may take up the gloss or the gloss may derive from the scholium or from a lexicon. There are some forty cases of two glosses (one generally very brief) on the same word or phrase. These I have indicated by a vertical line sepa-

rating the two. Statements about various readings are contained in the body of the scholia and are never indicated by an inter-linear or marginal γρ.

Though I am not concerned to present a study of the writing and the language of the commentary, a few matters on this score may find a place here, together with certain others of a different kind.

Confusion of unaccented ω with ο, due to stress accent, is not uncommon: *πλανομένη* 565, but correct in 608; *προσταλαιπορεῖν* 968, but correct in 94; *ἀμφοτέρωθεν* 1044, *οὐδέπο* 1002, *ἀλαζωνεία* appears in 1034, *ἀλαζονεία* in 1037. Confusion of αι with ε is rare: *θαρσαλαίως* 731, *Μέγερα* 576. ει and η (η) are of course often confounded: *ἰσχυναίνει* 381 after *μαλθάσση* 380, *χαλεπαινεῖ* after *βαρυνθῇ* 390. *ὄχλῆς* of the text in 1001 is glossed by *ἐνοχλείς*. *πηναῖς* for *ποιναῖς* occurs twice (112, 223). Iota subscript is more often omitted than supplied; but -ᾱν is preferred to -ᾱ in the infinitive. *ζῶων* is always written thus.

ἐλάττων and *ἐλάσσων*, *περιττός* and *περιστός* occur, sometimes in the same paragraph. *ἀγγύλους* is written for *ἀγκύλους* in 488, as *ἀγγάλη* in the text in 1019 for *ἀγκάλη*. *ἀστενεστέρα* appears in 514.

διόλου *διόλως*, *ἐπιπολύ*, *καταπολύ* are regularly so written. *διατοῦτο* occurs (993, 1052), but *διὰ τοῦτο* is also found, and so always *διὰ ταῦτα*, *διὰ παντός*. *τοπαράπαν* is found 215, 898, *τοξεῖς* 683, *τοπᾶν* 215 (in the text), *ἐξαρχῆς* 998; but *τὸ ἐξῆς* 1057.

Wrong accentuation is not uncommon: *ἄθλον* 702, 934, 1022, *εὐδαῖμον* 647, *γύπα* 286, 392 (*γρύπας* in the text, 804), *χαλκάς* 799, *ποίου* 508, *φᾶναι* 1032. *θίγων* 849 is regarded as a present, as in the *Christus Patiens* (cf. *ᾄλειν*, *ᾄφλων*). The scribe prefers *ᾤτινι*, e.g. 159, 915, 933, and almost constantly writes *μὴ δέ*, e.g. 526, 533, 583, 741, 776, 950, and *μὴ δάμα*, e.g. 526. As regards enclitics, there is much irregularity: such accentuations as *λῦσαι με* (332), *οὐδὲν τι* (62) *πρᾶγμα ἐστὶ* (298), *οὗτος φησὶν* (342), *οἵτινες εἰσὶν* (490), *κεραυνῶν εἰσὶ* (359), etc. are common. *ὥσπερ τι* (241) is more probably a slip than a recollection of an old usage (cf. Wackernagel, *Beiträge zur Lehre vom gr. Akzent*, p. 251). *τίς* and *τις* are not always differentiated. I have adopted the modern style throughout in all passages where the reading is unmistakable. The scribe has *ἔστε* for

ἔστε invariably, I believe. εἶσαν is found in 451. Over non-Attic $\bar{a}$ of the text, both in radical and inflectional syllables, the scribe has inserted H in at least forty cases.

Unattested in the Lexica are ἀντιστρόφως 823, ἀναμυκάσμαι 743, κομπορρημονέω 327. Late forms are ἔσο 327, κρυβήσομαι 1019; κραθῆναι in 511 may not be the correct reading; at least we find κρανθήσομαι in 911. λαός appears in 827.

As regards syntax, we may note the frequent use of αὐτοῦ for the reflexive; the genitive with πρὸς in τῆς πρὸς τῶν θεῶν τιμῆς in the last line of the second scholion on 526; the use of the optative without ἄν in the scholia on 526 (first scholion, l. 8), 791, 887 (l. 7), whereas ἄν is added in a like phrase 159 (l. 8); the conditional forms εἰ νοήσει, εὐρήσειεν 682 and εἰ εἴποις, πέμψει 950, ἄν δόξω 386, ἄν ἐμπέσῃ 926 unless this is miswritten for ἐμπέσοι, as is ἡμερῇ for ἡμεροῦ 379. τοῦτο οὕτως εἴποις occurs 1057, but elsewhere, e.g. 62, 400, 421, 538, 682, 762, the imperative is used in similar locutions. Confusion of opt. with subj. occurs in 697, where the text of N, and of three late MSS., has προσμάθοις; in 535 ρέουσα follows πανθείη. A future indic. is glossed by an optative in 103, 1025, and by a subjunctive in 808.

Triclinius scanned all measures except the dactylic by tetrasyllabic divisions and therefore did not recognize the dochmiac. It is noteworthy, however, that he mentions that rhythm by name on two occasions: *Sept.* 778 ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων, in his scheme an hypercatalectic antispastic monometer, and *Prom.* 583 βορὰν μηδέ μοι, an antispastic penthemimeres. In both cases he adds δ καλεῖται δοχμαῖκόν.

His excisions are based on the assumption that the traditional text in lyric passages contained superfluous matter disturbing the responsion. In 187 he expelled δῖω, wherein he is followed by some while others expel Ζεὺς; in 400, δ' after δακρυσίστακτον and λειβομένα before ῥέος (Wilamowitz brackets λ.); in 532, ἄσβεστον; in 550, ἀλαόν; in 558, ἰότητι γάμων; in 887, ἐν γνῶμα.

The following authors are either directly cited or indirectly referred to.¹ Homer (86, 91, 328, 365, 428, 436, 592, 754 *Batrach.*,

¹ Occasionally (228, 624, 778, 963, 966) a citation is indicated by one or more >'s placed alongside the column.

940, 966), Hesiod (463), Pindar (789), Sophocles (213, 436), Euripides (228, 397, 682 *bis*, 778, 853, 963), Aristophanes (153, 342, 367), Theocritus (479), Isocrates (577), Epicurus (624), Dionysius Periegetes (790), Philostratus ii (944), Hephaestion (128, 397, 526, 561), Libanius (346).

The custom of writing γνώμη, γνωμικόν, or γνωμικῶς opposite a sententious passage was established in early MSS. In the *Prometheus* M thus calls attention to vv. 35, 319 (or rather 320), and 1039; and a later hand (m¹) does the same for vv. 309, 685, 1012 (315, 685, 1041 are characterized by ὠραῖον). In the Naples MS. vv. 17, 103, 224, 275, 378, 638, 685-6, 1039, 1068 are marked as gnomic, while 39 is called ὠραῖον. A similar procedure appears in Flor. Add. 98. About the same age as M is Vat. 73 and Flor. 7. 15, both containing 'sentences', and even earlier was a Turin MS. with excerpts περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Barb. 1. 4 (295) 14th cent. contains only sententiae from Aeschylus (*Prom.*, *Sept.*, *Pers.*) and from six other authors; Paris. 2782 A (16th cent.) contains, i. a., γνωμικά from Aeschylus and Pindar.¹

Less fortunate than the student of the tradition of the text of Sophocles or Euripides, the Aeschylean scholar has not been greatly cheered by the discovery on papyri of evidence anterior to the date of the earliest extant MS. The Firmin-Didot papyrus of the second or third century before Christ yielded, though in a very corrupt state, a new fragment of the *Carians* or *Europe*; a paltry gain in comparison to the *Ichneutae*, the *Antiope* or the *Hypsipyle*. No specimen of any extant play of Aeschylus has, I believe, as yet been uncovered from the soil of Egypt, more fertile in yielding extracts from the *Oedipus Tyrannus*, *Electra*, and *Antigone*, and more generous still in the case of

¹ Paris. 2977 (11th cent.) contains moral precepts from Democritus, Epictetus, etc. Other MSS. in point are Ambros. 277, 716, Ottob. 192, Paris. 2720, Flor. Add. 86. 3, Turic. 283, 343, Urb. 95, Vat. Pal. 139. Several MSS. of Sophocles are made up of γνώμαι: Barocc. 143, Ven. Marc. 507 (both 12th cent.), Heidelb. Pal. 140, 356, Vat. 711, 962; and Leid. Vulc. 93. The 'sayings' of Aristophanes appear in Flor. 164, Paris. Suppl. 1247, Perug. 1. 62. Similar collections were made or published in the 16th cent. e.g., Paris. 2891 (monostichs, in the hand of Janus Lascaris), Paris. 2889 (Euripides, in the hand of Henri Estienne), Arsenius' 'Ἀποφθέγματα', printed by Callierges at Rome, not after 1522, and the Γνώμαι following Gelenius' Callimachus 1532. Of like character is Dupont's *Homeri Gnomologia*, 1660.

Euripides, who is represented by fragments on papyrus of the *Andromache*, *Medea*, *Orestes*, *Hecuba*, *Phoenissae*, *Iphigenia in Tauris*, and [*Rhesus*]. Graecia mendax, modernized in the person of the notorious Simonides, a forger ignorant of the range of contemporary scholarship or contemptuous of its detective skill, attempted to impose upon the credulous the belief that it had unearthed from Egyptian sands a manuscript of the *Persae* dated no less early than 570, over four centuries before our oldest MS., which was written either not long before, or not long after, the year in which men expected the destruction of the world.¹ The Medicean manuscript, approximately the contemporary of Ven. A of Homer, of several manuscripts of Demosthenes, of Urb. 105 of Dionysius of Halicarnassus, etc., represents the tradition of the late ninth century, when many of the earliest extant MSS. of the classical Greek authors, preserved during the seventh and eighth centuries, were first copied in minuscules (first attested in 835) and modernized in accordance with the state of contemporary Byzantine knowledge of the ancient language. Of the earlier history of the text we possess no information that may fairly be called other than conjectural; nor do the "testimonia," scattered here and there in numerous authors citing the extant plays, afford us matter of marked value.

An almost equal silence obtains in the period from the date of the Medicean to the end of the fourteenth century. In the twelfth century Aeschylus was known in part at least to Johannes Tzetzes² and Eustathius.³ Under Andronicus ii Palaeologus (1282-1328) Byzan-

¹ An old colophon in the Medicean at the end of the *Argonautica* is reported to bear the date 6509 = 1000.

² Tzetzes cites passages from all the extant plays except the *Supplikes*: *Prom.* 268 in *Chil.* 1. 281, *Prom.* 796 in *Chil.* 3. 953; *Septem* 554, 592 in *Chil.* 4. 994, 995; *Pers.* 157 in *Chil.* 7. 358-361, *Pers.* 981 in *Chil.* 10. 728, and a general reference to the *Persae* in *Chil.* 2. 14; *Agam.* 1602 in *Schol. in Proem. Alleg. Il.* v. 510; *Choeph.* 898 in *Chil.* 12. 805; *Eum.* 641 in *Chil.* 8. 222, 230; and general references appear in *Chil.* 8. 226 and on Hesiod *O. D.* 414 (Gaisford, *P. M. G.* 2. 268).

³ In his commentary on Homer, Eustathius refers to Aeschylus about 148 times, double or triple references included; in that on Dionysius Periegetes, possibly eleven times; in the *Comment. Pindaricorum praefatio*, twice; in the other *Opuscula*, six times. Apart from such expressions as *ἐπιστολή* and *ἀγῶνιοι θεοί*, which occur in more than one play, Eustathius cites or refers to verses of the *Prom.* on at least thirty-three occasions, in two of which he does not name the play; *Sept.* 7, 11, 47, 294, 333 (?), 594, 776; *Pers.* 44, 74, 657; *Agam.* 30, 143, 264, 270 (which

tine scholarship attained a distinction comparable to that which it enjoyed in the age of Photius, Suidas and Arethas. In the reign of that unfortunate emperor¹ there flourished such men of letters and of learning as Planudes, Nicephorus Chumnus (who belong in part to the period of Michael VIII), Theodorus Metochites, Pediasimus, Lacapenus, Pachymeres, Philes, Xanthopulus, Hyrtacenus, Moschopulus, and finally Thomas Magister and Triclinius, both of whom, in addition to other work on the dramatic poets, annotated the *μείων ἐκλογή* — *Prometheus*, *Septem* and *Persae*. Triclinius, unaided by the work of any known predecessor, composed a commentary also on the *Agamemnon* and *Eumenides*. Had this more professional scholar not sought to change the text as well as interpret it, later generations had not needed to clear away much rubbish. Yet, even as it is, Triclinius was "the first modern critic of the tragic poets."²

The preëminent value of the majority of the Medicean scholia to Aeschylus has long consigned the whole mass of later Byzantine commentary on the poet to a neglect not altogether deserved. The defects of that commentary need no rehearsing: they are patent, and for years have been a commonplace, especially with those critics in whose opinion the later scholia had no other auxiliaries than those now extant in M. Less widely recognized has been serviceableness of that commentary in tracing Aeschylean tradition back from the age of Andronicus ii to the twelfth or the eleventh century, or even to the age of Photius; and, more important still, in enabling us to obtain a

verse he ascribes to Sophocles), 1540, and possibly 1050; *Cho.* 506, and possibly 6-7; *Eum.* 24; *Suppl.* 262, 885 (1011 is not referred to). He cites or names twenty-two of the lost plays and twenty-three of the Adespata, including the doubtful 458, 460, 461, 463.

¹ His signature from the year 1286 is pictured in the catalogue of the (now burnt) Turin MSS. (no. 226, p. 360).

² References to Aeschylus appear to be extremely rare in the works of the above mentioned scholars or men of letters. Planudes refers to *Prom.* 155, 576 and to the use of *ἐπιστολαί* for *ἐπιτολαί*; Chumnus to *Prom.* 263; Theodorus Metochites to *Frag.* 255; Pachymeres to *Prom.* 380; Hyrtacenus to *Prom.* 105, *Sept.* 593; Moschopulus to *Prom.* 105. But my knowledge of the literature of the period is too slight to warrant any further inference than that these worthies here at least did not necessarily have any other than a secondhand acquaintance with the verses of the poet. Turic. 283 (11th cent.), 343 (13th cent.) gave extracts from many writers among them Sophocles and Euripides, but not Aeschylus.

perspective of the true place of M with reference to the archetype and to the amount of scholia accompanying it.

The opposition between the two schools in estimating the nature and the relation of the later scholia to the scholia of M, does not lack definiteness. On the one hand, Dindorf, and after him Ritschl, Paley, Sorof and others, maintain that nothing in the later commentaries is derived from any ancient MS. older than M, and that the Medicean scholia, which are mostly of Alexandrian origin, are ultimately the primal source of the other scholia without exception. On the other hand, with various differences in detail, Heimsoeth, Seelmann, Reuter, Wilamowitz, Dähnhardt and Mazon claim that the later scholia, and particularly Scholia A, derive from an ultimate source from which the scholia of M were themselves derived. By reason of the fact that they refer to a text showing fewer errors than M, Scholia A are so highly esteemed by certain members of this school that they are regarded as the primary source of emendation.

Were the former of the opposing opinions tenable, the present article had slight reason for existence. But, in the judgment of its writer, the day has long passed when all readings of the later MSS. differing from M can be lightly set aside as mere conjectures of Byzantine epigoni and all scholia in MSS. of the end of the thirteenth or beginning of the fourteenth century summarily dismissed as windy amplifications of the Medicean commentary or as worthless exhibitions of Byzantine vapidness and conceit. Not all the variants, nor all the scholia in the parent of M were registered by the 'corrector' of M, nor is it certain that there were not in existence in the tenth century still other copies of the archetype, copies made in the ninth or tenth century and each having its own excerpts from the interpretative material, which, derived from the *ὑπομνήματα* of the Alexandrians preserved by Didymus and others, finally found a resting place in the one MS. that was destined to survive the wreckage of the seventh and eighth centuries. This, the true archetype of all our existing MSS., was a parchment MS. that took the place of papyrus rolls or of a papyrus book containing Aeschylus' seven plays and written not earlier than the fourth and not later than the sixth century.¹

¹ The parchment fragment of Aristophanes, found in the Fayûm, is of the sixth century, to which also has been referred the MS. of Dio Chrysostomus, from which all the later MSS. of that author are descended.

Some at least of the scholia of the later Byzantine MSS. thus, it is claimed, preserved also an ancient tradition; and by their feebleness of light, aided by the stronger reflection of M, we may even hope to visualize the ancient variorum commentary. Animated by this hope, it is the present duty of the student of the Aeschylean scholar to scrutinize the later MSS. of the poet for whatever value, even a negative value, their commentary may possess. Nor will that scrutiny be without the subsidiary gain of determining more exactly the character of Byzantine workmanship during the period of the revival of classical studies in the age of that precursor of the humanists, Demetrius Triclinius. We may reject this or that reading of the text of Aeschylus proposed by Wilamowitz, but his complete or partial collation of thirteen of the most valuable of the later MSS. of the poet is, so far as the text itself is concerned, the most substantial contribution yet made to the realization of the ideal presentation of the tradition which should include in its survey every extant manuscript.

But while our knowledge of the later MSS. has thus been augmented by the collations of the German scholar, there has been no equally significant and orderly presentation of the contents of the commentaries in which, together with more modern material, the traces of the ancient tradition and learning are preserved. There exists in fact no collection of the scholia to Aeschylus that in any sense may be called adequate. Theories about their sources and their interrelation, we have indeed in Francken, Seelmann, Sorof and others; but the increment to our knowledge of the actual contents of the scholia since Dindorf published his collection in 1851 is pitifully small. Less favored than Aristophanes, Aeschylus has had no Zacher, no White.

The history of the publication of the scholia other than the Medicean is briefly told. The first appearance of any portion of the Byzantine commentary dates from the edition of Robortelli (1552), whose authorities are unknown since the only information furnished by him on this score is that for the triad (*Prometheus, Septem, Persae*) he used two sources, one concise, the other verbose, and, for the other plays, Savelli's 'very old' MS. Some portion of the many blemishes in Robortelli's presentation was removed by Vettori (1557), the first scholar to utilize the scholia of M. From Vettori was derived Stanley's (1663) 'scholiastes vulgaris,' which commentary was substantially

augmented, for the *Prometheus* and *Septem*, and to a less extent for the *Persae*, by the English scholar's collation of Baroccianus 231 (15th cent.) containing Scholia A, and by his inclusion of certain heretofore unknown or unutilized scholia, designated by him Scholia B, that appear in Seldenianus supra 18, a MS. which Mr. T. W. Allen informs me is a representative of a common type of book in the fifteenth century.¹ Pauw (1745) was content to reproduce the material of the English scholar with occasional improvements, which were, however, not the result of recourse to any new MSS. Certain scholia to the *Prometheus* (called Γ, C, or σχόλια τρίτα by later editors) were contributed by Thomas Morrell in his edition of that play published in London, 1773, but not repeated in the later edition (Eton, 1798). The scholia in question, it appears, were either omitted by Robortelli from his source or derived from a MS. containing more material of the type of Scholia A than that used by him and Stanley. Many of Morrell's scholia appear in Paris. 2787 (early fourteenth century) and in Leiden's Vossianus 6, a MS. concerning the date of which Dr. Büchner, Keeper of Manuscripts in the Royal Library at Leiden, kindly informs me that it is probably as old as the thirteenth century. Butler (1809-1816) took over Stanley's and Morrell's material, increased by his own collation of Scholia B for the *Persae* and *Eumenides*. Schütz, in 1821, simply reproduced Butler's material differently arranged. Meantime in 1813, four years after the publication of Butler's *Prometheus*, Faehse, in his *Sylloge lectionum Graecarum glossarum scholiorum in tragicos Graecos atque Platonem*, made known, but in imperfect form, the scholia to the *Prometheus* found in Paris. 2787. References to Faehse's collation was made by Haupt (1826) in cases where the scholia of that MS. either did not appear at all, or appeared only partially, in the scholia already printed.

Ampler sources of supply were drawn upon by Dindorf (Oxford, 1851), who first placed the scholia of M in a separate class. This scholar assembled the material already printed, consulting, apparently directly, Paris. 2787, and also Paris. 2785, which he thought earlier, Wilamowitz later than 2787, whereas, according to the information kindly furnished me by M. Omont, they are of the same age.

¹ This MS., sometimes called Arundelianus, is referred by the Catalogue to the end of the fourteenth or beginning of the fifteenth century.

Furthermore he excerpted Flor. 31. 3 dated 128(6?), 28. 25 (14th cent.), 31. 8 (14th or 15th cent.), Paris. Suppl. 110, Coisl. 353 (both 15th cent.) and Leid. Voss. 6. In an article entitled "Aus Wiener Handschriften," published in the *Sitz.-berichte d. philos.-hist. Classe d. kais. Akad. d. Wiss.* 21 (1856) 278 ff., Moriz Schmidt called attention to the existence in Vindob. philol. Graec. 334 of Triclinius' metrical scholia to the triad, *Agamemnon* and *Eumenides*, and to Thomas' ἐξηγήσεις of the triad. He also printed an extract from the metrical scholia to the *Prometheus*. The Neapolitanus (N) was next requisitioned. In *Philologus* 20 (1863) pp. 16-29 Dindorf edited from that MS. the σχόλια παλαιά to the *Agamemnon*, pp. 386-411 Thomas Magister's scholia to the *Septem*, which he called σχόλια παλαιά, though the MS. has no such title, as it has in the case of the *Agamemnon*; and in vol. 21 (1864) of the same journal, pp. 193-225, Triclinius' scholia to the *Septem*. His expectation to perform a like service for the *Prometheus* and *Persae*, and to assemble the glosses, remained unfulfilled.

In 1864 in the *Bull. de l'Acad. des Sciences de St. Pétersbourg* 6, 296 ff. (reprinted in the *Mélanges Greco-romains* 2. 487 ff.), Nauck reported the scholia, but not the glosses, to *Prom.* 1-60 from a late MS. in the possession of Alex. von Hiefferding that came from the monastery of the Serbian patriarchs in Petsch or Ipek in Old Serbia. The last contribution to the collection of Aeschylean scholia was made by Dähnhardt in his *Scholia in Aeschyli Persas* (1894), wherein he brought together numerous scholia from Vindob. 197 (14-15th cent.), Palat. (Heidelb.) 18 (14th cent.), together with the interlinear glosses from these MSS., Guelf. 88 (15th cent.) and Lips. 1. 4. 43 (14-15th cent.); and compared throughout the commentary of M.

Though the last named work distinguishes the readings of Vindob. 197 and Palat. 18, its citations of the readings of Paris. 2787 and Paris. 2785 still depend on Dindorf's collation of those MSS., a collation that is neither complete nor accurate and furthermore fails to mark the relation of both to Scholia A, which Dindorf took over, sometimes after alteration, from the earlier collections. In fact it is constantly impossible to discover from Dindorf's edition, what reading stands in what MS. His report of the scholia on the *Agamemnon* in N is vitiated by errors. He fails to keep separate Triclinian scholia and the σχόλια παλαιά on the same verse; he ascribes to the παλαιά scholia that are

certainly Triclinian, and he even omits scholia found in the MS. For the later scholia on the *Agamemnon* one must trust rather Van Heusde's collation in his edition (1864). In his handling of the scholia Dindorf does not really compare the evidence at all. Nor does he cite specifically, except on the rarest occasions, the reading of any scholium in any of the six MSS. named above from which he made excerpts. The result is that we are left in ignorance how far their commentary agrees, or disagrees, with Scholia A, Scholia B, or Scholia C. Dähnhardt, for his part, whose book has for its subject the scholia to the *Persae* only, leaves entirely out of account any of the later commentaries to that play found in the MSS. in Italian libraries, though there are, from the fourteenth century alone, at least eight MSS. containing both scholia and glosses to the play in question.

After the successive deposits of later workmanship have been removed, the oldest stratum of Scholia A seems to depend on a commentary contained in a MS. older than M and probably different from that used by the 'corrector' of M to control the work of the copyist of that MS. Scholia A contain textual readings unknown to M and also a very considerable portion of the glosses that appear in later MSS. Scholia B, on the other hand, at times agree with Scholia A, but generally differ therefrom, but many of the glosses in B occur also in A, while some of the Medicean scholia appear in B but not in A. In view of these facts it has been argued by certain scholars that the original writer of B had a copy of M and also a MS. containing A; but this theory has not won general acceptance. Dindorf, for example, held that the "old scholia" on which B depend were composed by a grammarian only slightly older than Triclinius; he was certainly right in contending that in B are to be sought the evidences of Thomas Magister's interpretation of the three plays of Aeschylus that formed the selection commonly read in Byzantine times. It has already been truly asserted by others that N, though an inferior MS. in some respects, has the distinction, shared by no other MS. of Aeschylus, of presenting, in clearly distinguishable form, the commentary of Thomas and that of Triclinius for the plays commented on by both. Whether or not N was written by Triclinius himself, and, if so, presumably in the early part of the fourteenth century (an interesting question which I hope to treat on another occasion) that MS. opens a perspective for estimating the contributions to Aeschylean scholarship under An-

dronicus ii that is not disclosed by the Seldenianus, the Cantabrigiensis, the Lipsiensis, the Guelferbytanus or any other MS. containing Scholia B. N keeps separate what almost all other MSS. run together. It is the final authority in determining whether certain anonymous metrical scholia are of Triclinian authorship. Though there were other metricians in the age of Triclinius and before him, metricians whose work appears in divers MSS. of the dramatic poets (e.g. Paris. 2821), yet, in the absence of explicit testimony to the contrary, it is the current tendency to refer most such anonymous metrical material to Triclinius alone. There have thus been fathered on him the metrical scholia to *Septem*, *Persae*, *Agamemnon* and *Eumenides* that were first printed in the edition of Stephanus.

Though the exact nature of the scholarly interrelation between Thomas and Triclinius is in many points still undetermined, its general character admits of slight doubt. To a certain extent Thomas was indebted to Triclinius. Thus in Vindob. 334 there appear Thomas' scholia to the triad (*Prom.* fol. 47-72, *Sept.* 73-96, *Pers.* 97-115), and therein he has included certain of Triclinius' linguistic observations (ἐξηγήσεις), designated now by δ. τρ., now by the name in full. Thomas was interested in modern equivalents for ancient words; and on fol. 115^v he says τὴν τρίτην δὲ ταύτην κώπην ναῦται κοινῇ γλώττῃ τριτξέριον ὀνομάζουσιν. αὕτη ἡ ἐξήγησις Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.

On the other hand, it is Triclinius who was normally under debt to Thomas, a debt which is most conscientiously acknowledged in the Naples MS. in respect of the Life and the Arguments to the *Septem* and *Persae*; while the superscription of the marginal commentary to all the plays of the triad is uniformly τοῦ αὐτοῦ Μαγίστρου σχόλια. These scholia of Thomas were, we know, written after he had composed his commentary on the *Hecuba*, *Orestes*, and *Phoenissae*.¹ In N the scholia of Thomas are introduced by capital letters (which, in the commentary, occur only for this purpose) and by the projection of their initial part from the rest of the column.² The remainder of the scholia

¹ Thomas on *Prom.* 853, in Scholia B, says γεγράφαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἑκάβῃ (v. 886), and in Vindob. 334, fol. 73, in the synopsis of the hypothesis to *Septem*, ἐγράφη δὲ ἡ ἱστορία αὕτη ἐξ ἀρχῆς κατὰ λεπτὸν ἐν Φωνίσσαις Εὐριπίδου.

² When the beginning is lost or illegible, the authorship must be determined on other grounds.

is the work of Triclinius. As in the case of Aeschylus, so also in the case of the other authors annotated both by Thomas and Triclinius, it is clear that the latter either took over unchanged, or amplified, or trimmed down, the material supplied by the former. Triclinius' personal contribution was a formal metrical commentary, critical remarks founded on metrical observations with occasional reference to the reading of 'ancient' MSS., and interpretation of various kinds. N alone affords us the surest criteria of matter and form of expression¹ by which we may attempt to separate the individual contributions of these two scholars to the interpretation of Aristophanes,² Pindar,³ and Sophocles.⁴

¹ These criteria form the subject of the investigation by Lehrs *Die Pindar-scholien* 1873, 78 ff., by Zacher, "Die handschriften und classen der Aristophanes scholien" in *Jahrb. f. Philol. Suppl. Band* 16 (1887-88) 616-619, and, most fully, by Hopfner, "Thomas Magister, Demetrios Triklinios, Manuel Moschopoulos" in *Sitz.-ber. d. kais. Akad. d. Wiss. in Wien, philos.-hist. Kl.* 172 (1912). My own collection of these criteria corroborates or modifies the conclusions of these writers, which, it is to be observed, were based, so far as Aeschylus is concerned, on the examination of the scholia to the *Septem* alone of the three plays commented on both by Thomas and Triclinius.

² In the scholia to Aristophanes, found, e.g., in Barocc. 43, Laur. 31. 4, Paris. 2717, 2821, 2827, Vat. 1294, and in the Aldina. The Life and the Argument to *Plutus* are expressly ascribed to Thomas in Vat. 1294, a MS. that Fulvio Ursino thought (probably erroneously) to have been written by Triclinius himself. In Paris. 2827 the scholia to *Plutus* and *Nubes* are ascribed to Thomas in the superscription, though much of its contents is Triclinian. Paris. 2820 (*Plutus*, *Nubes*, *Ranae*) has *σχόλαιον τοῦ Μαγίστρου* before *Plutus*, and contain the work of Thomas which Triclinius utilized for his commentary (or one of his commentaries) on Aristophanes. The scholia to *Ranae* in Paris. 2821 contain more joint material than those to *Plutus* or *Nubes*. This MS. may represent Triclinius' first, as Vat. 1294 his later, commentary on *Plutus*. See Zacher, *o.c.*

³ Pindar: Vratisl. E (*Pyth.* 1-4) in Schneider's *Apparatus Pindarici supplementum* 1844), Mosc. B and Vratisl. C (*Ol.*) in Boeckh i. xi, ii. iv, *Scholia Germani in Pindari Olympia* ed. Mommsen, Kiel 1861, *Scholia recentiora Thomano-Tricliniana in Pindari Nemea et Isthmia* ed. Mommsen, Frankf. on the Main 1865, and *Scholia Thomano-Tricliniana in Pindari Pythia* 5-12 *ex cod. Flor.* ed. Mommsen, Frankf. on the Main 1867.

⁴ The Scholia to Sophocles (Rome 1518), which have been ascribed to Triclinius alone, contain a combination of the commentary of Thomas with additions by Triclinius dealing with metre, critical remarks, and occasional paraphrase (Zacher, *o. c.*). For the scholia to Sophocles ascribed by Dindorf to Triclinius alone, see the Oxford edition, 2. 278 ff.

In his scholia Triclinius makes known his individual property in-differently either by ἡμέτερον (-ρα)† or simply by the cross,¹ which latter device was used also by Moschopulus. On some fifteen occasions he marks his purely metrical observations by the former method, while the cross introduces such matters in about the same number of instances. Matters primarily non-metrical are introduced by a ἡμέτερον† some twenty times, by † somewhat more frequently. Where the scholium is not a formal description of the metre, it is at times difficult to set off the metrical from the 'non-metrical' observations. Of the ten occurrences of rhetorical terms descriptive of the character of a passage and placed before or after a verse, only one is marked (by †).

In more than forty cases² a scholium or gloss in N is similar to or identical with a scholium or gloss in M. In a few instances³ the gloss or scholium in N reappears in similar or identical form in M, where it has been added by m¹ or by a later hand than that of m¹.

Triclinius enjoys the distinction of being the one later Byzantine student of the dramatic poets to anticipate modern methods of textual criticism. If he is constantly unconscious of the difficulties of the text or of its corruptions, or attempts the impossible, and is supremely confident (θεία τινι καὶ ἀπορρήτῳ ἐμπνεύσει) in the correctness of his metrical system, built upon Hephaestion and his own observations,⁴ nevertheless he alone in his time had recourse to metre and to manuscript authority as criteria in establishing a sound text. His failures, as his successes, are to be judged solely in the light of the knowledge and the temper of his age.

Other scholia are normally concerned only with the text they endeavor to elucidate. Triclinius' scholia are concerned also with

¹ Cf. the Scholia to Hesiod: ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν παλαιῶν σχολίων, ἃ δὲ ἔστι σέση-μειωμένα διὰ τοῦ σταυροῦ ἡμέτερά ἐστι Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.

² *Prom.* 5, 17, 28, 68, 90, 102, 110, 114, 115, 181, 184, 209, 241, 292, 362, 436, 458, 499, 534, 539, 574, 599, 618, 686, 722, 789, 830, 837, 843, 857, 883, 901, 941, 945, 971, 980, 985, 993, 1011, 1019, 1023.

³ *Prom.* 438, 600, 659, 803, 908, 916, 1001, 1016, 1056.

⁴ Triclinius' interest in rhythm and metre is shown especially by his long note on *Prom.* 241 and on *Nubes* 639 (in Vat. 1294). In the latter passage he deprecates the attitude of majority of his contemporaries towards a subject which they regard as contributing nothing to the understanding of the poets. In his commentary on the choral parts of the *Septem* he constantly vents his wrath on the scholars who fail to recognize the proper metre.

alternative readings, which, when noticed in other MSS. of Aeschylus, as Paris. 2787, 2884, are commonly recorded in marginal or inter-linear glosses. In his commentary on the tragic poets, Triclinius refers to the testimony, now of one, now of several, 'old,' 'very old,' or 'best' ἀντίγραφα or βιβλία.¹ The instances in the case of *Prometheus* are the following.

In 233 (Dind.) he pronounces for φειῦσαι and against φντεῦσαι not only because of the metre but because the former reading is attested in one of the 'very old' MSS. φειῦσαι is read by MBHK²LV; φντεῦσαι, noticed as a variant in PQ, appears in FRK¹; while inferior MSS. show φντῦσαι, φντῖσαι, φντῆσαι.

In 235 ΔΕΤΟΑΜΗC of the archetype was variously taken when reduced to minuscules. By some, as δ' ἐτόλμησ(α) according to the scholiast of M, that MS. itself having (uncorrected) δὲ τόλμησ'; by others, as δὲ τόλμης, read by Triclinius himself on the authority of one 'very old' MS. (it appears only in VL); which reading in turn gave rise to δ' ὁ τόλμης (KRP²) with an erroneous accent, corrected in τολμῆς (QV), in the belief that the word was not a genitive, as Triclinius maintained, but an adjective in the nominative. Had M been the source of all the other MSS. of Aeschylus, and if its δὲ τόλμησ' had been recognized as merely a careless writing for δ' ἐτόλμησ' (P), it is difficult to see why the other MSS. should have adopted their peculiar readings.

In 394 Triclinius reads ψαίρει, found in one of the 'very old' MSS. It appears in MBH²Pγρ; ψάει, rejected by him, in QLKFP², ψάοι in PVRH²F².

In 451 προσείλους and εἶσαν are reported as occurring in the 'very old' MSS. The former appears in BF; προσήλους, which Triclinius rejects, in VLK. M¹ has προσήλους, M² προσείλους, and similarly PHQR show both forms. εἶσαν is attested only as a variant in Q and in H².

¹ τὰ παλαιὰ ἀντίγραφα *Prom.* 685, τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων 582, τὰ ἄγαν παλαιὰ ἀντίγραφα or βιβλία 233, 235, 394, 617, 770, τὰ ἄριστα τῶν ἀντιγράφων 875. Qualifications in respect of the age of the MSS. of which he has apparent knowledge are rarely omitted: τινὰ τῶν βιβλίων *Prom.* 568, as in Schol. B on *Pers.* 297, ἕνα τῶν ἀντιγράφων in Schol. P on *Pers.* 237. Cf. his note on *Antig.* 887 and Schol. Rav. on *Aves* 1188. Triclinius seems not to use certain slightly different expressions found in Schol. B: πάντα τὰ παλαιὰ βιβλία *Pers.* 188, πολλὰ καὶ καλὰ βιβλία *Pers.* 637, παλαιὸν βιβλίον *Sept.* 973. Nor does he speak expressly of νεώτερα in contrast to παλαιὰ ἀντίγραφα, as does Musurus in reference to the MSS. of Aristophanes. Nothing is clearer than that, as Zacher says, the meaning of παλαιός must be tested in each case of its occurrence. Scholia are often called παλαιὰ though, together with ancient material, they may contain evidence of late authorship. Triclinius' commentary on the *Septem* is styled παλαιὰ ἐξηγησις in Vindob. 334, a MS. not very much later than the time of that scholar. It shows the use of ἡγουν, which is late.

In 568 Ἀλευάδα, reported by Triclinius from 'old' MSS. (it appears in M Schol., PQV) was adopted by him for that reason and because of the metre. The rejected ἄλεν ὦ δᾶ was known to him from 'some' MSS. (M¹HFKR Paris. 2785).

In 617 evidently the archetype had πᾶν γὰρ πύθοιο (retained in QH Paris 2785) with a lacuna of one syllable (cf. v. 520) that was variously supplied: (1) by expanding πᾶν to πάντα (BFKVPγρQ²), the reading adopted by Triclinius on the authority of some 'very old' MSS.; (2) by expanding πύθοιο to ἐκπύθοιο PL(R has both πάντα and ἐκπύθοιο), a reading known to Triclinius; (3) by inserting οὖν (M); (4) correctly, by inserting ἄν (Pγρ), which Triclinius missed with the optative. The evidence as regards the pronoun is less ample: μοι, defended by Triclinius, appears in V; μου in MHQParis 2785.

In 682, on the authority of one of the 'very old' MSS., Triclinius wisely adopts γῆν πρό γῆς (now found only in MLR²) and rejects, though supported by 'many' MSS., γῆς πρὸς γῆν, a reading found in almost all other MSS. (γῆν πρὸς γῆς M², Paris 2785, Cantabr. 1, 2).

In 770, in preference to πρὶν ἔγωγ' ἄν, found in PQ¹F¹, he adopts πλὴν ἔγωγ' ἄν because of the metre and because of its occurrence in one of the 'very old' MSS. The latter reading is found in M and most other sources.

In 875, where the correct reading, found in M and some other MSS., is ὅπως δὲ χῶπη, ταῦτα δέῃ, Triclinius cites the 'best' MSS. as having ὅπως δ' ἔχω. πῇ ταῦτα δῇ. δῇ appears in P (δέῃ Pγρ) VB; H¹ has ὅπως δ' ἔχω. ποῖ, H² ὅπως χ'ῶ, Lips. ὅπως δ' ἔχῶπη.

Without special designation of the age of their source Triclinius reports certain readings, other than those mentioned above, which he discarded.

80 θρασύτητα (KRPγρ), 145 εἰσιδοῦσι (PQFK which report -ση also), 386 δοκῇσι (MBFLPRQ¹K¹), 791 φλογωπᾶς (M and Hermann's other MSS.), 1057 εἰ τὰδ' εὐτυχῇ m marg. (ἦ τοῦδ' εὐτυχῇ M¹, with breathing and accent added by M²) and other MSS. except those having εἰ τοῦδ' εὐτυχῇ or εἰτα δ' εὐτυχῇ. Triclinius' ἦν τοῦδ' ἀτυχῇ is apparently supported by no extant MS. In 473 he took over Thomas' note to the effect that both πλάνα and πλανᾶ had MS. authority. His own πλάνα (πλάνη) appears in VKRQBγρ, M's πλανᾶ also in QBPγρ. In 1091 he reports that ὦ πάντων Θέμι was read by some. Hermann read στείχει φανερώς.* ὦ Θέμις, ὦ Γῆ* κ.τ.λ., Cantabr. 1, 2, Lips. γρ have Θέμις, Paris. 2782A Θέμι, after πάντων. The schol. of M has ὦ Γῆ ἦ ὦ Θέμι.

It will be observed that the reading of the one 'very old' MS. is not uniformly that of any single one of the extant MSS., and that, when several 'very old' MSS. are concerned, their reading is not that of M in a single case. What then were the 'old' or 'very old' MSS. to

which Triclinius makes reference, and of what age are the other MSS., not so characterized but apparently consulted by him? It has been asserted that Triclinius used no ancient MSS. whatsoever. Certainly his own text is closely allied to that of Ven. Marc. 468, which is approximately of his own time, Ven. Marc. 616, whose age is much disputed, and Laur. 31. 8, which is of the fourteenth century. No extant MS. of Aeschylus other than M is earlier than the thirteenth century, to which certainly belong Paris. 2884 (written in 1299), Laur. 31. 3 that purports to be dated between 1280 and 1289 (the fourth numeral is uncertain), Ambros. 886, and possibly also Leid. Voss. 6.¹

I should scarcely venture to assert that Triclinius distinguished with precision the age of the *codices vetusti* to which he seems to have consulted; but I should hesitate to declare that the triad at least was not copied in the twelfth or even in the eleventh century. In both periods older MSS. of pagan literature were industriously reproduced. From the later century come Hesiod C (*Theog.*) and D (*O. D.*), Pindar A and B, at least five MSS. of Homer and four of Lucian, Aistophanes V, Demosthenes A, Diodorus C, Euripides M, Lysias X, Theocritus O, Xenophon Marc. 511, and many others.² The earlier century is represented by MSS. of Aelian, Anthologia Palatina, Ap-
pian, Aratus, Aristides, Aristophanes R, Vat. 920, Demosthenes Y, P, II, Herodotus B and C, Hesiod C (*O. D.*) and Paris. Suppl. 663 (*Theog. frag.*), several MSS. of Homer, Isocrates Λ and Θ, Lycophro A, Musaeus B, Nicander, Oppian, Polybius A, four or five MSS. of Thucydides, and very many others. Either to the eleventh or in the twelfth are to be referred Aratus V, Demosthenes D and t, Lucian Γ. But this aspect of the subject is beyond the limits of the present discussion.

¹ To the 13th cent. have been referred also Paris. 2785 (not earlier than the 14th), Heidelb. Pal. 18 (14th), Cantabr. 1 (14th), Cantabr. 2 (latter part of 14th, as Dr. James informs me), Ven. 616 (more prob. 15th than 14th). Laur. 31. 2 is referred to the 13th by a modern hand, but is certainly of the 14th. In the 13th were written Aristophanes A, M⁴, O³, Euripides E, B, V, Hesiod I (1281), Lycophro C (1282), Sophocles A, Γ (1282), V, Theocritus K, A, more than twenty MSS. of Homer, etc.

² To the twelfth or thirteenth century belong Sophocles a Vat. 40, Euripides Ambros., Hesiod E.